

மறைமுகத்வனின்

கிடப்பில் கிடந்து கவிதைகள்

கிடப்பில் கிடந்த கவிதைகள்

ஆக்கியோன்

மறைமுதல்வன்

(G.P.வேதநாயகம்)

கவிதாலயா வெளியீடு

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு	கிடப்பில் கிடந்த கவிதைகள்
ஆசிரியர்	G.P.வேதநாயகம் (மறைமுதல்வன்)
மொழி	தமிழ்
வகை	கவிதை
பதிப்பு ஆண்டு	2020
உரிமை	ஆசிரியருக்கே
அட்டை	தனுஷன்
பக்கங்கள்	198 - II
அச்சிட்டடோர்	சிறீ டிஜிட்டல், வெள்ளவத்தை
விலை	

சமர்ப்பணம்

புஷ்பராணி பவானந்தன்

கவிதை என நான்
கிறுக்கித் தள்ளுவதை
அருமை அற்புதமென
ஆரவாரித்
தங்கீகரிக்கும்
அன்புடன் பிறப்புக்கு
ஈந்தேன் இச்சிறு நால்
இனிதே சமர்ப்பணமாய்

மறைமுதல்வன் கவிதைகள்

முகவுரை

அச்சில் வெளி வந்த எனது முதல் எழுத்து முயற்சியே ஒரு கவிதை தான். பத்து வயதில் நான் 5ஆம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது அது நிகழ்ந்தது. எனக்கு அவ்வகுப்பில் ஆசானாக வந்து வாய்த்தவர் அமரர் திரு. வ.இராசையா அவர்கள். தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி என்பர். என் தலை விதியை எழுத்துக் துறைக்குள் இழுத்து விட்டதில் ஆசிரியர் இராசையாவுக்குப் பெரும் பங்களிப்புண்டு. அவரது தமிழார்வமும் ஆற்றலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் எனக்கு வழிகாட்டியுள்ளன. ஐந்தாம் ஆண்டில் கல்லூரி ஆண்டு மலருக்காக என்னைக் கவிதை எழுத வைத்தார். அன்று நான் எழுதிய கவிதையின் வரிகள் இன்றும் பசுமையாக எனது நினைவுப் பேழையில் அழியாது நிலைத்திருக்கின்றன.

குட்டி நாயே கிட்ட வா

குளிக்கப்போவோம் வருவாயா

கட்டி வைத்த கோபமோ

காவல் காக்க மறுப்பதேன்?

என்றவாறாக நாயைப்பற்றிய அக்கவிதை தொடரும். அக்கவிதையில் ஆசிரியரின் கைவண்ணம் எவ்வளவோ தெரியாது. ஆயினும் எனது பெயரில் அது பிரகரமானதில் சக நண்பர்கள் மத்தியில் நானொரு குட்டிக் கவிஞனாக வியக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும். ஞாபகமில்லை.

வளரும் எழுத்தாளர்களைத் தட்டிக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்துவதில் முன்னிலை வகித்த எனது ஆசான் தனது பெயருக்காகவோ புகழுக்காகவோ மினக்கெட்டதில்லை. அதனால் குறிப்பிட்ட ஒரு சில எழுத்துளர்கள் கலைஞர்கள் மத்தியில் மட்டுமே அறியப்பட்டவராக இருந்து வருகின்றார். சிறுவர்க்கான பாடல்களின் தொகுப்பு நூலொன்றை வெளியிட்ட அவர் தன்னை ஒரு கவிஞனாகவும் கூறிக்கொண்டதில்லை.

நானும் ஒரு கவிஞனல்ல. கவிதை எனது கை வாளுமல்ல. நாடகமே எனது ஊடகம். கவிதை எழுதுவதிலும் எனக்கு அவ்வளவாக ஆர்வம் இருந்ததில்லை. ஆயினும் பள்ளிக்கூடக் காலம் தொட்டே மரபுக் கவிதைகளோடு ஓரளவு பரிச்சயம் இருந்து வந்தது. கம்பராமாயணத்தில் கும்பகர்ணன் வதைப்படலம், நளவேணிபா, நாலடியார், ஆத்திசூடி, திருக்குறள் எனப் பாடம் சார்ந்து கவிதைகளோடு உண்டான தொடர்பு, கவிதைகளில் கையாளப்பட்ட எதுகை மோனைகளை, உவமான உவமேயங்களை நயக்கவும் அதன் பாலான ரசனையுணர்வைத் தூண்டவும் வழிகோலின. பின்னர் பாரதியில் கொஞ்சம் தோய்ந்து அவனது உணர்வுகளுடன் ஈடுபாடு கொள்ள முடிந்தது.

மஹாகவியின் 'கோடை'யில் நடிக்க நேர்ந்தமையானது ஈழத்துச் கவிஞர்கள் ஒரு சிலரின் நூல்களைத் தேடி வாசிக்கத் தூண்டியது.

பின்னைய நாட்களில் கண்ணதாசன் வைரமுத்து, மேத்தா என்று பரவலாகக் பிரபலமான சில கவிஞர்களின் நூல்களையும் வாசிக்க முடிந்தது. ஆயினும் சிறுகதை, நாவலாசிரியர்கள் ஈர்த்த அளவுக்குக் கவிஞர்கள் என்னை ஈர்க்கவில்லை. அவர்களைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டாடத் தோன்றவில்லை.

எழுதுவதற்கு மிகக்கடினமானதும் கவிதை தான் இலகுவானதும் கவிதை தான். நானும் கவிஞன் தான் என்று சொல்லிக் கொண்டு, கவிதை என்ற பேரில் உளறிக் கொட்டிக் கிளறி மூடும் அபத்தக் கவிஞர்கள் தான் அதிகமானோர். (வாடா என் மச்சி வாழைக்காய் பச்சி என்ற பாணியில்) சொற்களை வெட்டி முறித்து அடுக்கிவிட்டால் அது கவிதை என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன், தாம் எழுதுவது கவிதையே அல்ல என்ற சாமான்ய அறிவு கூட இல்லாது கவிதைகளைப் பிரசவிக்கும் கவிஞர்கள் மத்தியில் ஒரு சில நல்ல கவிஞர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். எது தரமான கவிதை என வரையறை செய்ய முடியாத-இலக்கணம் வகுக்க முடியாத நிலையில், பாலெது கள்ளெது எனத் தரம்பிரிப்பவர் யாரோ?

மிகச் சிறந்த கவிஞர்கள் எனக் கோடிக்காட்டப்படும் பல கவிஞர்களின் கவிதைகள் எனக்கு விளங்குவதேயில்லை. “அதை விளங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு உனக்கு விபரம் பத்தாது”, என நங்கள் சொன்னாலும் சரி தான். தரமும் தரமின்மையும் அவரவரைப் பொறுத்து வேறுபடுகின்றன. அதனால் இன்றைய கவிஞர்கள் பால் எனக்கு அவ்வளவாக மதிப்பில்லை; உடன்பாடுமில்லை.

இப்படியாகக் கவிதை பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்த நானும் கவிதை என்ற பெயரில் எதையோ கிறுக்கிப் பாடசாலை மேடைகளிலும், பிறந்த நாள், இறந்த நாள், மணநாள் விழாக்களிலும் வாசித்து மகிழ்ந்தேன்; மகிழ்வித்தேன். அதையும் ஆகா ஓகோ எனச்சிலர் பாராட்டவும் செய்தார்கள்.

எனது கவிதைகளை எந்தப் பத்திரிகைக்கும் நாள் எழுதி அனுப்பியதில்லை. புற்றீசல்கள் போல் கிளம்பும் கவிப் பித்தர்களுடன் என்னையும் ஐக்கியமாக்கிக் கொள்ள எனக்கு இஷ்டமில்லை.

உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்த கவிதை ஒரு நல்ல எளிமையான ஊடகம் தான். ஆனால் நமது கவிஞர்கள் பொதுவாக பெண்ணை வர்ணிப்பதில், அவள் பால் உருகுவதில் சொற்களைச் செலவழிக்கிறார்கள். அல்லது பாரதிதாஸன் வழியில், “கொடுவாளினை எட்டா” என உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பில் கொதிக்கிறார்கள்.

மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப்போடுவது போல் புதுப்புதுச் சொற்களைப் பினைந்து பூடகமாக ஏதோ சொல்வதாகப் பேய்க்காட்டும் சிலர்; எவ்வித அழகுணர்வுமின்றி இயந்திரத்தனமாக, வலிந்து சொற்களைப் புகுத்தி மாயம்காட்டும் சிலர்; இவர்களைப் புதுமைக்கவிஞர்கள் எனக் கொண்டாடும் சிலர். இந்த வட்டத்துகள் விழுந்து புரண்டு குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டப் பிரியப்படாதவன் நான்.

பல நல்ல கவிஞர்களும் தியைரைப் பாடல்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். உடுமலை நாராயணகவி பட்டுக் கோட்டை கல்யாண சுந்தரம், மருதகாசி, காமு.ஷெரீப், சுரதா, கண்ணதாசன் போன்றவர்களின் திரையிசைப் பாடல்களிலும் பல நல்ல கவிதைகள் உருவாகியுள்ளன.

சிலவேளைகளில் ஏதாவது ஓர் அருட்டலில்/உந்துதலில் நான் கிறுக்கிய சில கவிதைகள் (?) கிடப்பில் கிடந்து மறுபடி இப்போ என் கண்ணில் தட்டுப்பட்டன. கம்ப்பூட்டர் யுகம் வரும்வரை அவை ‘சாப விமோசனம்’ பெறக் காத்திருந்தன போலும். அவ்வாறே ‘வில்லிசை’ என்பதும் கவிதை வழி வந்த ஒரு கலை வடிவமே. பெஸ்கி பாதிரியாரால் எழுதப்பட்ட ‘பரமார்த்த குருவும்

சீடர்களும்' என்ற அங்கதச் சுவையுடைய சிறுவர்க்கான கதையின் ஒரு சிறுபகுதியை திரையிசைப் பாடல்களின் மெட்டில் வில்லிசையாக வடித்தேன். பொருத்தம் கருதி அதையும் இத்தொகுப்பில் இணைத்துள்ளேன்.

‘தாளைய நாடகம்’ என்பது தமிழுக்கு ஒரு புது வடிவம். பா நாடகம் போன்று அதுவும் கவிதை சார்ந்ததே. விவிலியத்தில் யேசுநாதரால் கூறப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படும் ஓர் உவமைக்கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு உருவான நாடகம் - ‘மனந்திருந்திய மைந்தன்’.

என்னால் எழுதப்பட்டு S.கணேஸ்வரனால் தயாரிக்கப்பட்டு இலங்கை வானொலி, கல்விச் சேவையில் ஒலிபரப்பான அந்நாடகமும் இத்தொகுதியில் இடம் பிடித்துள்ளது. வானொலியில் தயாரித்து அளித்த நண்பர் கணேஷ்வரனுக்கும் தட்டச்சில் உதவிபுரிந்ததுடன் நூலை அழகுற வடிவமைப்புச் செய்த பெறாமகள் அனோஜா பற்றிக்குக்கும் முகப்படடையை நேர்த்தியாக வடிவமைத்த அன்பர் தனுஷனுக்கும் நூல் வெளியீட்டு முயற்சியில் பக்கத் துணையாக நின்ற ‘ஆதவன்’ வானொலி நிகழ்ச்சி முகாமையாளர் சுந்தரேஸ்வரன் பிரதீப்புக்கும் நூலைக் குறுகிய காலத்தில் பதிப்பித்து வெளிக்கொணர்ந்த சிறீ டிஜிட்டல் அச்சகத்தாருக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

நூலிப்போ உங்கள் கைகளில். இனிக் கொள்ளுவதும் தள்ளுவதும் அவரவர் உள்பாங்கைப் பொறுத்தது.

என்றும் அன்புடன்

மறைமுதல்வன்

மின்னஞ்சல் முகவரி : gpv1611@gmail.com

1. பாமகள் புகழ்மாலை	07
---------------------	----

நயப்பும் நகைப்பும்

2. சிலுசிலுக்கு	10
3. “கிளிக்”	13
4. முகநூல்	18
5. விண்ணாணம்	25
6. உன்னைத் தேடி	30
7. பாவசங்கீர்தனம்	33
8. “Cho”க்கெல்லோ	37
9. ஆயிரத்தில் ஒருவன் நான்	39
10. பிரிவு	41
11. “சொல்”லடி சிவசக்தி	42

போரும் வாழ்வும்

12. ஒன்றுமில்லையே குறை	45
13. மாற்றம்	49
14. கொலை செய்தல் குற்றமில்லை	51
15. ஒரு விடிவெள்ளி இங்கு தோன்றதோ?	54
16. புதிய போர்ப்பரணி	62
17. ஆருயிர் நண்பன் ஆரியதாசனுக்கு	69
18. எமக்காக அழவேண்டாம்	76
19. ஆறு	77
20. புதுமைப் பெண்	80
21. சிரியுங்கள்	82
22. குரல்கள்	83
23. முதுமை	84
24. மெய்	86
25. சாவு	86
26. வாழ்வு	87
27. ஆசிரியம்	88

ஊரும் உறவும்

28. சாதனைகள் கண்டிடுவோம் - புத்தாண்டுக் கவிதை	90
29. கானம்பாடி வரும் வானம்பாடிகள் நாம்	94
30. கருத்தரங்கக் கவிதைகள் - சாதனைகள் கண்டிடுவோம்	103
31. அன்புத் தம்பிக்கொரு அண்ணனின் ஆலாபனை	109
32. தங்கைக்கோர் கீதம்	114
33. அகவை அறுபது- வைத்திலிங்கம் பவானந்தனுக்கு	117
34. எனதில்லத்தரசிக்கொரு வாழ்த்துப்பா	119
35. அன்பு மகள் கவிதாவுக்கு - பிறந்தநாள் வாழ்த்துப்பா	122
36. பொன்விழாப் பாமாலை - டண்ஸ்ரன் குணசீலனுக்கு	126
37. பேரன்புப் பேத்தி Fiona வுக்கு- பிறந்த நாளில்	131
38. மலரும் [திரு]மணமும் - விஜயாலன்-பிரதீனா	134
39. பிரியாவிடைப்பா- ஆசிரியர் T. ஜீசனுக்கு	138
40. பிரியாவிடைப்பா- ஆசிரியர் யோகேஸ்வரனுக்கு	142
41. இரங்கற்பா- மேரி மாகிரட் ஜோசப்புக்கு	144
42. ரமேஷ் லோகேஸ்வரனுக்கொரு கண்ணீரஞ்சலி	146
• தாளைய நாடகம் - 'மனம் திருந்திய மைந்தன்'	150
• வில்லிசை - விளக்கம்	174
• வில்லுப்பாட்டு - 'பரமார்த்தகுரு'	177

பாமகள் புகழ்மாலை

சங்கம் வளர்த்தவளை
சாதனைகள் படைத்தவளை
மங்காப் புகழ் பூத்த பாவைதனை
தங்கத் தமிழ் மாலை தனைச் சூட்டி
கவிதாஞ்சலி செய்துவக்கக்
கருதி மனம் துணிந்து வந்தேன்
கருத்து சொற் பிழைகளேதும்
கண்டு மனம் வாடிடாது
கருணையுடன் மன்னிப்பாயே
தாயே தயாநிதியே

வெள்ளைக் கலையுடுத்து
வெள்ளைப் பணி பூண்டு
வெண்டாமரை தனில்
வீற்றிருப்பாள் - அவள்
தங்கத் தளிர்க் கரமிரண்டில்
தங்கி நிற்கும் எழில் வீணை
மங்கலமாய் மாண்புடனே

நாத வடிவான அந்த
நான்முகனின் நாயகியை
நம்பித் தொழுவோர்க்கு
நன்மைகள் பலகோடி
நாடிவரும் நிச்சயமாய்

ஆயகலைகள் அறுபத்து
நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் - அம்
முத்தமிழின் வித்தகியை
விதந்தேத்திப்பணிந்திடுவோம்
வித்தை பல கற்றிடுவோம்

வள்ளுவனின் தெள்ளமுதில்
அறம் பொருள் இன்பமென
அத்தனையும் அறிய வைத்தாய்
இளங்கோவின் எழுதுகோலாய் ஆகியே நீ
இணையில்லாக் கண்ணகியின்
வாழ்வினையும் வழக்குரைத்த
வீரமங்கை மாண்பினையும்
சிலப்பதி காரமெனச்
செய்வித்தாய்; சிறப்பித்தாய்
பா-ரதியென உன்
பேர் பூண்ட பாமரனைப்
பாரறியப் பாட வைத்தாய்
தேசமிகு தமிழ்மொழியின்
தீந் திறனை தேயமெங்கும்
தெரிய வைத்தாய்

சகலகலா வல்லியுனைச்
சரணடைந்த பேர்களெல்லாம்
சரித்திரத்தில் தடம் பதித்தார்
சாகாத இடம் பிடித்தார்

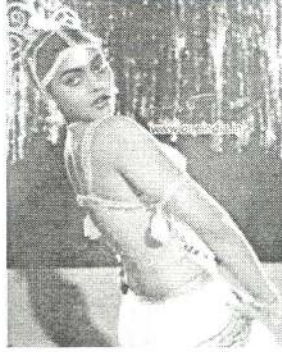
அறிவுக்கரசி அவள்
 அறியாமை போக்கிடுவாள்
 பாவுக்கரசி அவள்
 பண்ணோடு பாட வைப்பாள்
 நாவுக்கரசி அவள்
 நல்ல தமிழ் பேச வைப்பாள்
 கல்விக்கரசி அவள்
 கற்பனையின் ஊற்றாவாள்

அவள் தாளடி பணிந்து
 தலை தாழ்த்தி நின்ற பேர்க்கு
 ஞானமும் கல்வியும்
 நல்லறிவும் திறனும்
 வித்தைகள் பலவும்
 வினையின்றி வந்தனையும்
 சித்திகள் யாவும்
 சீராகச் சேர்ந்து விடும்

ஏற்றமும் உயர்வும்
 ஈடில்லாப் புகழும்
 மாற்றமேதுமின்றி
 மாண்புடன் தேடி வரும்

அந்த ஞானவாணியை
 வணங்கி வரம் பெற்று
 வாழ்த்தி அருள் பெற்று
 நலம் யாவும் கூடிவர
 வளமாக வாழுங்கள்
 வண்டமிழில் வளருங்கள்

நயப்பும் நகைப்பும்

சிலு சிலுக்கு

எட்டிக் குச்சிக்குள் ஒரு நாள்

சாகவே தான் கிடந்தார் -பெத்தப்பா

போகவே நாள் குறித்தார்

மூச்சும் முட்டிழுப்பும்

முறையாகக் கேட்டபடி

மெல்லவும் முடியாமல்

முழுங்கவும் ஏலாமல்

விழுந்து கிடந்தவரை

வாழ்வில் இறுதிமுறை

கண்டு அழுதுவரக்

கடுகியே நான் போனேன்

முக்கி முனகியொரு
 முழுசாட்டப் பூனையைப் போல்
 மலங்கிக் கலங்கிக் கண்
 மேய்கின்றார் முழுச் சுற்றும்
 மெய்யாக என்னோக்கி -அம்
 மாயக் கண்ணனைப் போல்
 காட்டுகிறார் கண்சாடை
 கிட்டத்தில் நான்போகக்
 காறிப் பின் குரல் கமற
 கடிக்காத குறையாகக்
 காதுக்குள் குசுகுசுத்தார்

'கட்டிலிற் கிடப்பவரின்
 கடைநேர ஆசையதைக்
 கட்டாயம் நிறைவேற்று'
 கூட்டமாய் நின்றவர்கள்
 கூறி(வி)ட்டார் ஒருமனதாய்
 வெட்கத்தைத் துறந்தேதான்
 வெளிக்கிட்டேன் நான் நடையில்

‘சண்டாளி! சாகமுன்னும்
 சடலத்தை ஆட்டுகிறாள்
 கண்குளிர அவள் முகத்தைக்
 காட்டட்டாம் கடைசிமுறை’

குலுக்கலுடன் மினுக்கலுடன்
 கூத்தாடி அவள் ஆட
 விலுக்கென்று எழுந்திருந்து
 விடியும்வரை பார்த்தவர் தான்
 படுக்கவில்லைப் பாயில் பின்
 சிலுக்கென்று பேர் படைத்த
 சுமிதாவை வீடியோவில்
 பார்த்ததனால் வந்த எமன்
 பாதியிலே பயந்தோட
 பயனடைந்தார் பெத்தப்பு!

[சில்க் சுமிதா உச்சத்தில் இருந்த காலத்து மயக்கத்தில் மலர்ந்த கவிதை.]

“கிளிக்”

(பொக்கைவாயனின்-

மொக்கைக் க(வி) தை)

சிரிக்கத் தெரியாதவனைச்

செகத்தில் விலங்கினத்தோடும்

சிலநேரம் பிணத்தோடும்

சேர்த்தேதாம் எண்ணிடுவார்

சிரிப்பதற்கு உண்டெமக்குச்

சங்கதிகள் எத்தனையோ

விரித்து நான் விபரித்தால்

வில்லங்கம்-விடுவமதை.

ஓரட்டமத்துச் சனிநாளில்
 எட்டுப்பேர் நாம்கூடி
 வெட்டிக்கதை பேசி
 வெடிச் சிரிப்பும்
 சிரித்திருக்க
 சுரிதாரில் ஒரு சிற்பம்
 சரசரென நெருங்கிவர
 சிரிப்பலையும் அடங்கிவிட

'sorry கொஞ்சம் சிரியுங்கள்
 ப்ளீஸ்' என்று
 கொஞ்சுகிற கிளியொன்று
 கிட்டத்தில் கிசுகிசுக்க

குரலுக்குரியவளைக்
 கண் கவ்வ மெய் மறக்கக்
 காணாமற் போனதுமென்
 குறுநகையும் மறுகணமே

சீரியசாய் என்முகமும்
 சிறுபோதில் ஆகிவிட
 சிரியாத மூஞ்சிகளைச்

சிரிக்க வைக்கும் மந்திரமாம்

'சொல்லுங்கோ cheese என்று'

சிங்காரமாக அவள்

சொல்லிப் புன்னகைக்கின்றாள்

சிந்துதையோ முத்துக்களே

சொக்கிப்போய்ச் சொழிவடிய

சிரித்துத் தொலைப்பமென்றால்

சொல்கேளா மூதேசி

சோப்பிளாங்கி அமுமஞ்சி

சொறிச்செட்டை காட்டுதிது-

சண்டித்தனமாகவுமே.

கன்னியவள் 'காமெரா'க்கண்

குறிப்பாயென் மேல் படர

'கப்'பென்று வாய் மூட

கோணியொரு பக்கத்தில்

கோணங்கிச் சொண்டிழுக்க

குழிவிழுந்த சொக்கைகளும்

கூட அதை வழிமொழிய

கொட்டைப் பாக்கு விழி

கெட்டமனம் தனைக்காட்ட

கேனையன் போல்
 கிறுக்கனைப்போல்
 கேவலமாய் முகம் கேர

frame க்குள் எனை மடக்கிப்
 புகைப்படமாய் ஆக்கிவிடப்
 பிரயத்தனமும் மிகப்
 படுகின்றாள் -பாவமவள்
 பூரணமாய் ஒத்துழைக்கப்
 பாவிமனம் தவிக்கிறது

cheese எண்டு cheese எண்டு
 சொல்லத்தான் நான் முந்த
 மின்னாமல் முழங்காமல்
 வருகின்ற பேய்மழை போல்
 (கூண்டை விட்டு)
 சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
 வெளிப் பறந்த பைங்கிளி போல்
 தான்முந்திப் போய்விழுந்து
 பல்லிளித்துக் காட்டுதுபார்
 'பளிச்'சென்றென் 'பல் செட்டு'

வடிவா விழுந்திருக்கு
 போட்டோவில் இனி என்ன
 'கொல்' லென்றெல்லோரும்
 நல்லாச் சிரிக்கிறதை
 நாலுபடம் எடுத்து விடும்
 நாசமாப் போகட்டும்.

(பி.கு.இது எனது கதையல்ல. sorry
 இடையில் 'வி'யொன்று விடுபட்டுப்
 போய்விட்டது. கி.மு.விலும் சரி
 கி.பி.யிலும் சரி (கிறுக்கு முன்னும்
 பின்னும்) நான் யாரிடமும் பல்லுக்
 காட்டியதில்லை. sorry அரவொன்று
 ஊடு புகுந்து இளிக்க வைத்து விட்டது.)

முகநூல்

[முகநூலை முடக்கியதால்

முளைத்தெழுந்த சில

இடக்கான சிந்தனைகள்]

அவரவர்க்கேற்றபடி

அனைத்தும் உவந்தளிக்கும்

அட்சய பாத்திரமாம்

அதன் பேர் முகநூலாம்

உள்ளேன் ஐயா பேர்வழிக்கு

ஹாய் காலை வணக்கமென

வாகாகத் தன் வரவை

விரைவாகப் பதிவு செய்ய

வரமாக வாய்த்த நல்

வரவுப் பதிவேடு

தன் முகத்தைத் தான் பார்த்து
 அகமகிழ்ந்து பூரித்து
 என் வயது ஏறவில்லை
 என இறங்கி வந்து நின்று
 என்னிளமைத் தோற்றத்தை
 ஏற்றங்கீ கரியுங்கள்
 என இறைஞ்சு மிளைஞர்க்கு [?]
 அது காலக் கண்ணாடி

எத்தனை `வோட்` எனக்கென்று
 ஏறுமாறாய்ச் சரிபார்த்து
 `லைக்` சொடுக்காப் பாவியரை
 சாவடிக்கப் பின் தொடரும்
 அடாவடி யபேட்சகர்க்கு
 அது வாக்குச் சாவடிதான்

`நானிங்கு நலமுங்கோ
 நீயங்கு சுகமா சொல்`
 நண்பருக்கும் காதலர்க்கும்
 நீண்ட நாள் உறவினர்க்கும்
 பிறந்தநாள் மணநாள் மற்றும்
 பெருநாளொடு திருநாள் தன்னில்

பிரியமாய் வாழ்த்தும் சொல்ல
முத்திரைச் செலவுமில்லா
மின்னஞ்சல் பெட்டியுமாம்

நீத்தார் பெருமைதனை
நினைந்துருகிச் சாந்தி பெறச்
சேர்ந்து பிராத்திக்கும்
நாளைய அமரர்தம்
நினைவாஞ்சலிப் பேழை

தலையில்லாத் தலைவர்களை
தான்நம்பித் தடுமாறித்
தன் குழப்பம் தனைத் தீர்க்கத்
துணை தேடும் தொண்டர்களைத்
தாக்காட்டிப் பிராக்காட்டும்
திரிசங்கு மேடையதாம்

நாயகன் துதிபாடி
நக்கல் கதை பேசும்
நம் வீட்டுப் பிள்ளைக்கு
வழிபாட்டுக் 'கட்டவுட்டு'

உள் வீட்டுச் சேதிகளை
 ஊரம்பலத்தே உரைக்கும்
 உருப்படாப் பசங்களுக்கு
 உதவுகிற 'Autograph'

கல்யாணம் காதுக்குத்து
 கொண்டாட்டம் கோடிப்படக்
 'கமெரா'க் காதலர்க்கு
 காட்சிப்பட 'Album'முமாம்

நேற்று நியூயோர்க்கு
 இன்று லண்டனிலே
 நாளை நோர்வேயாம்
 என்று உலகனைத்தும்
 சுற்றும் வாலிபர்க்கு
 வழிகாட்டும் Time Table

வெளிநாட்டு மாப்பிளையா?
 உள்நாட்டு உழுமாடா?
 உதையாத மணமகனை

கதையாத மணமகளை
 ஒன்றாய்ச் சேர்த்து வைக்கும்
 Broker இல்லா Match Maker

கோலம் போடும் முறையென்ன?
 'கொக்கீஸ்' செய்யும் குறிப்பென்ன?
 மாமியாரும் மருமகளும்
 மதனியோடு மச்சாளும்
 'மஜா'வாக 'மிக்ஸ்' ஆகும்
 மாதர்களின் 'மஜ்லிஸ்' காண்

விருப்பப் பாடல்கலை
 முணுமுணுத்துக் கிறுகிறுக்கும்
 முன்னைய நாள் நேயருக்கு
 நம்ப முடியாத ஒரு
 'பம்பர்' பரிசுமழை
 பாட்டோடு படமாச்சு
 'நூ இன் வண் செற்'ராச்சு

கார்லு மாக்ஸூ முதல்
 கண்ணதாசன் வரை
 கரைத்துக் குடித்தவர்க்கு

படித்ததைப் பதிவு செய்யும்
பொன்மொழிச் சட்டகம்பார்

இல்லாத வியாதிக்கு
மருந்தெடுத்து மாய்வோர்க்கு
இலவசமாய் ஒரு 'கிளிநிக்'
இல்லாத வன் இருப்பைத்
தேடும் அடியார்க்கு
அலைச்சல்தரா தின்ப
ஆலய [சற்] பிரசாதம்

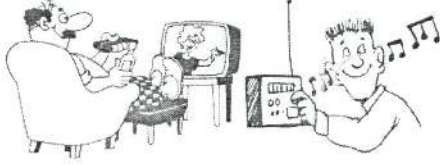
உலகத்துவிந்தைகளைப்
பார்த்துப் பரவசித்துப்
பகிரத் துடிப்பவர்க்கு
பாங்கான கலைப்பூங்கா
புரியாத புதிர்களுக்கு
விடைகாணத் துடிப்பவர்க்கு
சுற்றிச் சுழலுமொரு
விவேகச் சக்கரம் காண்
சங்கேத மொழி பேசிக்
களவுகற் றுறவாடும்
இளசுகளின் ரகசியக் கையேடு

இலகுதமிழ்ப் பாட்டோடு சபையேறும்
 இளங் கவியின் கவிதைக் குறிப்பேடு
 விளையாட்டுப் பிரியர்க்கு
 களைகட்டும் 'ஸ்கோர் போர்டு'

கோபதாபங்களைக்
 கொட்டித் தீர்ப்பவர்க்கு
 வெட்டி முறித்துவிட
 'வாசி'யான ஒரு வடிகால்

அத்தனையும் மேய்ந்தலுத்து
 இதில் வேலையில்லை எனப்
 பேசிச் சலிப்பவரும்
 ஓசியில் தான் படிக்கும்
 காசில்லா 'நியூஸ் பேப்பர்'
 இத்தனை பேர்களுக்கும்
 மொத்தமாய்ப் பலன் கொடுக்கும்
 கேட்டபடி வரம் கொடுக்கும்
 முகநூல் 'சாமி'யதை
 கோயில் கட்டிக் கும்பிடலாம்
 கடவுளைப் படைத்தது போல்
 கொண்டுவிடில் ஒரு வடிவம்

விண்ணாணம்

விஞ்ஞான விந்தையதால்
 வீட்டுக்குள் வந்திருந்து
 விண்ணாணம் கொட்டிப்பாடி
 விளக்கமாய் நேரஞ் சொல்லி
 வீணாயெம் காலம் கொல்லும்
 வானொலி ரீவீ பற்றி
 வண்ணமாய் விண்டுரைக்க
 வேண்டினேன் கொஞ்ச நேரம்
 கடியது பொறுக்காதோர்க்குக்
 கையுண்டு காதைக் காக்க!

அதி காலையில் நாம் கண்மலரக்
 கூவிவரும் சேவலுக்கும்
 கூசாமல் தந்திடலாம்
 கட்டாய இளைப்பாறல்

பாயதில் நாம் புரண்டிருக்க
 பிப்பீப்பீ என்று புதுப்
 பூபாளம் செவிசேரும்
 பிந்தியோர் பாடல்வரும்

'போடா போடா புண்ணாக்கு
 போடாதே தப்புக்கணக்கு'
 போடாத வீட்டுக் கணக்குப்
 பாடமதன் நினைவு வரும்
 பிரம்போடு வாத்தி முகப்
 பரிமாணம் பயமுறுத்தும்

போதுமினி எனத் தம்பி
 பேசாமல் முறுக்கிவிட
 'மூடாதே! வானொலியை
 பாடலது சோக்கெல்லோ!'
 மூலையில் குரல் கேட்கும்
 நேயர் அவர் நம் பாட்டா!

இடையிடையே விளம்பரங்கள்

'கடையிலே கேட்டிடுங்கள்

அறிவுக்கு ஆனைபீடி

பகுத்தறிவுக்குப் பூனைபீடி

தலையிடியா தடிமனுமா?

தடவுங்கள் வைக்கோதந்தி'

கேளுங்கள் தரப்படுமாம்

பாட்டுகள்தாம் இலவசமாம்

காலைமுதல் மாலைவரை

காதராவக் கேட்டிடலாம்

மாக்கோணி கண்டதின்று

[ஸ்]பீக்கராய் வானொலியாய்

பேசுது பாடுதென்றால்

பாக்கியம் மாமி வீட்டுப்

பக்கம் நான் போவதில்லை

கறகறத்துப் புறுபுறுத்துக்

காக்குதது நாயைப்போல

ரேடியோப்பு ராணம் போதும்
 ரீவீயத் தட்டிப் பாப்பம்
 திரையிலே உருவம் கண்டு
 திகைத்துமே திட்டினார்கள்
 கலியுகப் பூதமிதைக்
 காண்பதே பாவமென்றார்

தொலைவிலே இருந்த அது
 தொலையாமல் வீட்டுள் வந்து
 கலைநடம் பாட்டு என்று
 உலையாமல் குலையாமல்
 உள்ளபடி காட்டுதப்பா!
 மலைக்கிறார் மாமியிப்போ

அமலாபின் குஷ்பு என்று
 கமலுமே 'லவ்வு' பண்ண
 அடுத்தினி என்ன என்று
 ஆராய்ச்சி போகுதிப்ப

உலைவைத்த கையோடு
 தலை தெறிக்க வாறதுமார்?
 'ஆச்சிக்கு நேரமில்லை

அடுப்படியில் வேலையில்லை'

அப்புவுக்கும் அவசரம்தான்

அடுத்த தொடர் இனி எப்ப?

வீடியோவும் வீசியாறும்

வீடுதேடி வந்த பின்னே

வேறுமொரு நாலடியார்

வந்திருக்கு கிட்டடியில்

'காசெற்றுப் பலப்பலவாம்

காண்பவர் நாட் சிலவாம்

மெல்ல நினைக்கின்

பிணி பலவாம்

ஐசி பழுதாகும்

ஆட்கள் 'டபிள்'ஆகும்

Vocal Trouble ஆகும்

ஆதலால் தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து

அமைவுடைய காண்கவே

அது தரமா வலு திறமா

என்றே தெரிந்து!'

உன்னைத் தேடி!

என் உயிரின் உயிரே
எனதுடலின் நிழலே
நீ இல்லையேல் நானில்லை
பொய் இல்லையேல் மெய்யில்லை

வான் மறந்த நிலவாக
ஏன் பிரிந்தாய் எனைவிட்டு
கான் பிரிந்த மான் போல
தவிக்கின்றேன் தறிகெட்டு

கடற்கரையில் சுடுமணலில்
கடுகதியில் பனைவெளியில்
பூங்காவில் புதைகுழியில்
தேங்கிய நீர்க் குட்டையிலும்

'பங்கர்'முதல் 'பாங்கு'வரை
 எங்கெல்லாம் நீ நுழைந்தாயோ
 அங்கெல்லாம் உன் தடந் தேடி
 அலைகின்றேன் மனங் குலைகின்றேன்

பருவம் வந்த நாள் முதலாய்ப்
 பக்கத்துணை ஆனவன் நீ
 பகலிரவுப் போதினிலும்
 பிரியாத பாங்கன் நீ

'அவனா நீ?' என்றேதான்
 ஆராரோ எல்லாமே
 ஐயத்தோ டென் முகத்தை
 ஆராய்ந்து விளிக்கின்றார்!

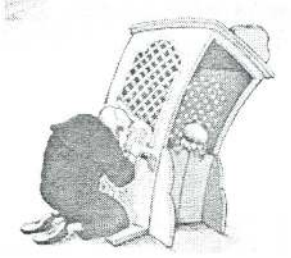
காணாமல் போன என்
 கண்மணியே கருநிழலே
 சொல்லாமல் போன என்
 செவ்வகமே சித்திரமே!

வாட்டியது போதுமினி
 விரைந்தேகி வந்துவிடு
 காட்டிடு உன் மதிமுகத்தை
 மாட்டிவிட முன்னே நான்
 விடைகாண முடியாத
 வினாவாக விழிக்கின்றேன்
 தடை போடும் படைமுன்னே
 தடுமாறித் தவிக்கின்றேன்

அடையாளம் இல்லாத
 ஆளாக எத்தனை நாள்?
 கடைத்தேற உள்ளவழி
 கண்முன் உன் தரிசனந் தான்

அடையாயோ எந்தன் கை
 துடையாயோ என் துயரம்
 தலையே என் தொலைந்திட்ட
 தொல்லைதரு' ஐசீ'யே!
 ('ஐசீ' என்பது அடையாள அட்டையின் ஆங்கிலச் சுருக்கம்)

பாவசங்கீர்த்தனம்

அறியாமல் நானுமொரு
 பாவத்தைச் செய்து விட்டேன்
 அது அற்ப பாவமா - இல்லை
 சாவான பாவமா என
 உண்ணாண் அறியேன் நான்
 மெய்யான சுவாமியாக (?)
 ஆரேனும் இருந்தால்
 அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.
 இப்படியாகவே நான்
 குருநிந்தை என்கின்ற
 மற்றுமொரு பாவத்தை
 மெய்யாகச் செய்து விட்டேன்
 பாவச் சுமையதனின்
 பாரத்தை ஏற்றினனோ?
 எதுவும் தெரியவில்லை

அவனேதான் அ.'தறிவான்
 அதிலும் ஒரு சந்தேகம்
 'அவன்' என்று எவனொருவன்
 உள்ளானோ உள்ளபடி?
 மெய்யாக அறியேன் நான்
 ஐயையோ அறியாயம்!
 தெய்வத்தை நிந்தித்தேன்
 என்ற அபவாதமதும்
 வாதப் பிடிப்பது போல
 வந்து படிந்ததுவோ?
 வாயைத் திறந்தாலே
 பாவப் படுகுழியில்
 பாறியே வீழ்கின்றேன்.
 விழுந்து கிடந்தவன் நான்
 மறுபடியும் வருகின்றேன்
 (உயிர்த்தல்ல., உள்ளேன் ஐயா!)
 முன்கதையைச் சொல்லியழ
 அறியாமல் தெரியாமல்
 புதுக்கவிதை போல அதை
 எழுதித் தொலைத்துவிட்டேன்
 தொலைத்திருந்தால் தேவலையே!

தொலைக்காமல் போட்டுவிட்டேன்

போட்டுத் தொலைத்தது - என்

வீட்டுமுகப் புத்தகத்தில்

முன்செய்த பாவத்தை

முழுதாகச் சொல்லிவிடின்

மன்னிப்பார் மாண்புடையார் .

மன்னியுங்கள் கவிஞர்கள்!

கற்றறிந்த அறிஞர்கள்!- மறை

கழன்ற மடையன் நான்

- கவிதை எனக் கழறியதை !

கவிதைக்கு இலக்கணமும்

கற்றறியாதவன் நான்

கவிதை போல் இருக்கப் போய்

கவிதை எனச் செப்பி விட்டேன்.

கற்றவர் முன் துப்பிவிட்டேன்.

துப்பியதால் சிக்கிவிட்டேன்.

ஆப்பிழுத்த கவிபோல

ஆகிவிட்டேன் ஓரிரவில்

இத்தனை பேர் எதிரிகளா
 இப்புவிபில் எந்தனுக்கு?
 அத்தனை பேர் கண்பட்டால்
 போகேனோ? போக்கின்றி

கண்டறியாத என்
 கவிதையினைக் கண்டுவிட்டு
 like போட்டு like போட்டு
 mike மோகன் போல என்னை
 மௌனராகம் பாடவிட்டார்.
 ஆனாலும் ஆறுதலாய்
 எனதடிசிற தினியவளாய்
 ஆனவள் ஒரு like தன்னும்
 சொடுக்கவில்லை !

‘Cho ‘க்கெல்லோ!

உங்களைப் போலத்தான்
 எனக்குச் 'சோ'வைத் தெரியும்
 ஆனாலும் அவருக்கு
 என்னைத் தெரியாது
 என்னைத் தெரியாது
 என்றேதான் அவரும்
 சொல்லவே மாட்டார்.
 தெரியாதென்று சொல்லத்
 தெரியாதவருக்கு!
 தெரியாதென் றொரு சொல்
 இருக்கோ தெரியாது
 அவரகராதி தனிலே!
 நான் கவிதை எழுதுவதும்
 அவருக்குத் தெரியாது

நான் எழுதுவது கவிதானா?

அ.'.தெனக்குத் தெரியாது

எல்லாம் தெரியுமென்றோர்

இறுமாப்பு அவருக்கில்லை

எனக்குமது போலவேதான்!

'சோ' வோடென்றெனக்குச்

சச்சரவு ஏதுமில்லை

சங்காத்தம் தானுமில்லை

ஆனாலும் ஏனிப்போ

சோ'வோடு சொறிச் சேட்டை?

சோ'வுக்குத் தெரியுமது

ஈதெல்லாம் வெறும்

show க்காட்டத் தானென்று

'சோ'போட்ட பாட்டையிது

பாடைவரை தொடருமது!

['சோ' உயிரோடிருந்த காலத்தில் எழுதியது. ஏனையவை போலத்தான்
பிரசுரம் தேடாதது.]

ஆயிரத்தில் ஒருவன் நான்

ஆயிரத்தில் ஒருவன் ஆம்
அற்புதமாய் ஒரு தலைப்பு
எழுதிவிடு எழுதிவிடு
எங்கிருந்தோ அசரீரிக்
குரலொன்றின் கோரலது
கட்டளையா மற்றொதுமா?
விடுத்தவர் யார்? விடை பின்னால்

பெயருக்கு உரியவராய்
பலபேரும் அறிந்தவராய்
இருந்தார் முன் ஒருவர்- ஆம்
அவர் தான் நம் எம்ஜியார்

அவர்பற்றி நானெழுத
என்ன இனி மேலுண்டு?
அவர் புகழைப் பாடுதற்கு
ஆயிரம் பேர் அணிவகுப்பு
ஒப்புக்குச் சப்பாணியெனத்
தப்பாமல் பின்பாட்டுப்
பாடிடலா? வேண்டாமே!

இனியடுத்து எவர் பற்றி
எழுதித் தொலைப்பது நான்?
தொலைப்பதற்கா எழுதுகிறோம் - பேர்
நிலைப்பதற்கு அல்லவாமோ?

நானறிந்த பேர்வழியை
நக்கலாம் நயக்கலாம்
அறியாத ஆரையுமே
புகழ்ந்தேத்திப் போற்றிடினும்
பொல்லாப்பும் கூடவரும்
புளிப்பதும் பின்னாலே

நானறிந்த வரை நானும்
தெரிந்த ஒரு பேர்வழியாய்
நானொருவன் தானுள்ளேன்
தற்பெருமை அல்ல இது
தன் நிலைப்பாடு தம்பி!

அறிந்ததாய் அறைகின்றாய்
உன்னையும் நீ
முற்றாக அறிந்தனையோ?
முழிசாட்டக் கேள்வியே தான் - மா
முனிவனாய் நான் ஆகவில்லை
ஆனாலும் வேறு வழி?

ஆயிரத்தில் ஒருவனென ஆகிவிட
என்னவுண்டு உன்னிடத்தில்?
முன்தலைப்புச் சேதியில் உன்
ஊரோடு பேரும் வரச்
சீராக என்னவினை
ஆற்றினை நீ? சாற்றி விடு

ஐயா நான் கவிஞனாய் ஆவதற்குக்
கால்கோளும் இட்டுவிடக்
கோள் பாத்து/ குறித்த நல் நாள் பார்த்து
கூர்பேனை காயிதம் இன்ன பிற
நேர் சீராய் எடுத்து வைத்துக்
குந்தியிருந்த படி
மேல் முகட்டு விட்டத்தை
இமை வெட்டாமலே பாத்துக்
கவிமழையும் கொட்டுமெனக்
கண்பூத்தபடி காத்திருந்தேன்
காரியமும் ஆகவில்லை
கழுத்துவலி கண்ணோவு
Etcetra Etcetra
கண்டபலன் கைநட்டம்

தமிழெழுதத் தெரியாத
தற்குறியும் நான் கவிஞன்
என்னாலும் ஏலுமெனத்
தலை நிமிர்ந்து தருக்கோடு
தான் கிறுக்கும் காலமிது

கவிதை என ஏதோ
எழுதிக் குவித்தவரும்
ஏடுகளில் ஏழுமுது
குறும்பா விதைத்தவரும் - அதில்
களையெடுத்துக் களைத்தவரும்
கணக்கு நீ அதிவாயா?

பா ரதியும் பாலியென்
பக்கத்து வீடுதனில் - குடி
வந்ததில்லை, கண்டறியேன்
கம்பனையோ காளமேக
வம்பனையோ கரை கண்டதில்லை
வள்ளுவர் தனையும் கூட
எட்டில தப்பில் தான்
தொட்டுக் கொள்ளும் சிறு
ஊறுகாய்த் துண்டது
போலவே தான்
தேடி நான் பார்த்ததுண்டு

புதுக்கவிதை நவகவிதை - பின்
நவீனத்துவக் கவிதை
குறும்பாவும் ஹைக்கூவும்
அறிவாயோ எதை யேனும்?

பண்டிதர்க்கும் படித்தவர்க்கும்
உரியதது அந்நாளில்
தேமாவும் புனிமாவும்
தெரிந்த பேர் மட்டும் தான்
பாவாக்க உரித்தவராம்
உரைத்திடுவார் முந்நாளில்

வானொலியில் காணொளியில்
திரையிசையில் நாடகத்தில் - உன்
வண்டமிழ்க் கவியேதும்
வலம்வந்த துண்டோ சொல்

பட்டி மன்றப்பாவரங்கில்
திட்டியோ குட்டியோ - பின்
துதிபாடியே தன்னும்
வெட்டி முறித்ததுண்டோ?

நம்தமிழில் பேர் பதிக்க
நல்ல துறை கவிதை என
நாலு பேரு சொன்னாங்க
நாலெழுத்துப் படிக்காத
நல்லதமிழ் தெரியாத
நபஞ்சக நரிகளெலாம்
நான் கவிஞன் எனத்தருக்கி
நடுச்சபையில் பாவரிக்க
நலியாக் கலையுடைய
நமக்குமோர் இடம் வேண்டி
நின்று புலம்புகிறேன்
நயமறிந்த நாலுபேர் முன்

கம்பனை வள்ளுவனை
காளமேகம் தனையெல்லாம்
பண்டைத் தமிழ்ப் புலவரென
அண்டவிடா தொதுக்கிப்பின்

பாரதியை அவன்காலப்
பண்டிதரைப் பாவேந்தர்
ஆன பிற பேரையெல்லாம்
மரபென்னும் வேலிக்குள்
அடைகாதத் குஞ்சுகளாய்
பழங்குண்டுச் சட்டிக்குள்
பரியோட்டில் பார்த்தவராய் - ஒரு
பக்கத் திருத்திவிட்டு

பின்னரே புறப்பட்ட
புதுக்கவிதைப் பாணர்களை
அகளங்கள் முதலாக
அகர வரிசைப்படி

அடுக்கியே பார்த்தேன் நான்
அச் சொட்டாய் ஆயிரத்தில்
(வேதநாயகனாம்)
என் பேர் வரவாய்ப்புண்டாம்

ஆனாலும் சிக்கல் தான்
அதுக்குமே அடிபிடிதான்
எனதுமொழி எனதுஇடம்
எனதுரிமை என்றுமிக
ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றார்
அசையாமல் நிற்கின்றார்
ஆனான வைரமுத்து

“எதுவுமே எனக்குத்தான்
எண்டு சுயநலத்தோடு
முண்டுறுது சரியில்லை
மலையோடு எலிமோத
முடியாது அறிவேன் நான்”
எண்டேதோ சொன்னாலும்
மண்டைக்குள் ஏறேல்வ.

எடுத்தே தான் விட்டேன் நான்
அடுத்து என் ஆயுதத்தை
“அடபோங்க பின்னாலே
மீ ரு சேர்” என மிரட்ட
மீசை முறுக்கி நின்ற
ஆசை தோசைக் கவிராயர்
அடங்கியே தான் போனார்.

ஆயிரமாம் இடமிருக்கு
ஆனாலும் கவிஞனா நீ ?

ஆரம்பக் கேள்விக்கு
ஆன விடையான கவி
அது இப்போ பதிவாச்சு
'ஆயிரத்தில் ஒருவன் நான்'

பிரிவு

சேட்டைவிட்டு நிறம் பிரிந்தால் - அது

சேருமிடம் சமையலறை

சேட்டைவிட்டு நீ பிரிந்தால்

செருப்படிதான் அடுத்துவரும்

பூட்டைவிட்டுக் 'கீ' பிரிந்தால்

பாட்டையில்தான் படுக்கவரும்

பாட்டைவிட்டுப் பண் பிரிந்தால்

படுத்து மது காதராவி

ரோட்டை விட்டுக் கார் பிரிந்தால்

'ஹோதை'யது கட்டையின் மேல்

தன்பாட்டில் கால்(காஸ்)பிரிந்தால்

Toilet ஐத் தேடவரும் -

(Cycle Tube இல்)

தன்பாட்டில் கால் (Air) பிரிந்தால்

தம்பிபாடு கால்நடைதான்

{AK}குழலை விட்டு ரவை பிரிந்தால்

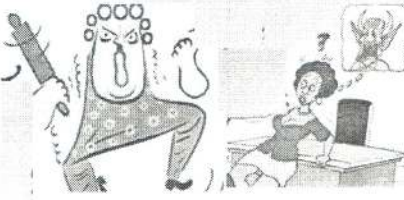
கூட்டை விட்டு உயிர் பிரியும்

நாட்டை விட்டறம் பிரிந்தால்

நண்டும் நாட்டாமை செய்யும்

('றோதை' -சில்லுக்கான சிங்களச் சொல்.தமிழர்களின் வழக்கிலும் கலந்துவிட்டது.)

'சொல்லடி' சிவசக்தி

'ஷெல்'லடிகள் போதாதென்று - மாமி

சொல்லாலடிக்கின்றாள்

மெல்லத் 'தமிழ்' இனிச் சாவாள் - அவள்

மென்னியைப் பிடித்துலுக்கி

மூச்சு முட்டிப் போம் வரைக்கும்

மூசி மூசிக் குத்திய பின்

மௌனமாய் ஏன் இருக்கின்றாய்? - இனி

மேலுமென்ன கேட்கின்றாய்?

அளவான அடி உதைகள்

அன்பான நாலுகதை

எல்லாமே தருகின்றேன்

அடுத்தென்ன குறையின்னும்?

கொல்லவே இல்லையென்ன -

காதகிபோல் எண்ணெயூற்றி

காரண மீதொன்றுக்காய் நீ

கும்பிடலாம் என்னையடி

ஓலமிட்டழுது ஒப்பாரி வைத்தவறி

ஊரையும் கூட்டியபின்

உம்மணா மூஞ்சியோ டேன்

அனுங்குகிறாய் அழிவாளே

ஆரியக் கூத்தாடுகிறாள்-மூளி

அலங்காரி அகங்காரி என

கூரிய சொல்லம்பேவும் -

உதவாத ஊர்வாயை

உடனடியாய் மூடிவிட

ஒளியாமல் வெளிவந்து முன்
 திருவாயைத் திறந்தெனது
 தயவான குணநலத்தை
 தார்மீகத் தத்துவத்தை
 அயலானை மதித்தொழுகும்
 அருமைகளைப் பெருமைகளை
 அச்சம் மடம் நாணமின்றி
 அறிவிக்க வேணுமடி
 அகில உலகுக்கும்

ஆகாத்தியமும் செய்து
 அழிவழக்கும் ஆடினையேல்
 அடுத்த கதை இருக்காது
 அத்தோடு நீ சரி போ !

போரும் வாழ்வும்

ஒன்றுமில்லையே குறை!

[சில தலைமுறைகளுக்கு முன்னரே
தலைப்பைத் தந்துதவிய 'மஹாகவி'க்கு
நன்றி]

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக்
காலத்தின் முன் தோன்றிச்
செல்வாக்குடன் சீர்பேர்
சிறப்புமே மிகப் பெற்ற
செந்தமிழர் எங்களுக்குச்
செப்புதற்கு ஏதுகுறை?

சப்பாத்தி முள்ளும்
சரியாய் விளையாது
ஏர் ஏறாது காலை இழுக்கா
தென்று அந்த மஹாகவி
எப்போதோ முன்மொழிந்த
மழை காணா மண்ணோடு
ஏர் காளை என்றேதும்
இல்லை எம் கையில் இன்று
ஆதலால் அதையுமுது பயிரிட்டு

அண்ணாந்து அந்தரிக்கும்
அவஸ்தையோ டழிவுமில்லை

படித்துப் படித்து மூளை-துருப்
பிடித்துப் போன பின்னால்
கால்பிடித்துக் கும்பிட்டு
கண்ட வீட்டுப் படியேறிக்
கொண்டலையும் பாடில்லை
வேலை தேடி வேலையில்லை

நாலெட்டுக் காய்கறிகள்
நல்ல மீன் பொரியலின்றி
நாலு வாய் இறங்காது
நாய்க்குமது பறியாது
நாமின்று மாறி விட்டோம்
நல்லபடி குணமானோம்

கும்பி நிறைவதற்குக்
கண்டதையும் கடித்திடலாம்
குடத்து நீருமுண்டு
குளிர்விக்கக் காணுமது
காத்திரமான உண்மை

கண்டதால் கவலையில்லை
 எல்லைக் சண்டை இழுபறி - வீண்
 தொல்லையென் றேதுமில்லை - ஏன்
 அப்புக் காத்துக் கழுது
 தொலைப்பதற்கும் தங்கத்தில்
 தாலிக்கொடி தொங்கட்டான்
 தோடு என ஒன்றுமில்லை

இல்லாத அதிசயத்தால் - நாம்
 எல்லோரும் ஓர் நிறை - ஊர்
 ஒன்றானதாம் நிலை
 உள்ளபடி சமதர்மம்
 சமநீதி சாஸ்வதமாய்
 சந்திக்கு வந்தாச்சு

அகதி முகாமானவர்கள்
 ஒரு முகமாயுணர்
 சாதி மத வேற்றுமைக்குச்
 சாவுமணி அடிச்சாச்சு
 சாத்தியமாய் ஆக்கியதால்
 புத்தருக்குப் புண்ணியம் போம்
 கண்டபடி சுற்றும் ஹெலி

பொம்பர்களின் சத்தத்தால்
 குண்டு விழும் சிலவேளை
 கிட்டத்து முத்தத்தில்
 கட்டமில்லை அது ஒன்றும்
 கேட்டுப் பழகிவிடின்

நீண்ட பரம்பரையின்
 நெடுநாள் கனவுகளை
 நட்ட நடுநிசியில்
 தட்டிக் குழப்பிடினும்
 பங்கரது உள்ளவரை
 பங்கமில்லை நித்திரைக்கு

சோதனை எது வரினும்
 சாதனைகள் கண்டவர் நாம்
 வேதனைகளை விழுங்கி
 வாய்விட்டுச் சிரிப்பவர் நாம்
 சா வந்து சேரும் வரை
 சற்றுமில்லைக் குறை எமக்கு!

மாற்றம்

மாறிவிட்டோம் நாங்களுமே

முற் றாகத் தலைகீழாய்

தேறிவிட்டோம் இப்போது

திருந்திய பேர்வழியாய்

கம்பரையும் கூத்தரையும்

நாமெல்லாம் இந்நாளில்

வம்புக் கழைப்பதில்லை

சும்மா இருந்த சங்கை

ஊதிக் கெடுப்பார் போல்

பாடிப் படுத்தவில்லை-தம்

பாட்டில் அவர் இருந்தார் -எம்

வீட்டில் நாமிருந்தோம்

என்றவோர் காரணத்தால்

வேலி அடைப்புக்குள்

விரதம் காத்து வந்த- எம்

வீட்டுப் பெண்களுக்கு

விடுதலை தந்து விட்டோம்
எம் விடுதலைக் கா[கவே]ண்டி

படித்துப்பின் களைத்துப்போய்ப்
படுத்த சிறு பெடியனையும்
அடித்துமே எழுப்பிவிட்டோம் - நாம்
அயர்ந்து துயில்வதுக்காய்

எம் வாசற் கதவுகளை -
மூடோம் நாம் மூடரல்ல
கேடாக அயல் வீட்டில் - ஷெல்
விழுந்து வெடி கேட்டால்
நாமோடித் தப்ப வகை?
வேணாமோ வேறு வழி?

பழந்தமிழர் தம்குடியிற்
பிறந்ததனால் நாமெல்லாம்
பரந்த மனப்பான்மையது
பெற்றவர்கள் போலானோம்
மறப்பதில்லை நாமென்றும்
மறத்தமிழர் வீரத்தை
நினைப்பதில்லை நாமென்றும்

மன்னிப்பு என்ற சொல்லை

கொலை செய்தல் குற்றமில்லை !

ஏ நீச நுளம்புகளே

ஏ பி சீ ஓ வென்று

எந்தப் பிரிவென்றாலும்

எங்கள் இரத்தத்தை

உறிஞ்சிக் கொழுத்துப்பி

ஏப்பம் விட்டேகும்

ஈனப் பிறவிகளே

வானம் உங்களது

வசப்பட்ட காரணத்தால்

விரிக்கச் சிறகெமக்கு

வாய்க்காத விளப்பமதால்

வேண்டும் பொழுதெல்லாம்

வேசையாடும் வெறியர்களே

குடித்துக் கழிப்பது எம்
கூடப் பிறந்த குணம்- எனக்
கூறுங்கள்; குற்றமில்லை - கை
கொடுத்துச் சிவந்தவர் நாம்
கூசாது ஈந்திடுவோம் -செங்
குருதித் தானமதை

ஆனால் நீர் ஆனைக்கால்
அதனோடு ம லேரியா
டிங்குவென் றின்ன பிற
ஆட்கொல்லி நோய்களையும்
இலவசமாய் இணைப்பாக்கி
ஏனெம்மை வதைக்கின்றீர்

ஈவிரக்கம் இல்லாது
இரவு பகல் பாராது
சுத்திச் சுழன்று வந்து
குத்திக் குதறுகிறீர் -எம்
நித்திரையைக் கவர்ந்து
நிம்மதியும் குலைத்தீர்

உங்களுக்கும் சிங்களத்து
 வான்படைக்கும் வேற்றுமைகள்
 ஏதுமில்லை என்பதனால்
 கொடுமைக்குத் துணை போனோம்
 கொல்லுவதே இப்போதெம்
 குலத் தொழிலாய் ஆனதையோ!

கொலை செய்யாதிருப்பாயா
 மெனக் குறித்த கட்டளையைக்
 கட்டாயம் இனிமேலும்
 கனம் பண்ண மாட்டோம் நாம் -தற்
 காப்புத் தேவையெனில்
 கொலை செய்தல் குற்றமில்லை!

ஒரு விடிவெள்ளி இங்கு தோன்றாதோ?

பொங்கு தமிழர்க்கு
இன்னல் விளைந்தால்
சங்காரம் நிசமென்று
முழங்கி முடிந்தது

சங்கத் தமிழரின்
சண்டிக்கட்டாரின்
சங்காரம் நடந்தது
சரித்திரம் முடிந்தது

ஆண்ட பரம்பரை
மீண்டும் ஒரு முறை
ஆள நினைத்ததில்

மாண்டு மடிந்தனர்

மனிதர் தூறாயிரம்

மெல்லத் தமிழ்க் கிழவி

மூச்சு முட்டும் தறுவாயில்

Sponcering Letter வர

சொல்லாமல் புலம்பெயர்ந்தாள்

பன்னீராண்டுகளும்

Pass ஆகாச் Cheque குப் போல்

பயனின்றிப் போய்க் கழிய

புதையுண்ட உடலங்களும்

வதைபட்ட நினைவுகளும்

சிதைந்திட்ட கனவுகளும்

கறைபட்ட சுவடுகளும்

மறபட்டுப் போய்விடுமோ?

ஏழரைச் சனி கழிந்தும்

அட்டமத்தை அது கடந்தும்

எட்டவில்லை எமக்கெதுவும்

கொட்டாவி தானே மிச்சம்

எட்டாப் பழம் புளிக்கும்
 எனவுணர்ந்த சில பேரும்
 எட்டி ஏழ் கடலோடி
 வெட்டி விழுத்திடுவோம் -என
 வெறும் வாய்ப் பேச்சால்
 கொட்டி முழக்கி அதைக்
 காசாக்கிக் கறியாக்கிக்
 கொண்டாட்டம் போடுகிறார்
 திண்டாடும் பேர்களிடம்
 தகிடு தித்தம் பல செய்து
 தேட்டமும் தேடுகிறார்
 நோட்டுகளை வாருகிறார்

எம்மூரை முதலாக்கி
 எம்பேரை 'ரிப்பேரா'க்கி
 எவர் முதுகிலோ ஏறி
 எவரெவரையோ விழுத்தி
 ஏதேதோ பொருள் கடத்தி
 எப்படியோ வாழுகிறார்
 எமக்கென்ன அவராச்சு
 எமது நிலை நாமோர்வோம்

நாட்டுக்கு உள்ளேயே
 நாடு கடத்தப்படும்
 ஆட்டு மந்தைகள் நாம்
 வீட்டுக்கு உள்ளேயே
 வீட்டைத் தேடியமும்
 கூட்டுப் புழுக்களும் நாம்

முகவரியைத் தொலைத்து விட்டு
 முழுசும் முழுமகன் போல்
 அகவல்பா அறியாத
 ஆரம்பக் கவிஞனைப்போல்
 ஆட்டுகிறோம் தலைகளையே
 நாட்டுநிலை யறியாதே

பூக்களைப் புறக்கணித்துப்
 புழுக்களைப் பூஜிக்கும்
 புதுமைத் தேசமிது
 பாக்களை யாப்பவர்க்குப்
 பரிசாகச் சிரமறுக்கும்
 பசுமைப் பூமியிது

கத்தும் கடல் சூழ்ந்த - நல்
முத்துப் போலாம் நாட்டில்
நல்ல வேளையப்பா
புத்தனுமே வந்து
புதிதாய்ப் பிறக்கவில்லை - அவர்
பல்லை உடைத்தெடுத்துப்
பெட்டியில் அடைத்துடலைப்
'பார்சலு'ம் செய்திருப்பார்
புண்ணிய வான்களுமே

உத்தமர் காந்தியையும்
குத்திக் குடலெடுத்துச்
சத்தியத்தைச் சாக்காட்டிச்
சித்தம் களித்திருப்பார்
சிலகாலம் அவர்கூடச்
சீவித்தால் எம்மோடு

இங்கேசு அவதரித்திருந்தால்
எரித்திருப்பார் சிரித்தபடி
'கார் ரயறிலே' போட்டுக்
கர்த்தருயிர் போயிருக்கும்

ஏபிரகாம் லிங்கனுமே யிங்
 கெடுத்து அடி வைத்திருந்தால்-அவர்
 இறுதியுரை 'பங்கு'க்குள்
 உன்னாணை நடந்திருக்கும்

மூச்சடைத்து முட்டும் வரை
 மிளகாய்த்தாள் முழுக்காட்டி
 மாட்டின் லாதர் கதை
 முடித்திருப்பார் மூக்கறுத்து

Karl Marx கால் வைத்திருந்தால்
 கால் முறித்துக் கண் தோண்டிக்
 கடித்துச் சுவைத்திருப்பார்
 'கசிப்பு'க்கு 'Side dish ஷாய்

ஞானியரும் யோகியரும்
 நாடுமொரு நாடுமல்ல
 போகியர்க்கும் மோகியர்க்கும்
 ஆன பிரதேசமிது

காடையர் சேர் கொலைவெறியர்

பாவியரும் போதையரும்

பிறப்பெடுக்க வேண்டியென

பரமபிதா ஆராய்ந்து

பரிந்துரைத்த தீவு இது

[அப்]பாவியர் நாம் பட்டதுயர்ப்

பெருமூச்சும் பெட்டிஷனும்

போய்ச் சேர வில்லை யின்னும்

பரமனவன் திருவடிக்கு

பாதிவழி போகையிலே

Bomber plane சுத்தியதால்

பயந்து பின் வாங்கியதோ?

பதுக்கியேதான் வைத்தாரோ

பகவானின் P.A. யும்?

புரியவில்லை ஏனென்று

வல்லூறும் வன்பருந்தும்

வட்டமிடும் நடுவானில்

வெண்புறாவும் தனியாக

வலம் வருமோ என்றேதான்

வெறிக்கின்ற விழிகளுக்கோ
வயதாகிப் போகிறது

படித்தென்ன? கண்ணீரும்
வடித்தென்ன பயனில்லை -தீராக்
கடி போலத் தொடர்கின்ற
அடிதடிகள் அடக்குமுறை
அறியாயம், அதற்குள்ளும்
முடியாத பகற்கனவும்
வீணாகக் காணுகிறோம் - ஒரு
விடிவெள்ளியுமீங்கு
தோன்றாதா என்றேனோ

[திருகோணமலை, கீழைத்தேயக் கலாமன்றம் 1995 /1996 இல் நடாத்திய
கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசீட்டிய கவிதை. தலைப்பு அவர்களால்
கொடுக்கப்பட்டது.]

புதிய போர்ப் பரணி

பொங்கி எழுந்திடு

எங்கும் முழங்குது

போர்ப்பறை கேட்குதடா

சிங்கம் நிகர்த்த நீ

சீறி எழுந்திடு

வெங்களம் வென்றிடுவோம்

அங்கம் பிளந்தவர்

ஆவி குடித்த பின்

ஆடுவம் கூத்துமடா -மகிழ்ந்

தாடுவம் கூத்துமடா

ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்

எனக்குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்

பாருக்குள்ளே இனபேதம் -கண்டு

போரென்று பகை கொண்டு

பலி வாங்கல் நன்றோ?

ஆராத மானிட வாழ்வு - அதை

வேரோடு வீழ்த்திடில்

ஆருக்கு லாபம் ?

போர் வேண்டாம்

போர் வேண்டாம் ஐயா

அந்தப் பொல்லாத பேய்

ரத்த வெறிகொண்டதையா

கோடை இடியெனக்

கொட்டி முழங்குது

கூவி அழைக்குதடா - போர்

கூவி அழைக்குதடா

வெட்டி விழுத்துவோம்

விண்ணையும் சாடுவோம்

வீரம் விளைத்தவர் நாம் -பெரு

வேழம் எனப் பொருவோம்

எட்டுத் திசையிலும்

எம் புகழ் நாட்டிட

இன்னுயிர் ஈந்திடுவோம் - எம்

தின்னுயிர் ஈந்திடுவோம்

அறமென்றும் இன்பத்தினூற்று - நல்

அகிம்சையே உயர்வான ஆயுதமையா

அன்பாலே உலகாளலாமே - அது

அணையாத ஜோதியாம்

அகிலத்திலாமே

வன்முறை வென்றதுமில்லை - பொய்

வஞ்சனை சூழ்ச்சியால்

வாழ்ந்தவரில்லை

போர் வேண்டாம் போர் வேண்டாம் ஐயா

எம் பொன்னான வாழ்வதில்

பலியாக வேண்டாம்

மண்டையுடைந்திடும்

சண்டையிற் சாவினைக்

கண்டது மஞ்சுவதோ?

அண்டமதிர்ந்திடும்

அழிவு மிகுந்திடும்

அறிவு மயங்குவதோ?

எண்டிசை வென்றிடும்
 ஏற்றம் உடைத்தவர்
 குண்டதற் கஞ்சுவமோ?
 கொண்ட வெம் கொள்கையில்
 கூற்றுவர் ஆனவர்
 கும்பிட்டு வாழுவமோ?-நற்
 குறிகெட்டுத் தாழுவமோ?

ஒற்றுமையே உயர்வாகும் -எம்முள்
 வேற்றுமைப் பட்டிடில்
 வாழ்வே பொய்யாகும்
 குற்றமில்லா மனத்தோடு - நாம்
 கூடியே வாழ்ந்திடில்
 அற்றிடும் பேதம்
 மற்றுயிர் கொல்வது பாவம் -உயர்
 மன்பதை வாழ்ந்திட
 வழிகாட்டல் வேதம்
 போர்வேண்டாம் போர் வேண்டாம் ஐயா
 மா பாதகர் என்னுலகும்
 பழி தூற்ற வேண்டாம்

வெற்றி பெறும்வரை
 உற்றவர் பெற்றவர்
 என்று எமக்கிலையே - பகை
 அற்று விழும்வரை
 யுத்த முனைப்பினில்
 முற்றும் மறந்திடுவோம்
 மானமிழிந்தொரு
 மதிப்பு மிழந்துமே
 மற்றுயிர் வாழுவமோ?
 ஈன உடலுடன்
 இன்னுயிர் ஒம்பிட
 இன்னமும் வீழுவமோ?

அகதியராய்த் தமிழ் மக்கள்
 அலை மோதிடும் ஆகுலம்
 ஆர் சொல்லக் கூடும்
 அங்கமது ஊனமுற்றும் - இங்
 கல்லல் பட்டேங்குவோர்
 அநியாயம் பாரீர்
 ஆறாத போர் வெறியாலே
 ஆன கோரங்கள் காணாதோ
 மானிடம் பொய்யோ?

போர் வேண்டாம் போர் வேண்டாம் ஐயா- எம்

பீடுற்ற பேர் பாடை

ஏறிட வேண்டாம்

வானம் வசப்பட

வென்று புறங்கண்டு

வாகையும் சூடிடுவோம் -வெற்றி

வாகையும் சூடிடுவோம்

ஆண்ட பரம்பரை

ஆன மறவர் ஆம்

அடிபணியோமே நாம்

ஆயுதமும் எடு

ஓயுதலை விடு

பாய்ந்திடு புலியெனவே

ஆயுதங்கள் பேசும் பாலைஷ - அது

அழிவுக்கே வழியாகும்

ஆறாது காயம்

நேசக்கரம் தன்னை நீட்டு - நாடு

நாசமாய்ப் போகுமுன்

போரை நிப்பாட்டு

பாசத்தோடன்பையே போற்று -புவி
 பாராட்ட ஐக்கிய ஒளி தீபமேற்று
 போர் வேண்டாம் போர் வேண்டாம் ஐயா
 எம் பிஞ்சுகள் எதிர்காலம்
 நஞ்சாக வேண்டாம்

பொங்கி எழுந்தினி
 எங்கும் முழங்குவம்
 போரது தொலைகவென்றே
 சாதி மத மொழி
 பேத மேது மிலை
 சரிநிகர் யாவருமே
 அன்பு எனும் மொழி
 ஆக்கந் தரும் மொழி
 அதுவே எம் வழியாம்
 நாடு நலம்பெற
 நன்மைகள் ஓங்கிட
 நாடுவம் நல்வழியே
 தேடுவம் நல்லறமே

(1995 காலப்பகுதியில் தி.செல்வநாயகபுரம் பாடசாலை மாணவியரின் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டி நடன நிகழ்ச்சிக்காகப் போரை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் என்னால் எழுதப்பட்ட கவிதை)

ஆருயிர் நண்பன் ஆரியதாசனுக்கு

என்ன மச்சான் எப்படிச் சுகம்?

கோமத மச்சான் சப்ப சனிப்பத?

அடிக்கடி என் எண்ணங்களின் ஊர்வலம்

உன்னைத் சுற்றி அது வரும்

அன்று நாம் பார்த்த ஊர்வலங்கள்

நூறு வகை

இன்று நாம் பார்க்கும் ஊர்வலங்கள்

வேறுவகை

ஆடி வேல் வந்து விட்டால்

கூடுவோமே வீதிகளில்

தேடினோமே எதையெதையோ

ஆடி அலுத்த பின்னே

வீடு வந்து வடையோடு

பாயாசம் பலகாரம் -அம்மா

வகை வகையாய்ப் பரிமாற

வெட்டியதை விழுங்கியதை
 விக்கியதை வாய்வலிக்க
 விண்டுரைத்த வாறின்னும்
 நின்றாடுதென் நினைவலையில்

வைசாக பெளர்ணமியில்
 கை சேரக் கால் சோரப்
 பந்தல்களைப் பாவையரைப்
 பார்வையினால் சிறைப் பிடித்துச்
 சிரித்துப் பின் சலித்துத்
 “தன்சலிலே” கிரிபத்தும்
 “காவங்”கோடு கோழிக்குட்டும்
 ருசி பார்த்த நினைவுகளில்
 நாவினிக்கும் மனம் சிலிர்க்கும்
 பின்னாளில் நீ படித்த
 புத்தகத்தில் “மாட்டினை”யும்
 வெண்திரையில் “பீரினை”யும்
 தரிசிக்க வைத்தவன் நீ
 விட்டேனா பார் எங்கள்
 தெளிவத்தை ஜோசப்பை
 எஸ்போவைப் படியென்று
 புளிப்பத்தும் வரை பேசி க் -காது

புண்ணாகச் செய்தவன் நான்

என் பாஷை நீ பேசின்

உன் காதில் தித்திப்பூ

சிங் களத்தில்

நான் மொழியின்

உன் முகத்தில்

முறுவல் பூ

கொச்சையாய் நாம் பேசிக்

குதாகலித்து தெத்தனை நாள்

பச்சையா சிவப்பா எனப்

பார்த்தோமா அதைப் பிரித்து?

நான் வேறு நீ வேறு

என நினைத்தது துண்டோ நாம்?

துண்டாக்கிக் தனியாக்கத்

துணிந்தோமா நம்முறவை?

எம்மிருவர் நட்பிற்கு

இடையே ஒரு மொழியில்லை

மொழியாத மொழிகளினால்

முழுதாகப் புரிந்தவர் நாம்

மௌனமே மொழியாக

மனங்களைப் படித்தவர் நாம்

என்ற நலம் உணராதார்

இரு மொழிக்கு இரு வழிகள்

என விளக்கம் கொண்டதனால்

வழி மாறித் தவிக்கின்றார்

அழிவார்கள் அறியாமல்

விழி விற்றுச் சித்திரமும்

வாங்கிவிடத் துடிக்கின்றார்

அவர்களுக்கு நானுரைப்பேன்

பண்டைத் தமிழ் மகனின்

பீத்தற் பெருமைகளை

ஆண்ட பரம்பரையின்

அடங்காத் தனிக் குணத்தை

ஆவேச வெறியோடு

அரங்கேற்றி உரு ஆடும்

அறப்படித்த புலவர்கள்

அறம்படியாத் தலைவர்கள்

வேண்டினேன் நும் தாள் பணிந்து

விட்டிடுங்கள் சொல் வீச்சை

வேண்டாம் வீண் வாய்ப் பேச்சு
காட்டாதீர் இனி மூச்சு!

வெட்டுக்கும் குத்துக்கும்
கொட்டிடும் செங்குருதிக்கும்
இட்டமாய் இணங்கியேதான்
எடுத்தீரோ எழுதுகோலம்?

வலைப்படுத்தி வீழ்த்துமொரு
வனசரனின் வஞ்சகமும்
கொலைபுரிதல் கர்மமெனும்
புலைமகளின் புன்மையதும்
சிலையுடலாற் சிறைப்படுத்தும்
விலைமகளின் சாகசமும்
கலை வடிவில் வடித்திணைத்து
மலை கெல்லும் கதையளந்து
உலைக்களத்து இரும்பினையும்
உருக்கிவிடும் வார்த்தைகளால்

வரலாற்றைப் புரட்டாதீர்
விஷ வித்தை விதைக்காதீர்

நாலே நாள் பழகிவிடின்
 நாயோடு பூனைகளும்
 வாலாட்டும் பாலாட்டும்
 படுத்துறங்கும் ஒன்றாக
 வாயில்லா சீவன்கள்
 விதி மாற்றி வழி காட்டும்

நாலெழுத்து படித்ததனால்
 நாம் மனிதர் ஆனதனால்
 அடுத்தவனோடுறவாட
 ஆகாதெமக் கெந்நாளும்

இறுமாப்பும் "ஈகோ"வும்
 வீறாப்பும் வீம்பும்தான்
 வாழ்க்கையென வகுத்துவிட்ட
 வீணர்களின் வாரிசு நாம்

பிரிவினையும் பேதமதும்
 பேசுதற்கா மொழி படைத்தோம்?
 உரிமையுடன் அடிப்பவனை
 அணைப்பவனை அடுத்தவனை
 அறிவதற்கு மொழி எதற்கு?

மனிதனை முன் காண்பதற்கு
 மொழியதுவே தடையென்றால்
 மொழியறியா மூகையனாய்
 மாறிவிடல் மேலென்பேன்
 அது கிடக்க அங்கிருக்கும்
 ஆச்சி தாத்தா ஐயா மல்லி
 அக்கா நங்கி அனைவருக்கும்
 என்னன்பைக் கூறிவிடு
 என்றுமுன் தமிழ்த்தாசன்

*(எங்கும் பிரசுரமாகாத கவிதை
 90 களில் பிரசுரித்தது. நான்
 நட்ஷத்திரம் குறிக்கவில்லை.)*

எமக்காக அழவேண்டாம்

எமக்காக
ஆரும் அழவேண்டாம்
அனுதாபப் படவேண்டாம்
ஆதரிக்க நாழுண்டு
அஞ்சுதல் நீ ஒழியென்று
அபயக்கரம் நீட்டியவர்
அடுத்த கணம் முதுகில்
ஒங்கிக் குத்தியதால்
ஏங்கிப் போனவர் நாம்

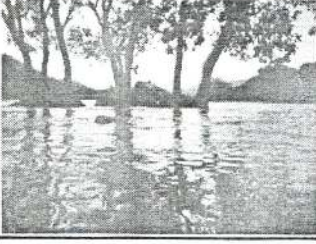
அன்னை போல் அண்ணர் போல்
அன்பான உறவுகள் நாம்- எனக்
கனிவாக நுனி நாவால் - மெய்
இனிக்கப் பேசிய பேர் - நா
ஈரம் உலர்ந்திடு முன்
இறுக்கிக் கை முட்டியினால்
இரத்தம் வரக் குட்டியதால் - ஐம்
பொறி கலங்கிப் போனவர் நாம்

நம்பிய பேர்களெல்லாம்
நடு வழியில் குழி பறித்தார்
துணை வாரோம் என்றவரும்
இடை நடுவில் கவிழ்த்திட்டார்
கால் தடக்குப் போட்டுப் பின்
கெக்கலித்துச் சிரிக்கின்றார்

அழுகின்ற பேரெல்லாம்
ஆவெண்ட முதலைகளாம்
பூமுகத்து அழகெல்லாம்
தீயகத்து அழுக்காமோ?
ஆர் நண்பர் ஆர் எதிரி?
ஆர் உறவு ஆர் கரவு?
அறியாது விழிக்கின்றோம்
அலமந்து தவிக்கின்றோம்
அழுதுமெது விஷமுமெது?
இனங் காண அறியோம் நாம்
ஆதலால் எமக்காக
அழவேண்டாம் இனி யாரும்!

நினைப்பும் நடப்பும்

ஆறு

உருகி வழிந்து ஓசிந்து ஒல்கி
ஆடுகிறாள் ஓடுகிறாள்
அருவி மகள் யாரைத் தேடுகிறாள் ?

ஆரவாரமாய்ச் சுழன்று துழந்து
அழிச்சாட்டியமாய் எங்கும்
உருண்டு புரண்டு மிக
ஓங்காரமாய் ஓலமிட்டழுது
ஆத்தாதவள் போல் அலறிப் பதறி
ஆவேசத்தோ டேனோ
அலைந்து உலைகின்றாள்?

குமுறிக் குமுறியுடன்
கூத்தாடிக் குரவையிட்டு
குறங்கிப் பின் குதித்துக்
கோரத் தாண்டவமும்
ஆடுவதேன் அசராமல்?

தத்தித் தடுமாறித் - தூவெனத்
துப்பித் துடிதுடித்து
கத்திக் கதறுகிறாள்
கடுங்கோபம் காட்டுகிறாள்
சித்தம் தடுமாறிப்

பித்தம் பிடித்தவள் போல்
முட்டியேன் மோதுகிறாள்
மூசியேன் சீறுகிறாள் ?

வெட்டிச் சரிந்திழிந்து - மிக
 வேகமாகவே விரைந்து
 கொட்டி முழக்கியுடல்
 சவண்டு முன்சரிந்து
 'சோ'வெனச் சொரிந்துறுமி
 சடுதியாய்ப் பள்ளத்துள்
 சுழியோடி போற்பாய்ந்து
 சாக்சமும் புரிகின்றாள்
 சாவினையும் வென்றவள் போல்

காவினிற் பெருவெளியில்
 கரந்து கரை கண்டவளாய்க்
 குளிர்ந்து சினம் தணிந்தவளாய்
 நெளிந்து வளைகின்றாள்
 நாணம் பயில்கின்றாள்

பாதி வழியில் மனம்
 மாறிவிட்டவள் போல்
 ஆறியுடல் சோர்ந்து - உளம்
 தேறித் தெளிந்தவளாய்
 தயங்கித் தவழ்கின்றாள்
 மயங்கிக் குழைகின்றாள்

சலசலத்துப் புது ராகம் பாடித்
 தக்கத் திமியெனத் -தப்பாது
 தாளமும் தான் போட்டுக்
 கள்ளமில்லா ஒரு பிள்ளையென
 தெள்ளத் தெளிந்த நீர்த்
 தாரை தனைத் தூவி
 மெல்ல ஒசிகின்றாள்
 மேனி துவள்கின்றாள்

அலைக்கரம் அசைத்தவளை
 ஆரத் தழுவிடவே
 ஆர்ப்பாட்டமாய் அழைக்கும்
 ஆழியவன் குரல் கேட்டு
 ஆசை முன்னுந்த
 நாணம் பின் தள்ள
 நாலும் மறைத் தொழித்து
 அனுங்கியுடல் தள்ளாட
 அடக்கத்தோடசைகின்றாள்
 அழகி இவள் பேர் நதியா?

நாடகத்தில் திரை விழு முன்
 நிறைவான தோர் முடிவு
 நாடுநகர் காடுமலை
 நீடுவெளி வயல்கள் என
 நெடு நாளாய் வெகு தூரம்
 நடந்தோடிக் கடந்தவள் பார்
 நாயகனை நண்ணிவிட
 நளினநடை பயில் கின்றாள்
 நாணத்தோடணைகின்றாள்
 சங்கமத்தில் பிணைகின்றாள்

[ஆங்கிலக் கவிதையொன்றின் தாக்கத்தில் உருவான கவிதை.]

புதுமைப் பெண்

சிகப்பாகப் பெண் வேணும்
 சீதனமும் தர வேணும்
 அகப்பை பிடிக்குமவள்
 அடிமை போலாயராது
 முகத்தை முன் கோணாது
 முழு நாளுமே உழைத்து
 நகத்தைச் சேர் சதை போல
 நாயகனோ டிணை சேரல்
 இகத்திலிவை ஆண் மக்கள்
 எதிர்பார்த்த லட்சணங்கள்

நிமிர்ந்த நன்னடையும்
 நேர் கொண்ட பார்வையும்
 நீணிலத்தில் யார்க்கும்
 அஞ்சாத நெறிகளும்
 நிமிர்ந்த ஞானச்
 செருக்கு மிருப்பதால்
 செம்மை மாதர்
 திறம்புவதில்லையாம் -எனச்
 செப்பிய சித்தனைச்
 சிந்தையிற் போற்றினாள்
 செய்வது யாதெனத்
 தெளிந்துளம் தேறினாள்

போகப் பொருளுமல்ல -வெறும்
 பேச்சுத் துணையுமல்ல
 பாகம் பண்ண அவள்
 பண்டமல்ல பயிருமல்ல
 வேகங் கொண்ட ஒரு
 வேங்கை போற் போராட
 ஆகும் ஆம் அவளாலே
 ஆயுதமும் கை தாங்க - அவள்
 தேகம் தனையழகுச்
 சரக்காக்கும் சளுக்கரையும்
 நாகம் எனச் சீறி
 நசித்திடுவாள் நலிவுமிலாள்

அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப்
 படிப்பெதற்கு என்றேதான்
 விடுப்பாகப் பேசியவர்
 வாய் மூடி விழி விரிக்க
 எடுப்பாகப் பல்கலையும்
 பயில்கின்றாள் பார் போற்ற
 தடுப்பாரார் தலைநிமிர்ந்
 தவ்வரிவையர் செய் கருமத்தை?
 கொடுப்பதற்கு யாரவர்கள்
 சமவுரிமை மாதர்க்கு?
 ஏற்போம் நாம் எமதுரிமை
 எவருண்டு தடுத்தாள?

விடுப்போம் எம் வீணடிமை
 விலங்குகளை நாழுடைத்து
 படுக்கையறைப் பாவையராய்ப்
 பார்ப்பவரைப் பாராதீர்
 அடையுங்கள் அறைக்கதவைத்
 திறவாமல் தாழிட்டு
 கெடுப்பவர் ஆர் எம்முறுதி?
 கண்டிடுவோம் ஓர் இறுதி

மெல்லியர் பாவை பூவை
 வல்லி யர் அல்லி போல்வர் - எனச்
 சொல்லியே சோர வைத்தார்
 சு தந்திரம் தூர வைத்தார்
 கல்லியே அவர் கருத்தைக்
 கிள்ளியே எறிந்துமின்று
 வல்லவரானோம் நாழும்
 இல்லை நாம் ஆர்க்கும் அடிமை
 செல்லுவோ மெட்டுத் திக்கும்
 செய்குவோம் நல் வினைகள் யாவும்

1992 இல் சக ஆசிரியை ஒருவரின் வேண்டுகோளுக்காக அவர் தந்த
 தலைப்பில் எழுதிக் கொடுத்த கவிதை.

சிரியுங்கள்

இன்னலைக் கண்டு
இனிக் கலங்காதீர்
இடுக்கண் வருங்கால்
நகைத்திடுவீர் நீர்
நான் சொல்லவில்லை
வான் புகழ் வள்ளுவன்
தான் சொன்ன உண்மை

மின்னலைப் போல
மறைந்திடும் வாழ்வில்
மனம் விட்டுத்
தினமும் சிரியுங்கள் இனிதாய்

இன்றைய துன்பம்
இனித் தொடராது
நேற்று நீ வீழ்ந்தால்
நாளை நீ வாழ்வாய்
நிச்சயம் அதனால்
நகையுங்கள் நன்றாய்

நெஞ்சினில் அன்பு
நிறைந்தவர் இதழில்
கொஞ்சிடுமே எழில்
நகையெனும் அணியே

பொன்னகை தனிலும்
புன்னகை நன்றாய்
பூவையரே கொஞ்சம்
பகிருங்கள் ஒன்றாய்

காளையர் கன்னியர்
ஏழைகள் பாழைகள்
யாருக்கும் தடையில்லை
சிரிப்புக்கு வரியில்லை

செலவில்லை சேதார மேதுமில்லை
பொன் நகையாகுமுன் மேனி -நீ
மெய் மறந்து நகைத்தால் போதும்
வாய்விட்டுச் சிரிச்சா - உன்
நோய் விட்டுப் போகும்
காதலன்பும்
வேர்விட்டு வளரும்

நேராகச் சீராக
நூறாண்டு நீ வாழ
சிரித்திடுவாய் ஏந்நாளும்
செழித்திடுமே உன் வாழ்வும்

குரல்கள்

பூந்தோட்டச் செடிகள்
புஷ்பிக்கும் மலர்கள்
ஒவ்வொன்றும் ஒரு ரகம்
ஒரு நிறம் ஒரு மணம்
வானலையில் வலம் வரும்
குரல்களும் அதுபோலே
கம்பீரிக்கும் ஒன்று
கனிவூறும் பிறிதொன்று
கலகலக்கும் மற்றொன்று
சளசளக்கும்- சீறும்
வளவளக்கும்- வாயடிக்கும்
வகைவகையாய்ப் பலகுரல்கள்

சத்தமின்றிப் பூக்கும்
அந்திமந்தாரையும்
அருமையாய் ஒரிருவர்
இதயத்தில் இடம்பிடிக்கும்
மூலையில் இருந்துங் கூட
முணுமுணுக்கும் குரலையும்
முனைப்புடன் கேட்கச்சில
காதுகள் தீட்டப்படும்
பாராட்டிப் புளகிக்கச்-சில
பேனாமூடிகள் திறக்கப்படும்
மோனத்தில் கசியும் சில
மோகனக் குரல்களின்
மாயக் கவர்ச்சியில்
மயங்கும் சில மனதுகளும்
மௌனங்கள் கூடச்சில
மின்னல் போதுகளில்
அர்த்தப் படுவதுண்டு
அது கேட்கப்படும்போது
என்குரலும் சில நேரம்
எட்டக் கூடியவரை
எட்டியபடி தானிருக்கும்
அது பேசப்படாத போதுங் கூட.

முதுமை

வயது மிக ஏறி
வட்டுக்க போனாலும்
வாலிபமும் விலகி
விடைபெற்று நின்றாலும்
தடையின்றி அதை யேற்றுத்
தலையாட்டத் தயக்கம் தான்

நரை திரை பின் மூப்பு என
திரை விழுந்து விட்டாலும்
நாடகத்தை தொடரத்தான்
நல்ல வழி தேடுகிறாய்

நாலிழண்டு பல்லும் போய்
நீள்விழியில் குழி விழுந்து
நடுக்கத் தோடுடல் தளர்ந்தும்
நம்பாமல் நடிக்கின்றாய்

நீரிழிவு மூட்டுவலி
நீங்காத மூச்சிழுப்பு
நாசமாய் போன அந்த
நெஞ்செரிவும் BIPயும்
வாகடத்தில் உள்ள பல
வருத்தங்கள் எல்லாமும்

வாலாயமாக வந்து
வசதியாயக் குடியேறி
வாடகையாகச் சில
வாதைகளும் தந்துதவி
வட்டியும் குட்டியுமாய்
வாட்டி வதைக்கையிலே
வண்ணமாய் விழுங்கிவிட்டு

ஆட்டமும் பாட்டமுமாய்க்
கொண்டாட்டக் கோலங்கள்
அதில் மூச்சுமுட்டிப் போனாலும்
அது சம்மா என்ச்சாட்டிப்
பம்மாத்துப் பண்ணுகிறாய்

முக்கலும் முனகலுமாய்
திக்கித் தடுமாறுகிறாய்
தாங்கிப் பிடித்துடலம்
தனை நிறுத்திச் சமநிலையில்
தாக்காட்டி விட்டதனால்

தப்பித்தோம் ததிங்கணதோம்
என்றேதான் மீண்டுவந்த
மிதப்போடு நகைக்கின்றாய்
மனப்பாலும் குடிக்கின்றாய்

வென்று விட்டேன் விதியை என
வீணான கற்பனையில்
செருக்குற்று மதிசெட்டுச்
சாகாவரம் பெற்ற
சித்தனைப்போல் சீலமுடன்
சாத்திரமும் பேசுகிறாய்

வயதைத் தொலைத்து விட
வழிவகைகள் தேடுகிறாய்
கழிவகைகள் பூகுகிறாய்
கண்டதையும் நாடுகிறாய்

மரணத்தை வெல்லுதற்கு
மார்க்கமது ஏதுமில்லை
மனதினை வென்றவர்க்கு
மரணமும் அறிதுயிலே

நேற்று நடந்தது
முடிந்த கதை தொடராதது
நாளை என்பதுவும்
நிகழ்தகவாம் பகற்கனவு
நிச்சயமான தெது?
நிகழ்கால விக்கணமே
நிழலைப் பின் தொடராதே
நிசம் கண்டு தெளிவாயே?

மெய்

எனக்காக அழவேண்டாம்
அதில் அர்த்தமேதுமில்லை
அனுதாபப் படவேண்டாம்
அர்த்தமற்ற சாவுக்காய்

போராட்டம் தான் வாழ்வு
புரிந்தவர்க்குப் புரியுமது
நேரான வழி நின்றால்
நாலு பேர் பின்னிற்பார்

சாதனைகள் சாவதில்லை
வேதனை ஏன் வீணாய்?
சரித்திரத்தில் என் பேரும்
சிலவேளை சேர்ந்திடலாம்

பேருக்காய் ஒரு வாழ்வா?
பேர் எதற்கு? உடலுக்கா?

சில பேருக்காய் வாழ்வதிலும்
ஊருக்காய் வாழ்ந்திடலாம்
ஆருக்காய் அழுதாலும்
அறியாமை ஆம் அது மெய்.

சாவு

சடலமாய்ப் போய் விட்ட
பழஞ் சட்டைப் பெட்டிக்குள்
முன் பார்த்த ஞாபகத்தில்
சிலபேர்க்கு நோக்காடு
பாராத பலபேர்க்குப்
பழம் பேரில் ஒரு கூடு

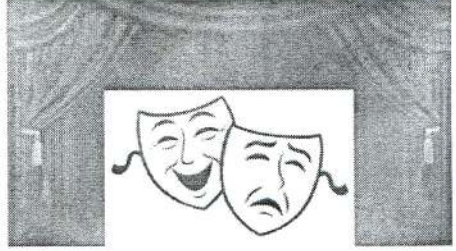

மெய்யென்று நம்பியவர்
பொய் கண்டு ஏமாற
புரியாத புதிருக்கு
விடை தந்த[?] வேளையிது
நினைவுக்கு மறதி வந்த
நிசமான நேரமிது

வாழ்வு

நாடகமே உலகம் - அதில்
நானும் ஒரு நடிகன்
நடித்து விட்ட பாத்திரங்கள்
நீளும் பெரும் பட்டியலாய்

தனயனாய் தம்பியாய்
துள்ளிவிழும் தமையனாய்
தலைவனாய் தந்தையாய்
துணைவனாய் தோழனாய்
நல்லாசிரியனாய் நீதிநிலை
நாடுமொரு நக்கீரனாய்

நடிகனாய் நாடகக்காரனாய்
நலியாது நாடோறும்
காலத்தால் அழியாத
ஜீந்தமிழ்த் திரையிசைத்
தேறலைத் தித்திக்கத் தித்திக்க
எத்திசையும் கேட்டுவக்கத்
தொகுத்தளித்த நம்மிலங்கை
வானொலி அறிவிப்பாளனாக

சினிமா விமர்சனம்
சீரிய எழுத்துகள்
சிறுகதை கவிதை
நாடகம் எத்தனை
பல்கலை வேந்தனாய்
பழுத்த எழுத்தாளனாய்
பங்காகப் படைத்தவை
பத்து நூறாயிரம்
எடுத்த அவதாரங்கள்
எத்தனை எத்தனையோ
எதில் நான் சோபித்தேன்
எதனை நான் தாபித்தேன்?

பார்த்தவரும் பகைத்தவரும்
பாராட்டி நகைத்தவரும்
பூரணமாய் அறிவாரோ?
காரணத்தை அறைவாரோ?

ஆடிய ஆட்டமது
அது முடிந்த நேரமிது
வாழ்க்கை எனும் மேடையிலே

திரை விழுந்த வேளையிது
இனி மீண்டும் சந்திப்போம்
எனக்கூற முடியாது
விடை தெரியா வினாவோடு
விடைபெறும் நான்
என்றும் உங்கள் அன்பன்தான் !

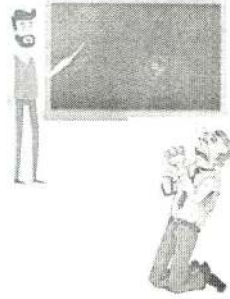
ஆசிரியம்

இத்தரையில் ஆசானாய்
நின்று நிலைப்பதற்கு
எத்தனையோ நற்குணங்கள்
நீரீட்ட வேணுமென்பார்
வித்தை பல தெரிந்தவர்தான்
வித்தகனாய் வரலாமாம்

குட்டக் குனிந்திடவும் -
அவர் கண் மறைவில்- தனியே
மட்டமும் தட்டிடவும்
கட்டியரவணத்துக்
கூடிக் குலாவிடவும் - பின்
முதுகில் குத்தியவர்
களளம் கபடமெலாம்
காட்டிக் கொடுத்திடவும்
கூட இருந்தன்பாய்க்
குழிபறிக்கும் தந்திரங்கள்
குசுகுசுத்துத் தனியறையில்
மொழிபெயர்க்கும் மந்திரங்கள்
அத்தனையும் அறிந்திருந்தால்
அப்ப நீர் வாத்தியார்தான்

கூனியாய்ச் சகுனியாய்
எட்டப்பராய்ப் பின்னும்
புரூட்டஸாய் வேடங்கள்
அடுத்தடுத்து ஏற்பதற்கு
ஏலும் உமக்கென்றால்
எட்டாத உயரத்தில்
ஏறிவிட இடமுண்டு
எதிர்காலம் உம்கையில்
எழுதி வையும் இதை மையில்

நெற்றிக்கண் திறந்தாலும்
குற்றமது குற்றம்தான்

என்றறையும் நக்கீர்
 ரா நீரும் 'நோயூஸ் சேர்'
 தனிக்காட்டு ராஜாக்கள்
 தர்பாரில் உமக்கெல்லாம்
 உண்ணாணை இடமில்லை

குனியவும் பின் தலை சொறியவும்
 கால் தடவவும் கோள் காவவும்
 தெரியாத பேர் நீரென்றால்
 பேசாமல் எந்தனைப் போல்
 பென்ஷனுக்குப் போட்டிடலாம்

மொட்டைத் தலையுடனே
 முழங்காலை முடிவது போல்
 பிரியாவிடைப் போதில்
 ஏதேதோ புலம்புகிறேன்
 குடிகாரன் பேச்சுவும்
 விடிந்தாலே போச்சப்பா
 நான் நடுவில் நந்தியென
 சங்கெடுத்து ஊதுவது
 சரிப்படுமோ செவிபடுமோ?
 ஏழுக்கு எளிய குணம்
 நாவில்தான் சனியதுக்கு
 நாவால்தான் நான் கெடு முன்
 நிறுத்திடவே வழிப்பட்டேன்

[தி/செல்வநாயகபுரம் பாடசாலையில் ஓர் ஆசிரியையின் பிரியாவிடையின்
 போது 1996 இல் வாசித்த கவிதையின் முன்பாதி.]

சாதனைகள் கண்டிடுவோம்

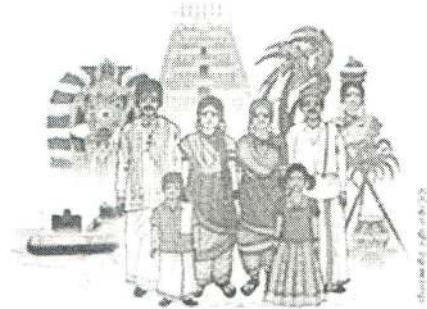
புத்தாண்டுக் கவிதை

'புத்தாண்டு நாளதனில்
சத்தான ஒரு கவிதை
வித்தாரமாய் எழுதி விடியவுமே
தரவேண்டும்
கட்டாயம் கண்டிஷனாய்'
என்று ரவி முத்தாய்ப்பாய்
முழுமதிநாள் சொல்லிவிட
முற்றிய ஒரு பித்தனைப்போல்
மிக லேசாய்த் தலையாட்டி
முழிசியது பின்னால்தான்

சத்தியமும் தவறாத
சத்தியவானும் நான்
என்றுமோர் இறுமாப்பு
எனக்குள்ளே எனைப்பற்றி
என்றதனால் எண்ணியதை
இன்றுமே இவ்விடத்தில்
நன்றே நவிலுகிறேன்

கவியென்ன, கேட்டவுடன்
கடையில் கிடைத்துவிடும்
கற்கண்டா 'காப்ஸ்யூலா'?
கவி தா நீயென்று
கலைமகளை சரஸ்வதியைப்
பூசித்தேன் யாசித்தேன்
யோசிப்பாய் என்றவளும்
நேசத்தோடருள் தந்தாள்

பேசிப் பேசியே நிதம்
மூசியும் காதுகளை
ஆசித் தராவியவன்
வாசிக்கப் போகின்றேன்
விரிவாக என் கவிதை
வாசி யாகக் களம்
தந்த தம்பியுடன்
சு வாசிக்க வேண்டிய நீர்

மூச்சடைத்து முணுமுணுத்துச்
 சிரசினில் கை வைத்தாலும்
 சிறிதும் கை விடமாட்டேன்
 இம்'மைக்கு' நானிப்போ

கத்தும் கடல் குழந்த
 இத்தரையிலுமோர்
 சித்திரைப் புத்தாண்டு
 சிறப்பாக மீண்டு'மெம்
 சீயாரி'ன் படம் போல
 சுத்தியே வந்திருக்கு

மீண்டு முன்னேற வழி
 யாண்டும யறியாது
 மாண்டு மடிகின்ற
 மக்கள் கூட்டத்திற்கோர்
 ஆண்டு பிறந்தென்ன
 ஆவது மினியென்ன?
 வேண்டும் வசதிகளை
 வாழும் உரிமைதனை
 ஈண்டு இனிமேலும்
 ஈந்திட மனமிலாதார்
 பாண்டவர்தம் கதை மறந்து
 ஆண்டு அனுபவிப்பார்
 ஆளுகின்ற நாட்டிலொரு
 ஆண்டு பிறந்தென்ன?
 மாண்டவர்தாம் மீள்வாரோ?
 ஆண்டவர் நாம் அடிமைகளோ?

புத்தம் புது ஆடை
 புதுப் பொலிவுப் பூச்சுகளும்
 எத்தனையோ கனவுகளும்
 எல்லாமும் எதற்காக?
 சித்தம் குழம்பி மனம்
 பித்தம் பிடித்தவராய்
 நித்தம் தடுமாறும்
 எத்தனை பேர் எம்முள்ளே?

பொத்திப் பொத்தி நிதம்
 பார்த்துச் சேர்த்ததையும்
 சொத்துச் சுகத்தோடு
 சொந்த பந்த சுற்றத்தையும்
 மொத்தமாய் ஒரு நாளில்
 முழுசாகப் பறிகொடுத்து

மூச்சுப் பேச்சுமின்றி
 மௌனித்தோர் எத்தனை பேர்?
 என்று மனங் கசந்து
 ஏங்கும் எளியவர்க்கு
 ஏன் இந்தப் புத்தாண்டு?
 அன்பென்று பொழிகின்றோம்
 வன்முறை வழி மொழிகின்றோம்
 அறமென்று அறைகின்றோம்
 மறத்தமிழைப் பறைகின்றோம்
 நீதி நேர்மை நியாயமெனும்
 போதனைகள் வெறும் பேச்சில்
 சாதி இன பேதமின்னும்
 சாகவில்லை உயிர் மூச்சில்

விஞ்ஞான வளர்ச்சியது
 வீடுவரை ஓடி வந்து
 வீஸீயார் ரீஸீயாய்
 கம்பியூட்டர் கணனீயாய்
 கனவித்தை காட்டுதல்பா- நாமோ
 கட்டை வண்டிக் காலத்தைக்
 கடந்துமே அப்பாற் போய்க்
 காட்டுமனிதர் போற்
 கட்டிப் புரளுகிறோம்
 மட்டிகள் போல் உளறுகிறோம்

ஏட்டைப் படித்தவர் நாம்
 ஏமாற்றும் எத்தரைப்போல்
 நாட்டைத் திருத்திவிட
 நூறு வழி கூறுகிறோம்
 'கூட்டைக் குலைத்தவர் யார்
 குரங்காரா குருவிகளா?'
 சோட்டை தனைத் தீர்க்கப்
 பட்டிமன்றம் போடுகிறோம்
 என்று மனம் உலைந்து
 குமுறும் மனதோரும்
 ஏன் இந்தப் புத்தாண்டு
 என்றேதான் கேட்கின்றார்

வாழ்க்கையது வாழ்வதற்கே
 மனமொன்று உண்டானால்
 இடமுண்டு நம்புங்கள்
 வீழ்ந்து விட்டோம் என்று மனம்
 மாய்ந்து விட வேண்டாம் நீர்

தாழ்ந்து விட்டோம் என்று உளம்
தயங்கிடவும் தேவையில்லை
வீழ்ச்சிக்குப் பின்னாலே
எழுச்சிக்கே இடமுண்டு
சாதிக்கப் பிறந்தோர்க்குச்
சோதனைகள் சதமல்ல
நல்லதையே நினையுங்கள்
நன்மைகளை விதையுங்கள்
நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்
நற்கனிகள் நம் கையில்

நேற்றைய நினைவுகளில்
நினைந்து மனம் உருகி
நாளைய வெற்றியதை
நாமிழக்க நேருவதோ?
முன்னைய கவலைகளை
மூட்டை கட்டி வீசுங்கள்
இன்றைய நாளதனில்
உயிர்ப்புடனே வாழுங்கள்
உள்ளநிலை ஒருங்கள்
எதிர்நீச்சல் போடுங்கள்
இலக்கினையும் எய்துங்கள்
சென்றதினி மீளாது
என்றதனை உணருங்கள்
இனியுங்கள்பாதையிலே
இருளில்லை ஒளியேதான்

எல்லோரும் எல்லாமும்
பெற்றிடவும் பெருவாழ்வு
உற்றிடவும் உவக்கின்றேன்
தொல்லை என்ற சொல்லோடு
இல்லாமையும் ஒழிந்து
நல்லோராய் நாமெல்லாம்
நானிலத்தில் நீடு வாழ
நாயகன் கண் பார்த்திடுவான் -வேத
நாயகனே காத்திடுவான்

[90 களின் பிற்பாதியில் ஏதோ ஒரு வருடப்பிறப்பு தினத்தில் வெட்டியாக
இருந்த வேளையில் மனதில் குமுறிய ஆதங்கத்தைக் கொட்டித் தீர்த்த
கவிதை.]

கானம் பாடிவரும் வானம்பாடிகள் நாம்

கருத்துள்ள ஒரு தலைப்பில்
கவியரங்க மொன்றமைத்துக்
காலூரும் திசையெல்லாம்
செவி சேரச் செய்திடவே
சேர்ந்திட்டோம் மனமொன்றிச்
சிறியோர் நாம் கவிபாட

ஆண்டொன்றில் அடி வைத்து
அகமகிழும் வேளையிலே
தாண்டி வந்த பாட்டையினை
நான் திரும்பிப் பார்க்கின்றேன்

தட்டுத் தடுமாறி யங்கு
தளர் நடையுமே நடந்து
குட்டுப் பட்டயராது
குனியாது தலை நிமிர்ந்து
தட்டிக் கொடுத்தவர் தம்
தெம்பால் நனி வளர்ந்து
எட்டிப் பிடித்து விட்டோம்
ஓராண்டை ஒருவாறு

எல்லாப் புகழையுமே
அறியாத அவனுக்கும்
எமையறிந்த வானொலிக்கும்

ஈய்கின்றோம் சமர்ப்பணமாய்

எம்முடன் சேர்ந்தேழுன்
இசைந்து இசை படைத்துப் -பின்
திசை மாறிப் பறந்து விட்ட
நல்ல சில நண்பர்களை
நீங்களும் தான் அறிவீர்கள்

சூரியனைத் தேடிச்
சுற்றி வர ஓடி விட்ட
சியானாவை ராவுப்பை
சளைக்காத விமல்ராஜை
கலை ஒலியில் கலந்து விட்ட
கண்ணான காந்தனையும்
தேசிய சேவையைத்
தெரிந்து விட்ட முருகேசு
இரவீந்திரன் தன்னையும் தான்
தத்துக் கொடுத்துவிட்டோம்
தளராது உழைப்பீந்து
உரமிட்ட உறவுகளை
நன்றியுடன் இந்நாளில்
நினைக்கிறோம் அன்னவரை

வானம்பாடிகளாகக் தினம்
கானம் பாடி வந்த
எம்முடன் பிறப்புகள்
எங்கிருந்தாலும் புகழ்
பெற்று நல் வளமோங்க
வாழியவே நீடு அவர்

பறக்கத் துடிக்கின்ற
பச்சிளம் குஞ்சுகள் நாம்
அகரத்தில் தவழ்கின்ற
அரிச்சுவடிப் புத்தகம் நாம்
காற்றில் கலை படைக்கும்
கற்றுக் குட்டிகள் நாம்
சிறியோர் நாம் ஆனாலும்
உங்களன்புத் திறந்தாலும்
ஆதரவுக்கு கரத்தாலும்
பலம் பெற்றோம்
வலம் வந்தோம்
அபிமானம் கொண்டோர்க் கெம்
அன்பு நிறை வாழ்த்துக்கள்

அட்டியின்றி முதற்கண்ணாய்
 தகமையது பாராது
 அகவை அடிப் படை பார்த்துக்
 கவியரங்கத் தலைமையினை
 என் தலையில் ஏற்றி விட்டார்
 பாரந் தான்; பழக்கமில்லைப்
 பொதி சுமந்தும்
 ஆனாலும் துணிவுண்டு
 வெல்லும் வாய்ச் சொல்லுமுண்டு
 வந்திட்டேன் அவ்வலுவோடு

‘போற்றுபவர் போற்றட்டும்
 புழுதி வாரித்
 தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்
 ஏற்றதொரு கருத்தென்றே
 என்மனமும் ஏற்றுவிடின்
 எவர் வரினும் நில்லேன் நான்
 எனும் தாரக மந்திரத்தைக்
 கவியரசரிடம் கேட்டுக்
 கடனாகப் பெற்று விட்டேன்
 கடன் வாங்குவதும்
 கொடுப்பதும் அவருக்குக்
 கை வந்த கலையதனால்
 கிஞ்சித்தும் கவலையது
 படமாட்டார் - அது நிற்க

காத்துமே நிற்கிறார்
 கலையகத்தில் கவி சமைக்க
 கருத்துள்ள புதுக்
 கவிஞர்கள் மும்மூர்த்திகளாய்
 நான்முகனாய் - வேத
 நாயகன் நானும் சேர்ந்தேன்

நான்கு முகங்களும்
 அறிமுகமானவைதாம் - முன்
 பரிச்சயமான குரல்கள் - அவை
 தொடுக்குமினிக் கவிச்சரங்கள்

கட்டுப்பாட்டாளரென்றால் - அது
 இட்டுமுட்டான ஓர் அலுவல்தான்
 ஆற்றுப் படுத்தும் அரும் பணியில்
 அமர்ந்திருக்கும் அன்பரவர்
 நண்பர் ஜீவ ரட்ணகுமார்
 ஜீவனுள்ள அவர் கவிதை
 சேரட்டும் நம் செவியிலிப்போ

சிலை போலிங்கமர்ந்துள்ள
 சின்னப்பெண் கலையழகி
 அவர் 'வளையோசை' கேட்டு மனம்
 பறிகொடுத்திருப்பீர் நீரும்
 நல்ல பல கருத்துகளை
 நறுவிசாய் நவிலுபவர்
 சொல்ல வல்ல பாவலராய்ச்
 சொலிக்கின்றார் இன்றை நாளில்

நேயர்தம் கவிதைகளை
 ஆக்கங்களைக் கேட்டதுண்டு
 அவர் தீங்குரவில் தினசரியும்
 தானுமொரு கவியாகித்
 தரவந்தார் தேன் போலும் - அப்
 பூங்குயிலின் பாடலினைப்
 பருகிடலாம் நாமுமினி

அனுஷ்காவுக்கு அவசரம்
 ஒன்றும் இல்லைத்தான்
 ஆனாலும் அவர் கவிதைத்
 தேன் குடிக்கத் தவிக்கின்ற
 தெங்கள் உள்ளம்
 தட்டச்சு எந்திரத்தில்
 தொட்டு நடமாடுமவர்
 தளிர் விரல்கள் தீட்டியதைக்
 கேட்டிடலாம் தயங்காது
 நீட்டுங்கள் நும் காதை
 நீங்களும் நீங்காது

கவிதையினைக் கேட்பதுண்டு;
 சுவைப்பதுண்டு
 நாடகந்தான் நமது கலை; நமது வழி

பாடலுக்கு யாப்புண்டாம்
 சீர் தளை தொடை என்றெல்லாம்
 தடைகள் பலவுண்டாம்
 தேமா புளிமாவென்று
 தெரியாத சங்கதிகள்
 மெத்தவுண்டாம்
 அதனால் கவிப் பிரவாகத்தில்
 குதிக்கப் பயம் எனக்கு
 நீச்சலும் தெரியாததனால்
 மூச்சுப் போனாலும்
 ஏன் வீண் வில்லங்கமென
 ஒதுங்கியிருந்தவனை
 இழுத்து வந்து இன்றைக்கு
 இருத்தியும் வைத்து விட்டார்
 வேதத்து நாயகனை வேண்டியுடன்
 கலைமகளைக் கரங் குவித்து
 வேதாவும் தன் கவிதை
 இனித் தருவான் இனிதாக

கானம் பாடி வரும் வானம்பாடி -2

கானம் பாடி வரும்
 வானம் பாடிகள் நாம்
 ககனத்துப் பெருவெளியில்
 கறங்கிச் சுழன்றலைந்து
 வடபுலத்து வானத்தில்
 வட்டமிடும் வேளையிலே
 இயந்திரப் பறவைகளும்
 இரைந்தருக்கே சுற்றிவரும்
 இரக்கமது ஏதுமின்றி
 இவர்ந்திழிந் தூர்ந்து மண்ணில்
 எச்சமதும் பீச்சிவிடும்
 ஈனப் பிறவிக்குணம்

அது கண்டப்பாவி மக்கள்
 அலறிப் பதைத்துடலம்
 ஆடி அலமந்து
 ஓடி ஒளிந்திடுவார்
 தேடிடுவர் பதுங்குகுழி

ஆ.. அக்கோரக் காட்சிகளைக்
கண்டவர் மனம் துடிக்கும்
உதிரம் உறைந்துவிடும்
இழவுகள் ஊனங்களுடன்
இழப்புகளும் எத்தனையோ
ஊரெங்கும் ஒப்பாரி
ஓலங்கள் வான்முட்டும்

ஏனிந்த மனிதருக்கு
இப்படியும் நடக்கிறது?
என்ன பிழை செய்தார்கள்?
ஏனிந்த அநியாயம்?
ஆறுதலாய் நாலு சொல்லி
ஆதரவாய் நீவிவிட
ஆதங்கம் எழுந்து விடும்
ஆவென்று வாய் மலர்ந்தால்
அது மீட்டும் முகாரி மட்டும்

பாவப்பட்ட மனிதருக்காய்ப்
பூபாளம் இசைத்திடுவோம்
போதுமினிப் பட்டதெல்லாம்
போனவர்கள் போனார்கள்
மாண்டவரை நினைந்துருகி
வேண்டுவதால் என்ன பயன்?
மீண்டும் நுமக்கெல்லாம்
விடிவொன்றே இனி வேண்டும்

சென்றதினி மீளாதாம்
பொன்றாப் புதுப்பிறவி
எடுத்தீர்கள் என்றேதான்
எண்ணுங்கள் ஏற்றமுண்டு
திண்ணமாயிம் மண்ணில் நீர்
ஏன் பிறந்தீர்? எதற்காக?
மாண்டு மடிவதற்கா?
சாவதற்காய் ஒரு வாழ்வா?
மானிடராய்த்தான் பிறத்தல்
மகத்தான தென்பாரே
மன்பதை நீர் மாறுபட்டுக்
கூறுகெட்டுக் குணமழிந்து
மாய்ந்தொழிதல் மடமையன்றோ?

ஆண்டு பலவாக அழுகின்றீர்;
அரற்றுகின்றீர்

வேண்டுங்கள் ஒரு குரலில்
வல்லானை ஒரு மனதாய்
மீண்டும் மலர்ச்சி வரும்
முழுதாக நம்புங்கள்

இருண்டவான் வெளித்துமுன்
இடியோடு மழை வரலாம்
இருளுக்குப் பின்னாலே
ஒளியுண்டு தெளியுங்கள்
தெளியுங்கள் அன்புதனை
ஒழியுங்கள் உட்பகையை
வேண்டாமினி எப்போதும்
வேற்றுமையும் வெறிக்கூத்தும்

இடுக்கண்ணும் வரும்வேளை
இனி நகைப்பாய் ஏனென்றால்
அடுத்து வரும் இன்பமதை
எண்ணி மனம் கழித்திடவே
என்றிட்டார் வள்ளுவரும்
துன்பத்தின் மறுபக்கம்
இன்பம்தான் இழப்பில்லை
முன் ஆன்றோர் சொன்னமொழி
அறிந்தவர் நீர் அவலம் ஏன்?

வானத்தில் வட்டமிட
வரம் பெற்ற எங்களுக்கு
வீட்டில்லை வாசலில்லை
நாடுமில்லை நடுவுமில்லை
யாவருமே நம்மவராம்
யாவையுமே நம்மூராம்

எல்லாமே எம் வீடு
எல்லாமும் எம் நாடு
ஆதலால் எங்களுக்குக்
கேடுமில்லை கோடுமில்லை
கோட்டுக்குள் வாழ்வதனை
நாம் கூறு போடவில்லை
கோடுகளைக் காப்பாற்றக்
குத்துவெட்டுப் பட்டதில்லை

சாவையுமாராதிக்கும்
 வீர விளையாட்டுமில்லை
 போட்டி பொறாமையில்லை
 ஆட்சி அதிகாரமில்லை
 ஆண்டான் அடிமையில்லை
 விடிவுக்காய்ப் போராடும்
 வீண் வேலை எமக்கில்லை

பொருள் தேடித் பணம் தேடிப்
 பதுக்கவில்லை ஒதுக்கவில்லை
 பாழும் சுரண்டலுமோ
 பஞ்சம் பசி பட்டினியோ
 பறவைகள் எமக்கு இல்லை
 கட்சியில்லை கொள்ளையில்லை
 கும்பிடவும் தேவையில்லை
 பேசுதற்குப் பாஷையில்லை
 பூசலில்லை ஏசலில்லை
 சாகி மத பேதங்களால்
 சாவதில்லை நோவதில்லை
 ஊதிப் பெருத்தவர்கள்
 உங்களுக்குள் எல்லாமே
 நல்லதை நாம் சொன்னாலும்
 நீட்டுவீர் துப்பாக்கியை நீர்

கல்லால் அடிக்கின்ற
 பொல்லாப் பிறவிகளைக்
 கணமேனும் நம்பாதே
 கழுத்தறுக்கும் கூட்டமுனைக்
 காணாமல் செய்திடுமே
 கிளிகாகம் குருவியெலாம்
 காதுக்குள் சொல்வதுண்டு
 என்றாலும் அவருள்ளே
 ஓரிரண்டு நல்லவர்கள்
 இல்லாமலா போவார்
 என்றெண்ணிப் பாடுகிறேன்

சின்னவன் நான் உங்களைப்போல்
 பென்னம்பெரிய துறை
 படித்துத் தெளியவில்லை
 பேசுந் திறனுமில்லை
 கண்டதையும் கேட்டதையும்

விண்டுமே வைத்து விட்டேன்
 வேண்டாம் உன் அறிவுரையும்
 வீண்பேச்சும் என்பீரேல்
 மன்னியுங்கள் எந்தனையும்
 மறவுங்கள் யாவையுமே
 வாழுங்கள் வளமாக
 மற்றுமுள பேர்களையும்
 'இன்குலாடிங்'[including] என்னையும்தான்
 வாழ்வழி விடுங்களென
 வேண்டி விடை பெறுகின்றேன்

[இலங்கை வானொலி 'வானம்பாடி'யில் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் அதன்
 ஓராண்டு நிறைவையொட்டி [1998 இல் ஆக இருக்கலாம்] எழுதிய கவிதை
 வானொலியில் ஒலித்ததாக ஞாபகமில்லை.]

கருத்தரங்கக் கவிதை

கற்றலுக்குக் கற்பிக்கவெனக்
கற்கவந்த ஆ சிறியன் என்
கற்பனையில் விரிவதெலாம்
கருத்தரங்குக் கற்பனைகள்
நேற்று மழை தோற்று முதல்
மூன்று மணி வேளையிலே
பன்னிருவர் சந்தித்தோம்
பின்வருவதாராய
பன்னிருவர் என்றால் பின்
பாவியதில் ஒருவன் ஆம்
பைபிளதைப் படித்தவர்க்குப்
புரியும் என் புதிருடனே
நம் குழுவில் நான் ஒருவன்
தான் அப் பாவியப்பா

பாதிப் பேர் காரிகையர்
கறுப்பல்ல கலரும்தான்
பார்த்தார்கள் ஒரு பார்வை
'பதுங்குகிறீர்..கவி போலும் ?'
பட்டென்று பகர்ந்தார்கள்
'கவியில்லை நானில்லை
வாலில்லை பாருங்கள்'
'வாலில்லை வாளுண்டு
வீசங்கள் ' என்கிறார்கள்
வாள் என்றால் பேனாவாம்
விண்டது ஆர் வால்டேரோ?'
வாலுண்டு அவர் பேரில்
வாள் வீச்சுக் காலம் போய்
ஏக்கேதான் இப்போது
ஆறு பத்துப் பேர்களில்
ஒரு பத்துப் பேர் நாங்கள்
ஆதலால் சிறுபான்மை
அன்னையரோ பெரும்பான்மை

'கறி' என்றால் நாம் சமைப்போம்
 கவி சமையும் நீர்' என்றார்
 கன்னியவர் கண்ணைசத்தால்
 மாமலையும் ஓர் கடுகாம்
 கதை சரிதான் பிழையில்லை
 கன்னியுமார் காளையுமார்?
 தலை வழக்கை கால் வழக்கல்
 தாய்க்குலத்தோர் வார்த்தைகளைத்
 தட்டிடவும் இயலாது
 தவிப்போடு வருங் கவிதை
 தானிருநாட் சுயசரிதை

அடுத்தவரின் கதை கேட்க
 ஆருக்கும் விருப்பம்தான்
 அடுத்துங்கள் காதையும் நான்
 கேட்கின்றேன் கடித்திடவே
 கடிதாங்க முடியாதோர்
 கையுண்டு காத்திடலாம்
 நகைப்போர்க்கு எச்சரிக்கை
 காது நகை பத்திரம்க

மூவிரண்டு நாட்களின் முன்
 முறுவலோடெனைப் பார்த்து
 முகமனோடதிபருமே
 'மூன்று நாள் கருத்தரங்கு
 முடியுமோ போக'வென
 மிடுக்காக ஒரு கேள்வி
 முன்வைத்த பின்னாலே
 பின்வாங்கவா முடியும் ?
 முடியாது என்றுரைக்க
 முடியுமோ தமிழ் வாத்தி?
 முழிசிப்பின் மசங்கியவன்
 'முடியும் சேர் முடியும் சேர்'
 முடித்தேன் நான் முழுமூச்சாய்

முணுமுணுத்தபடி நானும்
 முன்வாசற் படியேற
 மணந்திருக்கு மனிசிக்கு
 மணமென்று சொன்னதுமே
 மனம் போனபடி நீங்கள்
 மறுமணமும் முகர வேணாம்

மணமான நாள் முதலாய் - என்
 மனமறிந்த மணவாட்டி
 'கருத்தரங்கு கண்டிடவே
 வருத்தமுமேன் கண்ணாளா
 கட்டாயம் நான் மதிய
 போசனமும் கட்டிடுவேன்
 கலங்காதீர் கற்றலுக்கு'
 கற்பித்தாள் கண்களினால்
 என் குழப்பத்தின் காரணத்தை
 இலக்கணமாய் எடுத்துரைத்தேன்
 'ஆறேழு செக் போஸ்ட்டு
 அதிலதான் பார் அப்செற்று
 ஆமி ஐடென்றிக் காட்டு
 காட்டென்றால் நான் மாட்டு'
 கழன்றேன் நான் விளப்பமுமாய்

கண்ணான கண்ணாளா
 கவலாதீர் துவளாதீர்
 காத்திடுவார் கர்த்தருமே'
 பாந்தமாய்ப் பகர்ந்திட்டாள்
 பத்தியுண்டென் பத்தினிக்கு
 புத்தருக்குப் புத்தியுண்டோ?- அவர்
 சித்தப்படி செத்தால் சாவம்

திங்களும் உதயமாக
 மங்களமாய் நானும் - புது
 மாப்பிள்ளை போலவேதான்
 மிடுக்குகள் காட்டியுமே
 மிகையாக அடுக்குப்பண்ண
 'பெரியப்பாவும் இன்று
 எங்கேயாம் போ(க)ப் போறார்?'
 என்றொரு குசுகுசுப்பு
 எட்டத்தில் கேட்டதங்கு
 'பெரியப்பா படிக்கப் போறார்
 கொண்டுவென்றில் மூண்டு நாளும்'
 'படிக்கவோ படிப்பீக்கவோ?
 கொண்டுவென்றோ கொலிச்சுக்கோ?'
 புரியாது பறைகின்ற
 பேப்பொட்டை முழிசட்டும்
 நான் வாறன்' வெளிக்கிட்டன்
 கைப்பிடித்த என்னவளும்
 வாசல்வரை வந்து விழி
 நீர் சிந்தி வழியனுப்ப
 'பார்'தாண்டிச் சைக்கிள்

பின் சீற்றேறி வீரன் போல்
கடிதாக விரைந்தேகி
கணமேனும் பிந்தாமல்
எட்டுமணி ஆகுமுன்னே
எட்டிவிட்டேன் மெதடிஸ்ரை

முத[ல்] நாளில் முகமன்கள்
முகவுரைகள் அறிமுகங்கள்
ஆனதன்பின் அடுத்தடுத்து
பாடங்கள் படிமுறைகள்
நோக்கங்கள் என நீள
மூச்சு விட முடியாமல்
Fan வேறு படுத்துவிட
புழுக்கத்தில் கசகசப்பில்
முணுமுணுத்து முறுமுறுத்து
மீண்டெழுந்து வீடேக ஆறுமணி

'பெரியப்பா படிச்சாச்சா?'
அனுவுக்கு வயசாறு
அதிகாரம் தூள் பிறக்க
அடுத்தவள் துணையோடு
விடுப்புக்கள் ஆரம்பம்
அப்பாடா என அமர
ஆர் விட்டார் தனியாக?
அத்தனை பேர் கேள்விக்கும்
அசராமல் அலுக்காமல்
பதிலுரைத்துப் போய்ப்படுக்க
ஆறிரண்டு மணியாச்சு

இரண்டாம் நாள் வறட்சியில்லை
இதமாக மின்விசிறி
இலேசாகத் தாலாட்ட
சொகுசாகச் சாய்ந்தபடி
சுவைத்தோம் நாம் தமிழமுதை
தப்பாமல் தேநீரும்
தந்தார்கள் தடையின்றி

சுருக்கி எழுதும் முறை
விருப்புடனே சொன்ன ஜனாப்
மணாப்பும் மறுநாளில்

கடிதம் எழும் கலை
கற்பித்தார் கலகலப்பாய்

ஆக்கத்திறன் விருத்தி
நோக்கத்தை ஊக்கமுடன்
தொட்டுத் துலங்க வைத்த
திருமதியும் வெகுமதியாய்
உரைநடையில் உலாவந்து
உவப்புடன் உணர்வித்தார்

நீரிறைத்த தினிப் போதும்
என இயம்பு முன்னாலே
இலக்கியமும் இலக்கணமும்
இலகுபட இனித்திடவே
எடுத்துரைக்கும் இயல் கூறி
அறிவுடனே திறன் வளர
மனப்பாங்கும் உருவாக
மார்க்கமது காட்டி வழி
காட்டுமொரு விளக்குப் போல்
விளக்கமும் விபரமும்

உள்ளக்கதவை உடனுவும்பும்
உதாரணங்கள் அத்தனையும்
சேர்த்துச் சிறப்பாக நற்
சொல்லழகால் மெருகூட்டி
வெல்லும்படி படைத்தார்

கருத்தரங்கு களைகட்ட
கறங்கெனவே சுழன்றவரைக்
காட்டி இவர் தானெனவே [நான்]
கூறாமலே விளங்கும்
அவர் பெருமை பேசுதற்கு
வார்த்தையில்லை வாயுமில்லை
வாழ்க அவர் தொண்டு
வளமாய்ப் பன்னூறாண்டு

முன்னிரு நாள் நடந்தவைதாம்
முடிந்தவரை கவிமுடித்தேன்
மூன்றாம் நாள் நடந்தவையும்
நடப்பதையும் நீரறிவீர்

நேரமில்லை இனி நீட்ட
நீட்டினால் நேரும் பிழை

கற்றவர் தம் கூட்டத்தில்
கவிதை விலை போகுமென்ற
காரணத்தால் கடை விரித்தேன்
கொள்ளுவார் கொள்ளுங்கள்
உள்நாட்டுச் சரக்கென்று
தள்ளிடினும் தள்ளுங்கள்
வெள்ளைச் செய்யுளுமே
'வெயிற்' ராமோ நான் சுமக்க?
இனியென்ன காதுகளைக்
கடனாகத் தந்தோர்க்கென்
நன்றிகளை நவில்கின்றேன்
நலமாக வாழுங்கள்
நூறுகோடி வணக்கங்கள்

[25/11/1992இல் நடைபெற்ற தமிழாசிரியர்கள் செயலமர்வின் இறுதி நாளன்று
நானே எழுதி நானே வாசித்த கவிதை.]

அன்புத் தம்பிக்கொரு அண்ணனின் ஆலாபனை

ஏழு பத்து ஆண்டுகள்
எப்படிப் போய் மறைந்தனவோ?
எண்ணிப் பார்க்கவுமே
மலைப்பாகத் தானிருக்கும்
நாம் ஓடிப் பிடித்து
விளை யாடித் திரிந்த நல்ல
அந்த நாள் ஞாபகங்கள்
நேற்றுப் போல வந்து
மனதில் விரிகிறது
காற்றுப் போல் ஓடிக்
கடுகிச் சென்று விட்ட
காலத்தை நாம் இனியும்
கலைத்துப் பிடித்து விட
முடியாது ஆனாலும்
தொலைத்து விட்ட நாட்களின்
தொலையாத நினைவுகளைத்
துரத்திப் பிடிக்கலாம் வா!

அம்மா மதலேனாவின்
அதி செல்லப் பிள்ளையும் நீ
அதனாலே 'கொஞ்சுண்டு'
ஆதங்கம் தான் எனக்கு
அன்புக்குப் போட்டியிடல்
ஆரோக்கியம் ஆனது தான்
அடிப்படையில் தவறில்லை
அதில் வெட்கம் ஏதுமில்லை

பள்ளிப் பருவம்தில்
கள்ளம் ஒளித்துமே நாம்
கண்ட பகல் காட்சிகளை
காண இனி வாய்ப்பில்லை
கெயிட்டியும் கிங்சிலீயும்
செல்லமகால் திரையரங்கும்

மைலனுடன் முருகனதும்
 கலரிக் கியூ வரிசைகளும்
 கசகசப்பும் விசிலொலியும்
 கனவாகிப் போய் விட்ட
 கறுப்பு வெள்ளைக் காலமது

வீட்டினில் பிடிபட்டாலும்
 காட்டிக் கொடுக்குமொரு
 எட்டப்பரானதில்லை
 எழுதப் படாத ஒரு
 ஒப்பந்தம் எமக்குள்ளே
 என்றாலும் வாய்ச் சண்டை
 கைச்சண்டை இன்னபிற
 அதிலொன்றும் குறைவில்லை!

அடிதடிகள் இல்லாது
 அண்ணன் தம்பிமார் உறவு
 அர்த்தமற்றதாம் அறிவீர்
 அது பற்றுப் பாசமற்ற
 ஓட்டியும் ஓட்டா நின்ற
 பாலநில மணல் போலாமே

எம்ஜியாரும் நம்பியாரும்
 எம் வீட்டில் நாமிருவர்
 வாள் சுழற்ற உள்ள வழி
 வாட்டமாயிரு தம்புத்தடி
 [கூட்டுதற்கு ஆன அவை
 ஒன்றுக்கு ரெண்டாக
 ஏன் வீட்டில் இருந்ததென
 இப்போது விளங்குதது]

பார்த்த படக் காட்சியது - மனப்
 பரப்பில் தான் விரிய
 'பல்புடையும் இடை நடுவே
 நாம் போடும் (வாட்) சண்டையிலே
 வாளைச் சுழற்றிய நாம்
 வாலைச் சுருட்டிடுவோம்
 தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்தைத்
 தலைகீழாய் மேய்ந்திடுவோம்

பள்ளிப் பருவமதில் - என்
 பக்கத் துணையானாய்
 நாயகனாய் நடிக்க வந்த
 [பின்னாளில் 'உபாஸி' எனச் சிறந்த]
 நண்பனவன் பின்னடிக்க
 ஆபத் பாந்தவனாய்
 அபயக் கரம் கொடுத்தாய்
 [சுதிமரியான் இசை மழையில்]
 அழகுக் கோவலன் ஆகவே நீ
 ஆடிப் பாடி வர
 அரங்கமே அதிர்ந்ததடா!

என்
 சதுரங்க நாடகத்தில்
 சின்ன ஒரு பாத்திரந் தான்
 பின்னிப் பிணங்கவில்லை
 பிழை சரி நீ பார்க்கவில்லை
 பின்னிப் 'பெடலெடுத்தாய்'
 பேச வைத்தாய் உன் நடிப்பால்

வட்டுக்கோட்டையதன்
 முட்டுச் சந்துகளில்
 தொட்டுச் செல்லும் படக்
 கொட்டகை கொட்டில்களில்
 வட்டமட்டித்த தெல்லாம்
 முட்டும் நினைவுகளில்
 கள்ளும் கதை சொன்ன
 களிப்பான கால மது!

என் பெயரில் நீ ஒளிந்தும்
 உன் பெயரில் நான் கரந்தும்
 ஆடிய ஆட்டமதெம்
 வாழ்க்கை நாடகத்தில்
 வெளிப்படுத்தா ரகசியமாம்
 சண்முகம் அண்ணைக்குச்
 சாகும்தவரை தெரியாது
 கீ பஞ்ச ரத்தினம் உன்
 பேரில்லை எனதென்று

சத்தியராஜ் உன் பேரில்
 வானொலியில் என் பிரதி
 முதற் பரிசும் ஈட்டிய நாள்
 யான் பெற்ற இன்பமதை
 நீ பெற்றதாய் உணர்ந்து

கொண்டாடிக் களித்ததென்ன
கூத்தாடிக் குதித்ததென்ன!

பேச்சாற்றால் தான் எமது
பரம்பரைச் சொத்தாச்சே
வீச் சாகவே விவாத
மேடை பல வென்றவன் நீ
கல்லூரி மேடைகளில்
வானொலி, வளாகத்தில்
என வளர்ந்து உச்சத்தில்
பாராளுமன்றம் வரை
பதிவான தன் குரலும்
ஓயாத அலை போல
உன் குரலாட்சிக்கும்
ஓய்வில்லை இன்று வரை

சொந்தங்களைத் தேடிச்
சுகநலங் கேட்டுறவாடி
சந்து செய்வ துன் இயல்பு
இன்னார் இவர் இனியார் அவர்
எனப் பேதம் உனக்கில்லை
எவர் வந்து கேட்டாலும்
உதவிக்கரம் நீட்டும்
உத்தம குணம் உனக்கு
நீண்ட நாள் நண்பர்களை
நேரில் கண்டொரையாடி
நட்பைப் பலப்படுத்தும்
நேய மனம் உனக்கு

தோளில் நீ சுமந்த மகன்-உன்
தோளைத் தொட்டவுடன்
தோழனாய் ஏற்றுவந்து
தோய்வது உன் தனிப் பண்பு
பேரன் பேத்தியரின்
ரகசிய சிநேகிதன் நீ
பேசுதற்கும் பகிருதற்கும்
பலகதைகள் உண்டவர்க்கும்

இடையில் சில பக்கங்கள்
காணாமல் போனாலும்
படிக்கப் படிக்கப் புது
அர்த்தங்களாய் விரியும்
வாழ்க்கை எனும் ஏட்டினிலே
நினைந்துமே அசை போட

எத்தனை அனுபவங்கள்
 எத்தனை அதிசயங்கள்
 எத்தனை கற்பனைகள்
 எத்தனை கருத்துக்கள்
 அத்தனையும் ரசித்து
 சுகித்துக் களித்தாலும்
 தித்திக்கவில்லை இன்னும்
 போதும் இப் பிறவியெனும்
 போதம் வரப்போவதில்லை

நேரான பாதையிலே
 நன்னீர் பயணத்தில்
 பேரோடும் புகழோடும்
 சீரோடும் சிறப்போடும்
 நிறைவான மனதோடும்
 நல்ல சுக பலத்தோடும்
 நிம்மதி சேர் வாழ்வு பெற
 நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன்
 நீடுழி வாழிய நீ!

[ஹொபேட் சத்யராஜ் வேதநாயகத்தின் 70 ஆம் ஆண்டுப் பிறந்த நாளில் 07.06.2017 இல்
 படிக்கப்பட்டது.]

அகவை அறுபதில் புஷ்பராணி பவானந்தன்

மணிவிழாக் காணும் மங்கைக்கோர்கீதம்

அணிநலம் சேர் அன்புத் தங்கைக்கோர் கீதம்

வேதநாயகம் எனும் வித்துவானும்
மதலேனா எனும் மாதரசியும்
முறையாக மணம் புரிந்து
மூவிரண்டு புதல்வர் தமையீன்று
அதிலிரண்டை அகாலத்தில்
காலனுக்குக் காவு கொடுத்துக்
கண்கலங்கி மெய்விதித்துக்
காணுமினி ஆண்மக்கள்
அடுத்து ஒரு பெண் மகவுக்
அருள் வேண்டி ஆசித்து
அரும் கோவாப் பதிசென்று
அர்ச் சவேரி யாரைப் பூசித்து

கரவெட்டியாரும் கரம் பொன்னாரும்
கலந்து குலவிக் களித்திருந்த காலையிலே
ஹெயமே தரும் விஜய நல்லாண்டினிலே
கார்த்திகைத் திங்களதில்
கார்த்திகை நட்சத்திரமும்
சூடி வந்த சுபநாளினிலே
கொழும்பு மாநகரில்
கீர்த்தி மிகு சுலைமான்
மருத்துவ மனை யதனில்
மங்கை நல்லாள் பிறந்தாள்
புஷ்பராணி எனப் பேர்பூண்டாள்.
அண்ணன்மார் நால்வருக்கு
அடுத்து ஒரே தங்கையுமாய்
அவதரித்த காரணத்தால்
அவள் காட்டில் எப்போதும்
அடை மழை தான், அது பாசம்

அண்டை அயல் வீட்டினார்க்கும்
(ஒன்றுவிட்ட)
அண்ணனக்கா உறவினர்க்கும்
எல்லோர்க்கும் செல்லமவள்
அதனாலே சொந்தங்கள்
அத்தனைபேர் நாவினிலும்
நர்த்தமாடினாள் நம் தங்கச்சி

ஒரெட்டிலே கல்வி ஒழுக்கம்
தனைப் பயின்றாள்
ஓதும் நல்லாயன் மகளிர்
கல்லூரி தனில் கொழும்பில்

ஈரெட்டிலே சுண்டுக்/குளி மகளிர்
வாயில் வழி நுழைந்து
எனமாகவே நட்பு வட்டத்தினை
வளர்த்தாள், கட்டுப்
பாட்டினையும் பயின்றாள்

மூவெட்டிலே கண்டிப்
பல்கலைக் கழகத்தில்
புகுந்து கரை காணவென
கல்லியுடன் காதலையும்
கசடறவே பயின்றாள்

பெற்றோர்தம் மனங்குளிரப்
பட்ட தாரியாகிப் பின்
பாங்காகச் சில காலம்
பருத்தித் துறையூரில் - அவர்
பாதம் பணிந்து பேணிப்
பண்புடனே வலம் வந்தாள்
நீண்டதோர் பயணத் துணையாக
கோண்டாவில் வைத்தி
லிங்கத்தார் புதல்வன் பவானந்தன்
தனைக் கண்டு காதலித்துக்
கைப்பிடித்தவர்தம்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து
கருத்தொருமித்த கணவருடன்
களித்திருக்கக் காலமோட

நாலெட்டிலே நைஜீரியக்
காட்டினிலும் மேட்டிலுமாய்
கொல்லுமொரு மலேரியாக்
காலனுடன் போராடிக்
கடந்ததொரு கலிகாலம்

ஐந்தெட்டு வருமுன்பே
இசைவான ஒரு மாற்றம்
திசை மாறிப் போயாச்சு
தம்பதியர் தம் வாழ்வும்

இங்கிலாந்துச் சீமையிலே
இன்பமாய்க் கால் பதிக்க
அசைந்தது வாழ்வென்ற ரதம்
ஏற்ற மெனும் வீதியிலே!

அன்னையுடன் தந்தையுமாய்
இணை சேர்ந்தநாளில்
தாயகத்தின் தலைநகரில்
தம் சுற்றம் தனைத் தழுவி

வரவேற்று விருந்தோம்பி
ஆற்றிய நற் சேவையினை
ஆறெட்டிலே தொடர்ந்தாள்
அன்பருடன் லண்டனிலே!

வாசகியாய் நல் ரசிகையுமாய்
விமர்சகியாய் வித்தகியாய்
அறிவுரை பயக்கும்
நேசமுள்ள ஆசானாய்
அறுசுவை படைக்கும்
பாசமுள்ள அன்னையுமாய்
அவளேற்கும் வேடங்கள்
அத்தனையும் கச்சிதமே!

அன்புக்கும் கருணைக்கும்
அர்த்த மொன்றுள்ளவரை
அடக்கமும் நற்பண்பும்
அறிந்தேற்றம் காணும் வரை
ஒழுக்கமும் கட்டொழுங்கதூவும்
விழுப்ப ம தீட்டும் வரை
உளவுரமும் ஊக்க மதும்
உயர் வாமென் றோதும் வரை
உறு நீதி நேர்மைக்கிவ்
வுலகில் நன் மதிப்புள்ள வரை
தங்கச்சி அவள் பெயரும்
உச்சரிக்கப் பட்டு வரும்
நீண்ட நெடுங்காலம்
வளமோடு வாழ்க அவள்

(20.11.2013 இல் புஷ்பராணி பவாந்தனின் மணிவிழாவில் அண்ணனின் அன்புக்கவிதை)

அகவை அறுபது

வை.பவானந்தனுக்கு

அர்த்தமுள்ள வாழ்வுக்கோர் அறுபது
அழியாத நற் பெருமைக்கோர் அறுபது
ஆற்றலின் அளவுகோல் அறுபது
ஆகாவென வியக்கவோர் அறுபது

உண்மையின் தரிசனம் அறுபதில்
உள்ளொளி காண்பது அறுபதில்
ஊக்கத்தின் உச்சம் அறுபதில்
ஏற்றத்தின் எச்சம் அறுபதில்

ஆறுதற் படவும் ஆற்றாய் படுத்தவும்
ஆகுமினி எனும் ஆளுமை பெற்றதோர் - அகவை
அறுபதின் ஆரம்பப்படியில் நீர்
அடியெடுத்து வைக்குமிவ் வேளை
நறுவிசாய் நாலைந்து வரிகளிலே
நல்வாழ்த்து நவீன்றிடலாம் - என
நினைந்து நீண்டவழி
ஞாபகத்தின் தடங்களிலே
பின் நோக்கிப் பயணித்தால்
நேசத்தின் பதிவுகளாய்
நெகிழ்விக்கும் அனுபவங்கள்
நிழவாரும் எத்தனையோ
பல்கலைக் கழகத்துப் படிக்கட்டுகளும்
எட்டியாந் தோட்டையின்
ஒட்டுவிட்டுப் பல்கைகளும்
எத்தனையோ கதை கூறும்
பவானந்தனது பாங்கான பண்பினையும்
ஆராத அன்பினையும்
மாறாது நினைந்துருகி
மறக்காது சாட்சி சொல்லும்

சட்டப்படியான சோதரன் நீரேன்று
செப்பினால் அதனுள்ளே
சொல்லாத அர்த்தங்கள்
ஆயிரம் உறைந்திருக்கும்
இல்லாத பந்தங்கள்
எத்தனையோ பிணைந்திருக்கும்

சொல்லாமல் விட்டு விட்ட
சங்கதிகள் எத்தனையோ? - அவை
அர்த்தமுள்ள மௌனங்களாய்
அறுவதிலும் பின் தொடர
நேற்றைய ஞாபகங்களில் நனைந்து
நாளையப் பொழுதில் நல்லதை
நினைந்து - நல்லதையே செய்ய
நல்லவர்களுக்கு மட்டும்
நண்ணியதோர் வாய்ப்பு இது

இன்று புதிதாய் பிறந்தோமென
மீண்டுந் தொடங்கும் புது அத்தியாயமிது
இறக்கத்திற்கினி இடமில்லை
ஏற்றமே எந்நாளுமென
அறைகூவுமில் வறுபதின் ஆரம்பத்தில்
மாற்ற மேதுமின்றி மறைமுதல்வன் தன்
மனைவி மகள் மருமகன் பிள்ளைகளுடன்
சாற்றுமொரு வாழ்த்துமிது

இன்று போலென்றும் இனிதே வாழ்க
நன்றே வாழ்க: நலமுடன் வாழ்க:
வளமுடன் வாழ்க - வருடங்கள் நூறு !

என்றும் அன்புடன்

மறைமுதல்வன்

எனதில்லத்தரசிக்கொரு வாழ்த்துப் பாமாலை

ஆறுபத்து வருடங்கள் கழிந்து -
பின்

ஓராறு அகவையினை அடைந்திட்ட நன்நாளில்
நான் பாடும் பாடலிது- நலமாக நீ வாழ.

'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் -இவ்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

வள்ளுவன் சொல் தெள்ளமுதை -
உள்ளபடி உள்ளதற்காய் -என்
வாழ்க்கைத் துணையாக
வந்தவளே வாழிய நீ!

முன்னோர் செய் தவத்தாலோ
முன்வினையின் நற் பலனாலோ-என்
மனதுக் கிசைந்தவளை
மனையாளாய் நான் பெற்றேன்

நான் பெற்ற பெரும் பேறே
நல்லமுதே நித்திலமே
நான்வேறு நீ வேறோ ?
நீ பாதி நான் மீதி

என் நிறைகள் உன் குறைகள்
உன் நிறைகள் என் குறைகள்
இப்படித்தான் சம நிலையா?
இயற்கையதன் விந்தையிதா?

என்னின்ப துன்பமெலாம்
சரிபாதி நீ ஏற்பாய்
உன்னை நான் பாராட்டின்
அதிற்பாதி எனக்காகும்
(அதனாலா முந்துகிறேன்
பாட்டினில் உன் புகழ் பாட?)

வேதாக மதத்தின் வழி
வழுவாது ஒழுகுபவள்
வேதாவின் நாயகியாய்
நெஞ்சத்தை ஆளுபவள்

வள்ளுவன் சொல் வழியதனை
உள்ளத்தால் உள்ளுபவள்
கள்ளமில்லாத ஒரு
வெள்ளைமனச் சிந்தையினாள்

தாய்க்குத் தாயாவாய்
தாள் பணியும் சேயாவாய்
தோள் தருவாய் தோழியென
துன்பத்தில் தலை சாய்க்க

தாதியுமாய் தாசியுமாய்
தேவைகளின் தரமுணர்ந்து
தானே பல்லவதாரம்
தாங்கும் நீ என் தாரம்

சமையலில் உன் சாதனைகள்
செப்புதற்கு வார்த்தையில்லை
சாப்பாட்டில் நான் ராமன்
ஆனதுமே உன்னாலே!

மணமாக முன்னாலே -அரை
மனிதன் ஆயிருந்தேன்-நான்
முழுமனிதன் ஆனதற்குக்
காரணம் உன் கைவண்ணம்!

நக்குண்டதால் நானும்
நாவிழந்து போனேனோ ?
நக்கலிது எனவெண்ணின்
நகுதலொடு நிறுத்திடுவீர்

தீட்டிடலாம் பலகோடிக்
கவிதையுன் புகழ்பாடி-பின்
வாட்டிடுமே கண்ணூறு
பட்டுவிடப் பலநூறு

ஆதலினால் அதையெல்லாம்
சேமித்து வைத்திடலாம்
சிந்தாமல் சிதறாமல்
மூடி மனப் பெட்டகத்தில்

'மனைத்தக்க மாண்புடையாளாகித் தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை
என்னும் பொய்யா மொழியாரின்
சொல்லுக் கிலக்கணமாய்
வாழ்ந்து காட்டிடும்
வளர்மதியே என் வாழ்வின் நிதியே
வாழிய நீ பல்லாண்டு ...

[ஐடா வேதநாயகத்தின் 66 ஆம் ஆண்டுப் பிறந்தநாளின் போது 30.04.2016 இல்
எழுதப்பட்டது.]

அன்பு மகள் கவிதாவுக்கு

பிறந்த நான் வாழ்த்துப்பா

இந்தப்பா அப்பா நான்
வடிக்கின்ற அகத்துப்பா
துடிக்கின்ற இதயத்தின்
படிக்காத ஒரு பக்கப்பா

கவிதை வடித்தவனே
கட்டுரைத்து முன்னுரையும்
மதிப்புரையும் நயவுரையும்
மங்கலமாய்த் தீட்டுவதா?

நான் வடித்த கவிதையவள்
அதன் பெருமை எனக்காகும்
அதன் புகழும் என்னதுவே
என் புகழை நான் பாடின
தற் புகழ்ச்சி என்றாகும்

சொல்லாமல் விட்டாலோ
பொல்லாங்கு சொல்வாரே!
சொல்லாத சொல்லுக்கு
அர்த்தங்கள் ஆயிரமாம்
அறியாதார் அறியாரே!

அன்புக்கு அடிமையவள்
அறியாளதை விலை பேச
அவளகத்தில் கரவில்லை
அது காலும் ஒளி முகத்தில்

ஆய கலை பல கற்றாலும்
அதில் தோயும் மனமதில்லை
அடுத்தா ஒரு புதிய கலை
அதில் பாயும் ஆவல் நிலை

எண்ணிய முடிதல் வேண்டுமென
திண்ணிய நெஞ்சத்தோடு
தெளிந்த நல் லறிவு கொண்டு
திட்டமாய் தீர் மானத்தோடு
இட்டமாய் எடுத்த நல்ல
காரியம் முடிப்பதற்கு
எவருண்டு நிகராம் சொல்

அர்ப்பணிப்போடு அருஞ் செயல் (செய்வாள்)
அறிவுக்கும் வேலையுண்டதில் (மெய்யாய்)
ஆடம்பரம் நாடும் மனம்
ஆனாலு முண்டு சிக்கனம்
அடுத்தவர் நலம் நாடும் குணம்
அருமையாம் நட்புக் கிலக்கணம்
இன்னும் எத்தனையுண்டு சீதனம்!

அலங்கோலமான அகம்
அரை நொடியில் நிலை மாறும்
தலைகீழாய் நின்றனவும்
திசை மாறி நிமிர் வாகும்
பம்பரமாய்த் தான் சுழன்று
பாங்காக மாற்றிடுவாள்
மந்திரம் போல் மாற்றமது
தந்திரமோ விந்தையுமோ?

அவள் கைவிரலின் செய்நேர்த்தி
கண்டிடலாம் பண்டிகையில்
அறுசுவை சேர் உணவுகளில்
அவள் முகவரி தெரியவரும்

சிக்கலான தென எதுவும்
சிக்காது அவள் பணியில்
சிக்கெனப் பிடித்திடுவாள்
சிக்காராய்ச் சிக்கெடுப்பாள்

எங்குமே ஆனந்தம்
ஆனந்தமே ஜீவனின்
மகரந்தம் என்பதவள்
தாரக மந்திரம்
வசந்தமே தான் வாழ்வில்
நிரந் தரம் எனப்
பதம் பாடும் அவள்
மனமும் நிதம்

ஆசை நூறு வகை
வாழ்வில் நூறு சுவை சேர
வேண்டு மென ஆசிக்கும்
விருப்பத்தோடெந்நாளும்

கலகலப்பும் சிலுசிலுப்பும்
நிலவும் அவளயல் எங்கும்

விசாகத்துக் காரியதால்
புத்தனைப் போல் ஞானவதி
தந்தைக் குபதேசம் செய்த
சித்தனைப் போல் சில போதில்
தாயாகத் தான் மாறித்
தர்மத்தின் குரலாவாள்

அடுத்தவர் முகம் கடுத்தால்
அனிச்சமென முகந்திரிவாள்
அணை கடந்த வெள்ளமென
அகமுடைந்து மறுகிடுவாள்
அடைக்குந்தாள் அவளறியாள்

கோபமுள்ள இடத்தில் தான்
குணமிருக்கு மென்பார்கள்
கோபமவள் குணமல்ல அது
கவசம் அவளுக்கு
சிலநேரம் குறைகண்டு
சீறியே சினந்தாலும்
அரை நொடியில் அது மறைய
மன்னிக்கும் மனம் திறக்கும்

அவள் அகத்தில் உறைந்திருக்கும்
அன்பு வெள்ளம் அணை உடைத்து
ஆர்ப்பரித்துப் பாயா தென்றும்
மேகம் மறைத்திருக்கும்
தண்மதி போல் -அதி
காரக் கொடி பிடித்துக்
கண் மயக்கும்
கண்டிப்பு எனுமோர் நடிப்பில்
அவள் கனிந்த மனம்
கரந்திருக்கும்

உதவியென வந்தவர்க்கு
ஓடோடிக் கைகொடுப்பாள்
உள்ளபடி உயர்வான குணம்
உள்ளதனால் கண்டபலன்
ஊரெல்லாம் உறவாச்சு
உறவெல்லாம் நடபாச்சு

கல்வியில் கரை கண்டவளில்லை
கற்பதைக் கை விட்டவளில்லை
கற்றதிற பெற்றதை மற்றவர்க்கீந்து
பெற்றிடும் இன்பமும் உற்றனள் காண்பீர்

நன்மை தீமை அறிந்தாலும்
நாலும் தெரிந்து கொள்ள - தன்
நம்பிக்கை துணை கொண்டு
நீண்ட வழி ஏகின்றாள்

நோக்கம் ஈதென்றுணர்ந்து
 நிச்சயமாய் ஓர்வதற்கு
 நேரமின்னும் நேரவில்லை
 நாள் கோளும் சீராயில்லை
 நாளை என்ற நாளு முண்டு
 தொடு வானம் தூரமில்லை

மனதுக்கிசைந்த மணவாளன்
 இணையில்லா குணசீலன்
 வினைவெல் நற் தகைமை சால்
 உயர் சான்றாண்மையோடு வளர்
 வாரிசென நன்மக்கட் பேறு உற
 அன்போடறமும் உடைத்தமையால்
 இன்புற்றமைந்த இல்வாழ்வில்

எண்ணிய நல்லெண்ணம் யாவும்
 திண்ணமாய் நிறைவு எய்தி
 மண்ணில் சுக நலன்கள் யாவும்
 மாண்புடன் வந்து மேவி

நேயமோடன்பு பூண்டு
 நேமியில் நீடு காலம்
 நோய் நொடி நலிவு மின்றி
 நலமுடன் வாழ்க வாழ்க!

பொன்விழாப் பாமாலை

அன்னை சொல் தட்டாத அருமை பாலன்
ஆகமத்தின் வழி ஏகும் ஏசுதாசன்
ஆதரவுக்கரம் நீட்டும் தர்மசீலன்
உழைப்பினால் உயர்வு கண்ட கர்மவீரன்
அத்தனைக்கும் ஒரு பெயர்தான்
அதுதான் எங்கள் குணசீலன்!

குணமென்னும் குன்றேறி நிற்கு முன்பே
குணசீலன் எனப் பெயர் பெற்ற மைந்தன்
மணம் வீசும் மலர் போலாங்கே
அன்போடு அறிவும்சேர் காந்தரூபன்
பொன்விழாக் காணுமின் நன்னாள் தன்னில்
கன்னல் தமிழ் மொழியில் பா தொடுத்தே
அவன் பெருமையினைப் பகிர்ந்து சொல்ல
ஏடுடுத்தேன்
இனிமேலும் நீ சொல்லப்
புதிதாக எதுவுண்டு?
என் உள்மனக் குரலொன்று
உறுக்கியே கேட்கிறது

ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிப்
புறம் தள்ளிப் போவதற்கு
வாழ்க்கை ஒன்றும் எழுதாத
வெற்றுக் கடதாசியல்ல
வரலாற்றுப் பாடமது;
வற்றாத ஊற்று மது

வரைந்து விட்ட கோடுகளும்
வளைந்து விட்ட கோலமதும்

வடுக்களாய் வழுக்களாய்
 பதிந்துவிட்ட புள்ளிக் கறைகளும்
 பாடங்களாய் படிப்பினையாய்
 அமைந்துவிட்ட பதிவுகளும்
 எத்தனை எத்தனையோ
 பக்கங்களாய்ப் பரந்திருக்கும்
 அத்தனையும் புரட்டி நீ
 பார்க்கப் பார்க்க
 சித்திரமாய் விரியுமொரு
 சரித்திரம் பார்!

முட்டுப்படாமல் முன்னேறி முடித்தவர்
 இப்புவிடில் எவருமில்லை
 தட்டுப்படாமல் சிகரம் தொட்டுவிட
 தனி மார்க்கம் ஏதுமில்லை
 குட்டுப்படாமல் குன்றென நிமிர்ந்துவிட
 குறுக்குவழி கண்டாரில்லை
 ஆட்டத்தில் பாதி அடித்து முடித்தவர்க்கு
 அனுபவம் தானாக விழாது வழிகாட்டும்

அகவை ஐம்பதில் நீ அரை ஞானி
 அனுபவச்சுவை கண்ட ஒரு தேனீ
 பக்குவத்தால் பழுத்த துன் மேனி
 பழுத்தது காய்பிஞ்சாய் ஆமோ இனி?

ஐம்பதைத் தொட்டுவிட்டால்
 அதற்கு ஓர் அர்த்தமுண்டு
 'அப்பாடி இனிக் கொஞ்சம்
 அயரலாம்' என்று மனம்
 ஆறுதற் படத் தொடங்கும்
 ஆயாச இடைவேளை

பண்ணிய பாவ புண்ணியக்
 கணக்குகளைச்
 சரிபிழை பார்த்துப் பின்
 செல்லும் வழி வகுக்கச்
 சொல்லப்பட்ட தருணமிது

ஆடிய ஆட்டமதில்
 தேடியதும் தொலைத்ததுவும்
 கூடியதும் பிரிந்ததுவும்
 கற்றதுவும் பெற்றதுவும்
 அத்தனையும் கணக்கெடுத்துக்
 கூட்டிக் கழித்தறிய

கனிந்து வந்த காலமிது

விளானில் பிறந்ததனால்
விழ மாட்டான் அவனென்றும்
உளான் அவன் அறிந்தவர்தம்
உளமதில் வான் உள்ளவன்

இள வாலைப் பதி கண்ட
திரு என்றிக் கல்லூரி
முன்றில் அவனும் இளங்
கன்று போல் துள்ளியாடிக்
கனித்த நாள் பலவுண்டு
அன்றை நாள் நினைவுகளில்
இன்றும் மனம் தோய்ந்து அவன்
நின்றுமே நனைவதுண்டு

கால நிர்ப்பந்தத்தால்
கால் பந்தாய் நிலைமாறி
உதைபட்டு மிதிபட்டு
ஊர்விட்டு உலைப்பட்டு
இலண்டன் மா நகரத்து
நெடுஞ்சாலை வீதிகளில்
திண்டாடித் தடுமாறித்
தன்காலில் நிற்க அவன்
பட்ட பிரயத்தனங்கள்
பட்டியலில் மிக நீளும்

பீமனொன்றில்லாத
பாண்டவர் அணியதனில்
அன்பெனும் அம்புகளைப் பெய்த
பார்த்தன் நீ
சாரத்தியமும் உன் கையில்
சாமர்த்தியம் உன்னகத்தில்

தம்பியரும் உள்ளாரென்றே
தருக்குமே மிகவும் கொண்டு
தலைகனத் தாடி நின்று
தானாகத் தர்க்க வாதம்
தேடியே வம்பு தும்பை
வாங்கினாய் இல்லை நீயும்
தந்தைக்குத் தந்தையாகத்
தக்கதோர் துணையுமாக
தம்பியர் தம்மைக் காத்து
தலை நிமிர்ந்துயர வைத்தாய்

நல்லநாள் பெருநாள் தன்னில்
 நால்வரும் சேர்ந்தோரிடத்தில்
 கூடினால் நின்றுவிடும்-
 நாள்கோள்கள் ஓடாது!
 ஊனுறக்கம் மறந்துவிடும்
 உள்ளத்தோ துறவாடி
 உள்ளதெல்லாம் உரையாடி
 நீண்டநாள் நண்பர்கள் போல்
 நீட்டி முழங்கியவர்
 பாட்டில் கதை பேசிக்
 களித்தாடக் கண்டவர்முன்
 கண்கொள்ளாக் காட்சியது

வாழ்க்கைத் தேரோட்டத்தில்
 வாகாய் வடம் பிடிப்பவன் நீ
 நண்பர்கள்தம் வட்டத்தில்
 நல்வாக்குச் சொல்பவன் நீ
 செல்வாக்குத் தான் உனக்கு
 செல்லுகின்ற இடமெல்லாம்

உண்மையும் நேர்மையுமே
 உள்ளபடி உயர்வு தரும்
 எனக் கற்றபடி ஒழுகிடுவோர்
 எத்தனை பேர் உந்தனைப் போல்?

களளம் கரவு இலா
 வெள்ளை மனம் தான் உனக்கு
 வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் என
 உனதுள்ளத் துயர்வுதனை
 உய்த்துணர்ந்து உவமித்தானோ
 வள்ளுவனும் வெள்ளனவே!

காதலிக்க ஒரு மனைவி -இரு
 கண்மணி போல் பிள்ளைகளும்
 நாமிருவர்; நமக்கிருவர்
 நம்பிக்கையின் கனிகளவர் எனும்
 கருத்தொருமிப் போடுருவான
 நல்லதொரு குடும்பம்
 கொடுப்பினைதான்; குற்றமில்லை
 கண் ஊறு பட்டிடாது
 கர்த்தா உண்டு காப்பாற்ற

மூத்தவளைத் திங்களுக் குவமித்தால்
இளையவனோ கதிரவனுக்கினையாவான்
சிந்தனையில் சிறகடிக்கும் பட்டாம்பூச்சி
கற்பனையில் பவனி வரும் சித்திரத் தேர்
இருமைக்கும் ஏழ்பிறப்புக்கும்
பெருமை சேர் பாவை அவள் பேர் சுவேதா

தன் துடுக்கான சொல்பேச்சால்
துடிப்பான செயல் வீச்சால்
அசர வைப்பாள் [சிலவேளை] அயர வைப்பாள்
அவள் மிடுக்கான வாழ்வுக்காய்
அடுக்காகப் பல திட்டம் உன் மனதில்
அத்தனையும் ஈடேறும் அட்டியின்றி
திட்டமாய் உன்முயற்சி திருவினையாக்கும்

இத்தரையில் உன் கனவு
சித்திக்கத் தான் பிறந்த சீராளன்
நித்திலம் போலாவான் நித்திக்கும்
நின்று நிலை நாட்டுவான் உன்பேரை
வென்றுமே காட்டுவான்
பொன்றாப் புகழ்தனை

நல்விதையை நீ விதைத்தாய்
நற்பலன் உன் அறுவடையாம்
முன்வினையின் பயனாலென்
மருகனாய் வரப்பெற்றேனோ!

எம்மன்றோர் அமைத்ததொரு
நெறிமுறைகள் பிசகாது
நல்லவனாய் வல்லவனாய்
நேர்வழியே நீ நடந்து
வாழுகின்ற வழி ஈதென்றே
வரையறைசெய் இலக்கணமாய்
பலநூறு ஆண்டுகள் நீ
பலமோடும் நலமோடும்
திடமோடும் நற்றிறனோடும்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திடவே
உளமார உரமாக
உயிர்ப்போடு வாழ்த்துகிறேன்.

[டண்ஸ்ரன் குணசீலனின் 50 ஆவது பிறந்த நாளில் 23.01.2017 இல்
படிக்கப்பட்டது.]

பேரன்புப் பேத்தி பியோனாவுக்கு

பிறந்த நாள் வாழ்த்துப் பாமாலை

நேற்றுப் போல் இருக்கிறது
நீ தவழ்ந்து நடந்து வந்த
திருக்கோலம் தனைப் பார்த்து!- செந்நெல்
நாற்றுப் போல் நீ வளர்ந்து
நிற்கின்றாய் நகை பூத்து!
காற்றுப் போல் சுரைந்திட்ட
காலத்தை மறந்துவிடக்
கற்றதில்லை என்றதனால்
தோற்றுப் போய் நிற்கின்றேன்
தேறாமல் திக்கென்று!

ஓடிப் பிடித்ததுவும்
ஓளித்து விளையாடியதும்
தேடிச் சலித்து மனம்
தவித்துப் பதறிய பின்
ஆடி அசைந்து வந்து
ஆய் தந் தசத்துவதும்
நாடி பிடித்தெனது
நோய்நொடிகள் நவிலுவதும்
பாடிப் பறந்த கிளி
போலான நினைவுகளோ
கோடி பெறும் நிசமாய்
கொட்டிக் கிடக்குதடா!

சீட்டுக்கட்டு ராணியைப் போல்
 சீராடப் பிறந்தவள் நீ - உன்
 ஆட்டத்துக் கீடும் இல்லை
 அதிற் தோல்விக் கிடமுமில்லை
 ஈட்டிடுவாய் வெற்றிக்கனி
 இல்லையேல் அன்று சனி!

கோபம் உன் உடன்பிறப்பு
 குணமதனின் மறு பக்கம்
 இலாப நட்டக் கணக்கென்று
 ஏதுமில்லை உன் வரையில்
 எல்லாரும் இன்புறவே
 சொல்லாமல் செய்பவள் நீ!

அன்புக்கும் நட்புக்கும்
 அடிமைப் பட்டவள் நீ
 பண்புக்கும் பயனுக்கும்
 பாலம் வகுத்தவள் நீ
 உற்றாரை உறவினரை
 உள்ளத்தால் உயர்ந்தோரை
 கற்றாரைப் பெற்றோரை
 கனம் பண்ணத் தெரிந்தவள் நீ

அழகுத் தையலுடன்
 அணிசேர் சித்திரமும்
 அடிசிற்கினிய நல்
 அறுசுவைச் சமையலுடன்
 ஆய கலைகள் பல
 அறிந்தவள் நீ அத்தோடு
 மாயமான் போலவேதான்
 பேய்க்காட்டும் மெய்க்கணனி
 தன்னையும் கைவசமாக்கி
 வைத்திட்ட விற்பன்னியும் நீ!

நல்லவள் என்று உன்னை
 நாடுமே போற்ற வேண்டும்
 வல்லவள் என்றுவந்து
 வாயார வாழ்த்த வேண்டும்
 தொல்லைகள் அணுகிடாது

தூரவே போக வேண்டும்
எல்லையில்லாத நன்மை
எல்லாமும் கூட வேண்டும்

வெல்லவே பிறந்தவள் நீ-அச்
சொல்லிலே சக்தியுண்டாம்
சொல்லுவார் சொல்லுமாப் போல்
சொல்லை நீ வாழ்ந்து காட்டு!

எண்ணிரண்டு பதினாறு வயதுக்கு - உன்
கண்ணிரெண்டில் விரிகின்ற கனவுகளும்
எண்ணமதில் உதிக்கின்ற கற்பனையும்
தண்மதியைத் தொட முந்தும் பருவமிது
திண்ணிய நெஞ்சத்தோடு
தெளிந்த நல்லறிவு கொண்டு - நீ
எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
ஏற்றம்தான் உன் வாழ்வில் இனிமேலென்றும்
மண்ணிலே நற்பேறுகள் பதினாறாம் பாவாய்
கண்மணி நீயவை யாவும் பெற்று
கற்றோரும் மற்றோரும் கூடி வாழ்த்த
கனிவோடும் களிப்போடும் நீடு வாழ்க
[பிரியோனா ஸ்வேதா குணசீலனின் அகவை பதினாறில் 20.01.2019 இல்
எழுதப்பட்டது.]

விஜயாலன் -பிரதீனா தம்பதியின்
மணநாளில் ஒரு வாழ்த்துப்பா

வாழ்க்கை எனும் நாடக மேடைதனில் - அவள்
வாழ்ந்து காட்டிடும் வேடங்கள் எத்தனையோ!

மும்மலர்களில் ஒன்றாக
இடைநடுவே மலர்ந்து மணம் வீசும்
பாசமலராக வந்துதித்தாள் பிரதீனா

தாய்க்கொரு தவப்புதல்வியாக
தந்தைக்கு ஞான உபதேசஞ் செய்த
சித்திரைப் புத்திரியாக
தமக்கைக் கொரு இரகசியச் சிநேகிதியாக
தங்கைக்கோர் தாதியாக - தருணத்தில்
சத்தியத்தைப் போதிக்கும் ஞானியாக
எத்தனை எத்தனை பாத்திரங்கள்
எல்லா வேடமும் அவளுக்குப் பொருந்தின
ஏற்றவை யாவும் அற்புத மென்றே
போற்றுவர் புகழுவர் அறிந்தவர் யாவரும்.

செல்வநாயக புரமதில் சிறுபருவம்
 சென் மேரீஸ் திருமலையில் வளர் பருவம்
 கல்வியுடன் ஆயகவைகளையும் கற்பித்த
 நல்வாசிரியர்களுக் கமைவான
 மாண்பு மிகு மாணவியாய் முன்னணியில் திகழ்ந்த
 முத்தான காலத்திலே முத்தமிழையும் பயின்று
 மேடை மிக அதிர முழங்கிக் கலக்கிய
 குட்டிப் புயலையும்
 சிங்கமதனைத் தன் கூர்மதியால்
 வென்று வீழ்த்திய
 சின்ன முயலையும் - பக்த
 பிரகலாதனாகத் தான் மாறிச்
 சங்கத் தமிழ் பொழிந்த
 சாதனை இயலையும்
 மறக்கத்தான் முடியுமா - இல்லை
 மறைக்கத்தான் இயலுமா?

வளரிளம் பருவத்திலே
 வந்து சேர்ந்த நண்பியர்கள்
 நிலாந்தியொடு சுவஸ்தி லாவண்யா
 சுஜித்தா நஸ்மியா வென
 ஏழெட்டுப் பேரிணைந்த
 எழிலான வட்டமது.

நட்புக்கோர் இலக்கணமாய்
 இறுக்கமுடன் இன்றுவரை
 தொடர்ந்து வரும் உறவுகள்
 தோழமையின் தன்மையினைத்
 தோலுரித்துக் காட்டி நிற்கும்.

பொறுமையின் பிறப்பிடம் பிரதீனா!
 பெண்மைக்குப் பெருமையவள் பிரதீனா!
 மெல்லிசையின் இனிமை அவள்
 மென்னகையின் முகவரி அவள்

தோல்விகளைக் கண்டு துவண்டதில்லை அவள்
 தடைகளைக் கண்டு தளர்ந்ததில்லை
 முயற்சிக்கும் மன உறுதிக்கும்
 மறுபெயர் தான் பிரதீனா

அன்பையும் பண்பையும்
 அளவிட அளவு கோலில்லை
 ஆனாலும் அதனளவு பிரதீனா!

அழகுக்கும் அறிவுக்கும்
 எட்டாத தூரமென்பார்
 அதெல்லாம் பொய்யென்பாள்
 அறிவழகி பிரதீனா!

இன்றைக்கு ஒரு மாற்றம்

ஏற்பதோ புது வேடம்

காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே – அவன்

காரியம் யாவினும் கைகொடுக்கும்

கண்ணான கண்மணியாய்

விஜயாலன் எனும் வைரத்தோடிணை சேரும்

முத்தாக, அவர்தம் சொத்தாக

மாறி மனம் புகுந்து நல்லகம் புகும்

மனையாளாக முழுக்கதாநாயகியாகக்

களமிறங்கும் பொன்நாள்.

தொடரும் புதுப் பயணத்தில்

இனிமை இழையோட

இல்லறம் சிறக்க

இதயங்களை வென்று

புதுமைகள் பல கண்டு

கருத்தொருமித்த காதலராக

என்றும் மகிழ்வுடன்

பல்லாண்டு வாழ

நிறைவான நெஞ்சத்து

வாழ்த்துகள் பல நூறு!

பிரிவுபசாரப் பா - ஆசிரியர் T. ஜீசனாக்கு

தங்கம் நிகரான தம்பி
 தூரதேச மேகிடுமுன்
 தவித்துளம் கசிந்துருகும்
 அண்ணனைப்போல் அக்கா போல்
 பிரியமுள்ள நேச அண்ணன்
 பிரிந்துமுன் ஆதங்கப்
 பட்டு மனம் குழைந்திளகும்
 தம்பியர் போல் தங்கையர் போல்
 நட்டவரை நடுவழியில்
 விட்டுமே விலகிவர
 நேர்ந்திட்ட நண்பரைப்போல்
 உற்றவரை உறவினரை
 ஊர்விட்டுப் பிரிபவர்போல்
 உள்ளமது தடுமாற
 உணர்ச்சிகளும் கொந்தளிக்க
 உள்நாவும் உலர்ந்துவர
 வார்த்தைகளும் வறுமையுற்றடங்கி
 அவஸ்தைதர
 மௌன மொழியாலும்
 மனத் தாபமதைப் பரிமாறும்
 மருள் கூர் இவ்வேளையிலே
 மெல்லமாய் ஒரு கவிதை
 சொல்லுவேன் செவிமடுக்க
 உள்மனத்தின் ஒலத்தை
 உடைத்துமே வெளிக்காட்டத்
 துடிக்கிற கண்ணீர்த்
 துளிகளுக்குத் தடைபோட்டு
 புன்னகைப் பூச்சாலது
 பொசியாது தடைபோட்டு
 திசை மாற்றத் துடிக்கின்றோர்
 தம்பிதயத் துடிப்புகளால்
 ஒத்திசைந்தெழுப்புமொலி
 அதுமட்டுமே உரத்து
 ஆட்கொள்ளும் இவ்வேளை
 என்கவிதை எடுபடுமோ?
 அபசுரமாய் ஒலித்திடுமோ?
 அறியேன் நான் அணுவளவும்

பண்போடும் அன்போடும்
 பழகாதற் கெளியவராய்
 எல்லோர்க்கும் இனியவராய்
 எம்மோ டின்றுவரை

ஒட்டியுறவாடியவர்
வெட்டியேதான் போகின்றார்
வேறுவழி இல்லையென
வேகின்றோம் கதியின்றி

மூத்தோரை முதியோரை
மதித்தொழுகும் மாண்புண்டு
இளையோரில் குறைகண்டு
கடுத்து முகம் சுளித்தறியோம்
தகைமையிலோ உயர்தரமாம்
தருக்கவில்லை அவரதனால்
பகைமையுடன் எவரையுமே
பார்த்து மனம் நொந்தறியோம்

அவர் சுருணநற் சீலங்கள்
சாதுவாய் அசைபோடின்
புராண கதா நாயகரை
உ தாரணமாய்க் கண்டிடலாம்

இளமை எழிலோடினிமை சேர்
இரக்கத்தோடன்புடைமை
எனவனைத்தும் இணைவதனால்
இராமன் என்றவரை
இயம்பிவிடில் என்ன பிழை?

தர்மர் என்றவரைத்
தெளிந்தாலும் தப்பில்லை
நீதியொடு நேர்மைமிகு
நாநயமும் நாணயமும்
நேராக்கு மிருவரையும்
கேளாமலே உதவிக்
கரம் நீட்ட முந்துவதால்
கர்ணனோடவர் தானும்
நிகராவார் நிச்சயமாய்

கண்ணனைக் காண்பாரோ
கன்னியரும் சிலவேளை
எண்ணத்தாலுயர்ந்தோர்க்கு
எத்தனையோ பெருவமை

இனிக் கணக்குப் பரப்பில் நான்
கால் வைத்து அடிபோடக்
கொஞ்சம் இடம் தாருங்கள்
ஐ பை ஐ தாராளம்

காரணிப் படுத்திடலாம்

அவர் பிரிவைக் கஷ்டம்தான்
இடை இலாப நட் வீதமென
 ஆராயின் இழப்பெமக்கே
 அவர் பெறுமானம் அறிந்தவர் நாம்
 வெறுவானமல்ல அவர்
 விடிவெள்ளி தனை முட்டும்
ஒரு தொடலி
 எம் அகக் கோணத்தின்று வரை
 ஆசானாய் இருந்த அவர்
புறக் கோணத் தொடையொன்றில்
 அடைக்கலமாய் ஆவதினால்
அடைப்பை நாம் நீக்கிவிட்டு
 எம்மோடவ ரினியும்
 இருப்பா ரெனு மெண்ணத்தைச்
சுருக்கியும் விடை தந்திட்டோம்
 தீர்விதற்கு வேறில்லை
 விடைகாணு முன்னாலே
 விடைகூற வைத்திட்ட
 விருப்பமிலாத் திருப்பமது
 விதியின் கை விளையாட்டே

வட்டத்தை விட்டுமவர்
 விலகித்தான் சென்றாலும்
 எம் ஆள்கூற்றுத் தளத்தில் அவர்
 நினைவொழுக்கு அகலாது
திசைகோளின் தாற்பரியம்
 தானுணர்ந்து தெளிந்த அவர்
 வடதிசை நோக்கி ஏகிவிடல்
 எதிர்பாரா **நிகழ்தகவா?**
 இல்லை எதிர் பார்த்ததுதான்
சமாந்தர வரைகள்தாம்
 சந்திப்பதில்லை ஆம்
 சுதந்திர பூமியில் நாம்
 சந்திப்போம் பின்னொரு நாள்

கண் விழி மூடாது
 பிறர் பிணி போக்கும்
 பொதுப் பணிக் கெந்நாளும்
 ஈடில்லை இணையில்லை
 நற்பணியாற்றும்பொரு
 நன்மைசெய் மருத்துவராய்
 நாட்டுக்கும் வீட்டினர்க்கும்

நற்புகழ் நாட்ட வரும்
 நம்பிக்கைத் தாரகையாய்
 நம்மவரில் ஒருவர்
 நாளை உதயமாவார் என
 நாமதிற் பெருமை கொள்வோம்
 விடா முயற்சியோடவர்
 முன்னேறும் பாதையில்
 எமதன்பு மலர்களை
 நாமும் தூவிச் சொரிந்து
 சென்று வருக வினை
 வென்று வருக
 சந்ததமும் சுந்தரமாய்
 சீரோடும் சிறப்போடும்
 செழிப்போடும் மதிப்போடும்
 நீளுலகில் நீடு வாழ்க என
 நெஞ்சார நினைந்து
 வாயார வாழ்த்தி
 விடை தந்தோம் நல்
 வணக்கத்தோடு

[18.09.1995 இல் தி/செல்வநாயகபுரம் அ.த.வித்தியாலயத்திலிருந்து
 யாழ் பல்கலைக் கழகத்துக்கு மருத்துவ மாணவனாகச் செல்லும்
 ஆசிரியர் T ஜீசன் அவர்களைப் பாராட்டிப் புனையப்பட்ட
 பிரிவுபசாரக் கவிதை.]

பிரியாவிடைப்பா - ஆசிரியர் யோகேஸ்வரனுக்கு

கப்பலில் நான் வந்தேன்
 திக்குத் திசை தெரியவில்லை
 எப்பக்கம் எதுவுண்டு
 எந்த ஊர் புரியவில்லை
 நிற்பாட்டி எனை நிறுத்தி
 நட்போடு நாலு கதை
 நல்ல விதமாய் பேசி
 துப்பாக்கிகள் பேசும்
 திசை சென்றார்
 வென்று வந்தார்
 இன்றளவும் நான்காணும்
 நாலு நம்பர் சம்பளத்தை
 நான் காண வைத்த அந்த
 நல்லவரை நினைக்கின்றேன்
 நன்றிபுடன் நாள் தோறும்

கடகடத்தோடும் புகையிலா
 வண்டிபோற் காலரதம்
 கடுகித்தான் ஓடியதோ?
 ஒரு குடி மக்களாய் நாம்
 கூடிக் குலவியதும்
 கள்ளுண்ட குளவிகளாய்
 கொட்டியதும் குமுறியதும்
 எட்டாது இனி மேலும்
 வந்தவர்கள் வழி மாறும்
 கல்லோயாச் சந்தியிது
 அன்றெமது உள்ளமது
 துள்ளுமது தவளுமது
 ஆடுமது ஓடுமது
 இன்றெமது கவிதையிலும்
 போதமது கலக்குமது

தொடருகின்ற பயணத்தில்
 சிலர் வருவார் சிலர் போவார்
 சிலருக்கே இடங்கிடைக்கும்
 இதயத்திலோர் இடத்தில்.
 இதயத்தில் இடம் பிடித்தோர்
 இடம்மாறி ஏகி விடின்
 ஏற்காது உள்மனதும்
 தாங்காது பிரிவதையும்

நான் கவிஞல்ல- ஆனதனால்
 கவிதையென் களமுமல்ல
 பூடகமாய் சில சொல்ல
 வாகாகும் என்பதனால்
 வரித்தேன் இவ்வாகனத்தை

எதிலுமோர் அளவுண்டு
 பதிலிலும் பதட்டமின்றிப்

பழகிடும் பண்பினிலும்
 பேசப்பட வேண்டியபேர்
 யோகேசு நானென்றால்
 யோசனைக் கிடமில்லையதில்
 நிதானத்தை நாம் கற்க
 நல்ல வழி காட்டியவர்

பின்னமின்றில் பிசிறின்றி
 எண்ணக் கருத்தத்தை
 எடுத்துரைக்கும் சொல்லாட்சி
 எந்தவோர் அலுவலையும்
 என்னால் இயலுமென
 எடுத்தாளும் செய் நேர்த்தி-
 குடியியலில் உளவியலில்
 அரசியலில் இன்தமிழில்
 அனுபவத்தின் அரசாட்சி!

போற்றுபவர் போற்றட்டும்
 புழுதிவாரித் தாற்றுபவர் தூற்றட்டும்
 ஏற்ற தொரு கருத்தென
 என் மனம் ஏற்கில்
 எடுத்துரைப்பேன் அஞ்சேன்
 நிலலேன் எனத்
 துள்ளு நடை போடும்
 துணிச்சற்காரவர்.

உள்ளத்திலோர் உண்மை
 ஒளியுண்டாயின்
 வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்
 என்ற நம் பாரதியின்
 சொல்லுக் கிலக்கணமாய்
 பள்ளத்துப்பாயும் வெள்ளம் போல்
 அவர் பேச்சில் உயிர் மூச்சில்
 உண்மை உறைந்திருக்கும்.

நேர்மையுடன் நானயமும்
 நாணயமும் சேர்ந்த அவர்
 நாணயங்கள் சேர்ப்பதற்காய்
 நக்கவிலலை எவர் காலும்
 சில்லறைகளைச் சுரண்டி — பாவக்
 கல்லறையும் கட்டவில்லை

வீரம் விளைக்குமோர் நிலமீந்த
 வெற்றித் திருமகனை
 வாழ்க நீடு வளர்க வளமுடன் என
 உளமார மனந்தோய
 வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

இரங்கற் பா

எனதாற்றண்டு வயதிலே
அறிந்து மறியாப் பருவத்திலே
அலரோடு நானிருந்தேன்
அவர் மடியிற்றான் வளர்ந்தேன்

அந்த நாள் ஞாபகங்கள்
அழியா மனச் சித்திரங்கள்
கொழும்பு மா நகரிலே
கொம்பனித் தெரு வீதியிலே
கால் பதித்துக் கை நனைத்து
கண்மலர்ந்து களிப்புடனே
விட்டுக்குருவியெனச்
சிறகடித்த காலமது
மறக்கத்தான் முடிந்திடுமா?
மறுபடியும் வந்திடுமா?

பொத்தித்தான் வைத்தாலும்
பீறிட்டெழும் உணர்வுகளில்
பெரியனரி வாழுதிறார்
பேசாமல் பேசுகிறார்
கற்றதும் கேட்டதும்
நற்றமிழை நல்வழியை
நானறிந்த தெல்லாமே
நானிலத்தில் அவரிடந்தான்

தந்தை எமக்கில்லை என — நாம்
தவித்துத் தளராமல்
தலை குனிந்து துவளாமல்
தந்தைக்குத் தந்தையுமாய்
தான் நின்று எமைக்காத்த
தர்மத்தின் தாயவளை

தினம் நினைந்து நெக்குருகி
துதிக்கின்றேன் நன்றியுடன்

பெறாமகளே ஆனாலும்
பெற்ற மகள் போல் பாசமுடன்
பேணி வளர்த்தவரைப்
பெட்டியிலே பூட்டிவைத்துப்
பரலோகம் அனுப்பி விட்டுப்
பேசா மடந்தையைப் போல்
பரிதவித்துப் புலம்புகிறேன்

பெட்டைக் கோழியும்தன்
பாங்கிலுள்ள குஞ்சுகளை
பராமரித்துக் காப்பது போல்

பக்கத்து வீடுகளின்
பொல்லாங்கைப் பொச்சரிப்பை
சொல்லம்பால் அடிக்கின்ற
குத்திர்தம் சூழ்ச்சிகளை
வில்லாலடிக்கு மொரு
வீரனைப் போல் போராடி வாயாடி
இல்லா தொழித்திட்ட நல்ல
மெய்க்காப்பாளர் அவர் - எம்
தாயுமானவர் தானேயவர்

உள்ளொன்று வைத்துப்
புறமொன்று பேசாத
வெள்ளை மனத்தவரை
துள்ளாங் கடலலை போற் பரவும்
கள்ளமில்லாச் சிரிப்புக்குரியவரை
உள்ளுந்தொறும் ஊனுருகி
காண முடியாதவர் காட்சியெனக்
கண்கள் குளமாகக் கவல்கிறேன்
கரைகிறேன்

இறைவனடி சேர்ந்த அவர்
நிறைவுடனே இளைப்பாற
மறைமுதல்வன் கருணையினை
மனதார வேண்டுகிறேன்

(05.08.2012 இல் இறைவனடி சேர்ந்த பெரியன்றி மேரி மாகிரட் ஜோசப்பிற்கான இரங்கற்பா. ஐடா
வேதநாயகத்தின் சார்பாகப்பாடப்பட்டது.)

ரமேஷ் லோகேஸ்வரனுக்கொரு கவிதாஞ்சலி

இன்று நீ இல்லை எம்முடனே
சென்று மறைந்து விட்டாய்
சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
என்று நினைக்கையிலே
நின்று துடிக்குதடா
நாடியது சிறு பொழுது
நெஞ்சு வலிக்குதடா
நம்பாத மனதோடு
சபை நடுவே நீயிருந்தால்
களைகட்டும்; களிப்பூரும்
சிரிப்பலைகள் சிதறி விழும்
சங்கீதம் செவி முட்டும்

சிரித்துப் பின் சிந்திக்கச்
சொல்விருந்து படைத்தளிக்கும்
சகலகலா வல்லவன் நீ
சுடுதியாய் அழ வைத்து
Surprise பின் தரு[வ]தற்கா
செத்தவன் போல் நடக்கின்றாய்
சோக்கான நடிகன்தான்
சரி போதும் எழுந்திரடா

கலைஞனாய் கவிஞனாய்
பல்கலை வல்வேந்தனாய்
நிலையாக ஒரு புகழை
நாட்டுவாய் என்றிருந்தோம்
நீட்டி முழக்காமல்
நல்ல தமிழ்க் குறட்பாப் போல்

நறுக்காக நின்று விட்டாய்

அக்கரைக்கு வரும்படியாய்
அழைப்பேதும் வந்ததுவோ?
ஆய்ந்தோய்ந்து பாராமல்
அரைவழியில் திறம்பியதேன்?
அவசரக்காரனும் நீ

காத்திருப்போர் பட்டியலில்
கிட்டத்தில் உன் பேருமில்லை
திட்டமாய் அறியாது உன் பாட்டில்
எட்டி நடை போட்டதுமேன் பேசாது?
கெட்டிக்காறன் என எண்ணமதோ உன்மனதில்?

அரைச் சதமும் போடுதற்கு
ஆக ரெண்டு தானிருக்கு
அதற்குள்ளே நீ முடித்தாய்
ஆட்டத்தை இடை நடுவே
'ஆட்டம் குளோஸ்' ஆப் போச்சு
அரைப்பவர் வாய்க் கவலாச்சு

நீ ஆடிய ஆட்டமதைக்
கண்டவர் பின் வியந்தாரா?
கண்டதையும் கதைத்தாரா?
கடுத்து முகம் சுழித்தாரா?
கைகொட்டி நகைத்தாரா?
பகை கொண்ட பேர்களையே
வதைத்துப் புறங் காணுதற்கா
காலனுடன் கைகோத்தாய்?

கண்ணதாசனவன் திரைப்பாவில்
நீ கரைந்தாய்
பாவியவன் போன விதி
நீ போனாய் பாதி வழி

ஒரு கோப்பையிலே நீ குடியிருந்தாய்
ஒரு ராணியவள் உன் துணையிருந்தாள்
இசை பாடலிலே உன் உயிர் துடித்தாய்
பின் பாதியிலே ஏன் கதை முடித்தாய்?

அன்பினை நீ விதைத்தாய்
 அறுவடையோ செய்வாரில்லை
 அடுத்தவர் கிரங்கி நீயும்
 அயராது உதவி செய்தாய்
 ஆதரவுக் கரம் நீ கேட்டாய்
 அதைப்பற்ற ஆருமில்லை
 ஆகாத பேருக்கெல்லாம்
 அறுதியாய்ப் பாடம் சொல்ல
 போகாத ஊருக்கும் நீ
 புறப்பட்டுப் போய்விட்டாயோ?

அவன் வாழ்வை அவன் வாழ்ந்தான்
 அனுபவித்தான் ; அல்லலுற்றான்
 அதில் கேள்வி நியாயங்கள்
 கேட்பதற் கிடமேயில்லை
 குறைநிறைகள் இல்லாத
 நிறைகுடங்கள் யார்தானிங்கே?

சரிபிழைகள் சொல்வதற்கு
 சிறியோர் நாம் சான்றோரா?
 நீ நீதி பதியாகி
 நியாயங்கள் தீர்க்காதே
 நடுவர் நாம் ஆவதற்கு
 நமக்கென்ன தகுதி காண் நீ ?

விடைபெற்றுப் போய் விட்டாய் நீ
 விடை காணாக் கேள்விக்கெல்லாம்
 விடை தேடித் தவிக்கிறோம் நாம்
 மறக்கவும் முடியாமல்
 உன் நினைவைத் துறக்கவும் முடியாமல்
 தவிக்கின்ற பேருக்கெல்லாம்
 தக்க பதில் சொல்வார் யார்?

ஆற்ற முடியாமல்
 அழுது மாய்வேரைத்
 தேற்ற யாருண்டு?
 தெளிவிக்க நீயில்லை

எம் கண்களின் ஈரமானாய்
 நெஞ்சுக்குப் பாரமானாய்

மெய்ப் பொருளின் சாரமானாய்
மெய்யுடலின் தூரமானாய்

அழுது புலம்புவதால்
அணுவளவும் மாறாது
சென்றதினி மீளாது
மாண்டவரும் மீண்டதில்லை

நல்லவர்க்கு நற்கதியே
நம்பிக்கை நிஜமாகும்
நம்பியுடன் வாழுகிறான்
நல்லோர் தம் இதயத்தில்
[24.09.2018 இல் இறைபதம் எய்திய ரமேஷ் லோகேஸ்வரன் பீற்றரின்

இறுதி அஞ்சலியின் போது படிக்கப்பட்டது.]

தாள லய நாடகம் - மேடை/வானொலி

மனந் திருந்திய மைந்தன்

பாத்திரங்கள்

தகப்பன்

மகன்

கனவான்

அண்ணன்

வேலையாள்

கதைஞர்

காட்சி -1

பாத்திரங்கள்:-மகனும் தகப்பனும்

மக : எணையப்பு நான் போறன்.

நான் போறன் பிறநாடு.

தக : எட தம்பி இது என்ன?
ஏனிந்த முடிவிப்ப?

மக : இனிமேலும் ஒரு கணமும்
இங்கிருக்க ஏலாது
இது என்ன ஒரு வீடே?
சுடுகாடு சுடுகாடு.

தக : ஏன் தம்பி என்ன குறை ?
இத்தனை நாள் [இ]ருந்தபடி
இனிமேலும் இங்கிருக்க
ஏன் முடியா தெண்டுற நீ?

மக : இத்தனைநாள் நானொண்டும்
அறியாமல் தெரியாமல்
ஆழ்கிணத்துத் தவளை போல்
கண்முடி இருந்திட்டன்.
இனியென்ற வழியில் நான்
தனியாகப் போப் போறன்.
இனிமேலும் இங்கிருக்க
ஏலாது ம்ஹுஹும்..

தக : ஊருலகம் தெரியாத
 சிறுபிள்ளை நீ தம்பி.
 சீராட்டிப் பாராட்ட
 ஆறுபத்துப் பேரிங்க.
 வேறாகப் போறனென
 வீண்வாதம் செய்யாத.

மக : இங்கென்ன வாழுறது?
 இனியிங்க ஒட்டாது.
 புது உலகம் புது வாழ்வு
 பூத்திருக்கு காத்திருக்கு.
 பழமையில ஊறிவிட்ட
 பஞ்சாங்கமும் நீங்கள் .
 பாத்தும் நான் சுகித்திடவும்
 பூவுலகில் நாலுமுண்டு.
 என் முடிவும் மாறாது;
 இனியொண்டும் ஏறாது.
 பேசாமல் இப்போதே
 பாகத்தைப் பிரியுங்கோ;
 என்பங்கைத் தாருங்கோ.

தக : உன் பங்கு என் பங்கு
 இது என்ன புதிய கதை?
 எல்லாமே உன்னதுதான்

ஏனிப்ப பிரிவிங்க?

உது வேணாம் உந்தக்கதை

காதில்பூ சுத்தினது

காணுமினிக் கதை போதும்

இனிப்பான பேச்சுக்கு

ஏமாற மாட்டன் நான்

தக : ஏமாத்து இல்லை மகன்

ஏக்கத்தில் பேசிறன் நான்

தானாடா விட்டாலும்

தசையாடும் என்பாங்கள்

தந்தை நான் சொல்லுறதத்

தட்டாத கேள் மகனே

மக : அணை போட்டு மறித்தாலும்

நான் மாறன் போப் போறன்

தடை சொல்லித் தடுக்காமல்

விடை தாங்கோ வழி விடுங்கோ

தக : பாசம்தான் தடுக்குதடா

நேசம்தான் நிறுத்துதடா

மக : பாசமன்பு நேசமெண்டு

பேசிறது பாசாங்கு

எல்லாமே நீர் போடும்

ஏமாத்து வேஷங்கள்

தக: பேசிறது என்ன எண்டு
 அறியாமல் பேசிற நீ
 வேஷமில்ல இது தம்பி
 மோசம் நீ போற வழி
 நீசரோட நீ சேந்து
 நாசமாவே போப் போறே?

மக: நாசமா நான் போனாலும்
 நீங்களழத் தேவையில்ல
 நீ சர் யார் நல்லவர் ஆர்
 நே சர் யார் நானறிவன்
 ஈதொண்டும் தெரியாத
 பால்குடிநான் இல்லயிப்ப

தக: பால்வடியும் உன்முகத்தப்
 பாத்துப்பசி ஆறினனான்
 பால்போல உன்மனசைப்
 பேதலிக்கச் செய்தவனார்?
 பொல்லாத எண்ணங்கள்
 போட்டுன்னை ஆட்டுதடா
 பேசாமல் என்சொல்லைக்
 கேள் தம்பி போகாத
 நீ போனால் என் நெஞ்சம்

தாங்காது தவிக்குமடா
 பித்தம் பிடித்து மனம்
 புண்ணாகிப் போகுமடா

மக : போகாத போகாத

என்றேதான் நீரழுது
 மடை திறந்த வெள்ளம் போல்
 மாய்மாலக் கண்ணீரும்
 வடித்தேதான் துடித்தாலும்
 இளகாது என் நெஞ்சம்
 என்முடிவும் மாறாது
 போகத்தான் போறன்னான்
 வீணாக வாதாடி
 வெறும் பேச்சுப் பேசாமல்
 ஆகின்ற வழி பாத்தால்
 அது நல்லம் இப்போது

தக : பெத்தமனம் பித்தெண்டும்

பிள்ளைமனம் கல்லெண்டும்
 சொல்லினவ பொய்யில்ல
 கல்லாடா உன்ர மனம்?
 கொல்லுறியே சொல்லால

மக : வார்த்தையில் தேன்தடவி

விழுத்தத்தான் வழிபாக்கும்

வில்லாதி வில் லன்னீர்

தக : வீண்பேச்சு வேணாம் நில

சொல்லாதே இன்னொரு சொல்

கெடுறன்பார் பந்தயமும்

பிடியெண்டு நிக்கிறியே

இனியென்ன நான்சொல்ல

கடவுளவர் விட்டவழி

பிடியுள்ர பங்கையிந்தா

முடிஞ்சிட்டு எல்லாமே

அப்பன் நான் மாண்டாத்தான்

என்னருமை தெரியும் போ

சீரழிஞ்சு பேரழிஞ்சு

சீயெண்டு போனாலும்

சேராத இனி வீட்டை

இல்லையடா நீஎனக்கு

இளையமகன் செத்தாச்சு

எண்டுன்னைத் தலைமுழுகிப்

போட்டன் நான் போய்த் துலை நீ

[தனக்குள் அழுகையுடன்]

சிறகிரண்டு முளைச்சாச்சு

பறவையிப்ப பறந்தாச்சு

காட்சி-2

[களியாட்ட இசைப் பின்னணியில்]

மக : நண்பர்களே நண்பிகளே

அன்பர்களே வம்பர்களே

வாருங்கள் வாருங்கள்

நாயினிமேல் நினைத்தபடி

ஆனந்தக் கூத்துக்களை

ஆடிடலாம் பாடிடலாம்

உலகத்தை ஆட்டிடலாம்

குடியுண்டு கூத்துண்டு

கும்மாளம் போட்டிடலாம்

ஈசா நீ ஆடப்பா

எலியேசு நீயிப்ப

தாளத்தைப் போடப்பா

குஷியாகப் பாடுவன் நான்

கும்கும்மா அது சும்மா

குளிரில்ல கூதலுக்கும்

இடமில்ல இனியென்ன

கொண்டாட்டம் களியாட்டம்

நிதமுண்டு குடியுங்கோ

குடியுங்கோ குடியுங்கோ

விடியும் வரை குடியுங்கோ

கூத்தாடப் போறான் நான்
மாத்தானைக் கூப்பிட்டா

காட்சி - 3

[சோக இசைப் பின்னணியில்]

மக : பணமுள்ள மட்டும்தான்
நண்பர்களும் உறவுகளும்
பழமரத்தை நாடி வரும்
பறவையளப் போலவேதான்
பழம்முடிஞ்சு போச்சுதெண்டா
பறந்தோடும் எல்லாமே
வத்திவிட்ட குளம்போல
ஆகீட்டன் நானுமிப்ப
சுத்திவர நிண்டவையும்
சூழ வர [இ] ருந்தவயும்
எல்லாரும் எங்கயிப்ப?
மறந்தாச்சு போயாச்சு
சிறகொடிஞ்ச பறவை என
நானிப்ப தனியானன்
நக்குகிற உறவெல்லாம்
நாலே நாள் வரையேதான்
நட்பெண்ட பேச்செல்லாம்
நடிப்பேதான் வேறென்ன?

முட்டாள் நான் முழு மூடன்
 பட்டாத் தான் தெரியுதது
 பசியென்னை வாட்டுதிப்ப
 புசித்திடவோ ஏதுமில்லை
 ஐயோ நான் என் செய்வன்?
 ஆரிட்டைப் போயழுவன்?

காட்சி - 4

கதைஞர் குரல்

உல்லாசம் களியாட்டம்
 எல்லாமும் எத்தனை நாள்?
 ஊதாரித் தனத்தாலே
 உள்ளதெல்லாம் போனதடா
 இல்லாத வன்பாவி
 பரதேசி யாய் மாறிப்
 பசியாலே வாடுகிறான்

காட்சி - 4A

பாத்திரங்கள் :- மகன், கனவான்

மக : ஐயா நான் ஒரு ஏழை
 ஆதரிப்பார் ஆருமில்ல
 பஞ்சம்பசி பட்டினியால்

வாடுகிறன் வதங்குகிறன்
 கனவான் நீர் மனமிரங்கி
 ஏழைக்கு வாழ்வுதர
 ஏதுமொரு வேலை தந்து
 ஆதரிக்க வேணுமெனை
 அடிமைநான் தெண்டனிட்டன்

கன :-பஞ்சம்பசி எங்கயும்தான்

வாட்டுதது ஆக்களைத்தான்
 நாட்டை விட்டு வீட்டை விட்டு
 போக்கிடமும் இல்லாமல்
 இங்கயிப்ப ஏன் வந்த?

மக : எல்லாமென் தலையெழுத்து

புத்திகெட்டுப் போனதினால்
 போக்கத்துப் போனவன் நான்
 கண்கெட்டுப் போனதினால்
 புண்பட்டுப் போனவன் நான்

கன :-பரிதாபக் கோலம்தான்

பாத்தாலே தெரியுதது
 ஆத்தாது அழுகின்றாய்
 அடுத்தென்ன நான் செய்ய?
 என் வீட்டுப் பன்றிகளைப்

பத்திரமாகக் கொண்டு சென்று
 மேய்த்து வர ஆள் ஒண்டு
 வேண்டும்தான் தேடுகிறன்
 உன்னால அது செய்ய
 சம்மதமோ? சொல்லிப்ப

மக : கன்றுகாலி மேய்த்தென்றும்

பாத்ததில்ல ஆனாலும்
 பழக்கத்தில் வந்துவிடும்
 சொன்னபடி செய்திடுறன்
 என்னவிதம் உங்களுக்கு
 உபகாரம் நான் செய்வன்?
 உள்ளபடி கண்காணும்
 கடவுள்தான் நீங்களுமே

கன :-கதை போதும் சொல்வது கேள்

கொட்டிலிலே மந்தைகளும்
 மொந்தையிலே கொள்ளுமுண்டு
 கொள்ளுனக்கு இல்லைப்பார்
 ஆபன்றிக் கழிவுகளை
 அள்ளவேணும் தள்ளவேணும்
 மொள்ளவேணும் தண்ணியும் நீ
 மொழுக வேணும் கொட்டிலையும்
 உள்ளதெல்லாம் செய்தாப்பின்
 மெள்ள வந்து பாரென்னை

காட்சி - 5

[மகன் தனிமையில்-தனக்குள்]

மக : பன்றிகளப் போலவே நான்
 பிறந்திருந்தால் பிழையில்ல
 பசியென்னும் பட்டினிப்பேய்
 பசியாது என்னையுமே
 ருசியான சாப்பாட்டுக்
 கொரு நாளும் குறையில்ல
 அப்பாவின் மாளிகையில்
 எத்தனை பேர் வேலைக்கு
 அவரெல்லாம் வகைவகையா
 பலகாரம் பட்ஷணங்கள்
 வயிறாறச் சாப்பிடுவார்
 இங்கோ நான் கால் வயிற்றுக்
 கஞ்சிக்கும் கதியின்றி
 பசியால வாடுகிறன்
 மோசம்தான் என்ர நிலை
 உதவாத சகவாசம்
 ஊதாரித் தனத்தால
 உள்ளதெல்லாம் போயாச்சு
 இனியென்ன நான் செய்ய?
 வஞ்சகரை நண்பரென

நம்பியதால் நானழிஞ்சன்
 இந்த நிலை இனி மாற
 என்ன வழி ஏது வழி?
 அப்பரிடம் போலாம் தான்
 அடி உதையள் தந்தாலும்
 அதிலொண்டும் பிழையில்ல
 பேசட்டும் அவரென்னை
 பாசத்தை உணராத
 பாவிக்கு இடமில்லை
 எண்டேதும் சொன்னாலும்
 கூலிக்கு நிக்குமொரு
 ஊழியனா கொள்ளுமென
 கெஞ்சிடலாம் கும்பிடலாம்
 தஞ்சம் நீர் எண்டிடலாம்
 தக்கதது தயங்காது
 இந்நாளே இப்போதே
 சென்றிடுவேன் தந்தையிடம்

காட்சி - 6

கதைஞர் குரல்

மந்தைகளை மேய்க்குமொரு
 மந்தனுமாய் ஆனவனும்
 தந்தை சொல்லும் தட்டியதால்
 ஆன நிலை அறிந்திட்டான்

தந்தைதனைத் தஞ்சமெனச்
 சென்றடைய ஓர்நதிட்டான்
 வருகின்றான் மைந்தனுமே
 வாயிலுக்கும் வந்திட்டான்

காட்சி - 6A

பாத்திரங்கள் :-தகப்பன், மகன்

தக : ஆரங்கே வருகிறது?

ஐயையோ அவனேதான்

என்மகனே என்மகனே

நீதானா நீதானா?

ஆண்டவரே இது என்ன?

ஏனிந்தக் கோலமடா?

மக : அன்புள்ள என்னப்பா

நான்பாவி மாபாவி

நன்றியினைக் கொன்றவன் நான்

நாசவழி சென்றவன் நான்

நானுங்கள் மகனல்ல

அருகதையும் எனக்கில்லை

தவறுக்கும் தவறான

தவறுகளைச் செய்தவனை

தறுதலையை தண்டியுங்கள்
 மன்னிக்க முடியாத
 மாபாதம் செய்த எனை
 பின்னிடுங்கள் சாட்டையினால்

தக : போதுமடா பேசியது

ஈசனவன் கருணையினால்
 இன்றுன்னைக் கண்டேன் நான்
 போனதினிப் போகட்டும்
 இன்றைய நாள் இந்நேரம்
 புதிதாகப் பிறந்திட்டாய்
 வேதனையில் வெந்து மனம்
 மாறியிங்கு வந்திட்டாய்
 சோதனையாம் செந்தீயில்
 புடம் போட்ட தங்கமும் நீ
 பாசத்தால் தடுமாறிப்
 பரிதவித்த நிலை போதும்
 நேசத்தோ டினி யேனும்
 நம்மோடு நீயிருப்பாய்

யாரங்கே..யாரங்கே..
 வாருங்கள் இங்கேதான்
 பாருங்கள் என் பிள்ளை
 கோலத்தைப் பாருங்கள்

ஓடுங்கள் ஓடுங்கள்
 புத்தாடை பூசல் மா
 முத்தாரம் கணையாழி
 மணியாரம் குண்டலமும்
 காப்போடு கங்கணமும்
 அத்தனையும் கொண்டந்து
 அணிவித்து மகிழுங்கள்

விருந்துக்கும் ஏற்பாடு
 விரைவினிலே செய்யுங்கள்
 கன்றொன்றைப் பிடியுங்கள்
 கொன்றுமதை தின்றிடுவோம்
 இன்றேதான் கொண்டாட்டம்
 இனியேதான் உல்லாசம்
 மாண்டவனும் மீண்டானாம்
 மரித்தோனும் உயிர்த்தானாம்
 காணாமல் போனவனை
 கண்மணியை மீண்டும் நான்
 கண்டேன் என் கண்ணாலே
 உண்டாடி மகிழுங்கள்
 பண்பாடி ஆடுங்கள்
 ஆகட்டும்...ஆகட்டும்..

காட்சி - 7

பாத்திரங்கள்:- அண்ணன், ஏவலாள், தகப்பன், மகன்

அண்:-கச்சேரி மேள வொலி

கரகாட்டம் சதிராட்டம்

சங்கீத ராகங்கள்

சந்தோஷ கானங்கள்

என்ன இது எல்லாமும்

ஏனிந்தக் களியாட்டம்?

யாருக்குக் கொண்டாட்டம்?

ஏவ:-உங்களது தம்பியவர்

ஊர்விட்டுப் போன அவர்

உருக்குலைந்து போனாலும்

உசிரோடு திரும்பியதால்

உற்றாரை உறவினரை

விருந்துக்கு கூப்பிட்டு

கொண்டாட்டம் நடக்குதையா

அண்: என்ன இது அநியாயம்?

சின்னவன் ஆர்? மன்னவனோ?

சண்டாளப் பாவிக்கு

கொண்டாட்டம் கேக்குதுவோ?

தக:- ஆ தம்பி வா வா வா

உன்னைத்தான் எல்லாரும்

எங்கேண்டு கேட்டபடி

ஏனினு கனநேரம்?

சரியான வேலைபோல்..

ஆனாலும் வந்திட்டாய்

சரி சரி போய்க் குளி முதலில்

இண்டைக்கு ஒரு புதினம்

என்னெண்டு சொல் பாப்பம்..?

அண்: நானிங்கு நாய்போல

நன்றியுடன் ஓடோடி

நாளெல்லாம் பாடுபட்டு

நசிபட்டு நலிவுபட்டு

நாலுபத்து வேலை செய்து

நாணயமாய் நல்லவனாய்

சொன்ன சொல்லுத் தட்டாத

சற்குணனாய் உத்தமனாய்

இத்தனை நாள் ஈங்கிருக்க

கூறுகெட்டுப் போன மகன்

கூடித்தான் வந்தவுடன்

எங்கிருந்தோ வந்தவனை

கொண்டாடிக் குலவறியள்

புத்தியின்றிப் போனவனை

முத்தி ய ணைக்கிறியள்
 குத்தி மு றியிறியள்
 என்ன இது ஏனிந்த
 வஞ்சனையும் ஏமாத்தும்?
 உழைத்து க ளைப்பது ஆர்?
 ஊழியனாய் நானிருக்க
 உண்டு க ழித்திடவும்
 உல்லாசம் தேடிடவும்
 உங்களுக்கு இளைய மகன்
 ஒரு கண்ணில் சுண்ணாம்பும்
 மறு கண்ணில் வெண்ணெயுமே?
 உண்ணாணை இது நீதி
 இல்லையப்பா சரியில்லை
 பற்றி எ ரியுதப்பா
 என் வயிறும் இப்போது

தக:- பொறு தம்பி பதறாத
 ஆத்திரத்தில் ஏதேதோ
 அறியாமல் பேசிற நீ
 வேண்டாத பிள்ளையுமாய்
 தீண்டாத தறுதலையா
 தான்தோன்றித் தனமாக
 போன அவன் அடிபட்டு
 உதைபட்டு மிதிபட்டு

அல்லாடித் தள்ளாடி
 திண்டாடித் தடுமாறி
 மெய்யாக மனம்மாறி
 பண்பட்டு வந்திட்டான்
 புண்பட்டுப் போனவனை
 போவெண்டே தள்ளிறது?
 வந்தவனை வாவெண்டு
 வரவேற்றல் தான் பண்பு
 காணாமல் போனவனைக்
 கண்டடைஞ்சு நாளின்று
 மாண்டேதான் போன அவன்
 மீண்டுமுயிர் பெற்றிட்ட
 நன்னாளை நாம் கூடிக்
 கொண்டாடி உண்டாடிக்
 களிகூரல் பிழையில்லை

எந்நாளும் நீயென்றும்
 என்னோடு எப்போதும்
 [இ]ருக்கின்ற பிள்ளையடா
 என் சொத்து என் தேட்டம்
 எல்லாமே உன்னதடா
 நீரடிச்சு நீர் விலகிப்
 போவதில்லை அறிவாய் நீ
 மன்னிக்கும் குணமென்றும்

எல்லோர்க்கும் வேணுமடா

அண்: ஆத்திரத்தில் ஏதேதோ

அறியாமல் ஏசி விட்டேன்

அத்தனையும் பிழையப்பா

தயை செய்து மன்னியுங்கள்

முழு மனதோ டென்னையுமே

தக:- எட தம்பி சின்னவனே

வா இங்க பார் இங்க

அண்ணனிதோ வந்தாச்சு

மக: ஆ..அண்ணா இத்தனை நாள்

உதவாத பேர்களுடன்

ஊதாரித் தனமாக

போனவன் நான் புல்லன் நான்

அப்பாவை அன்புடனே

ஆதரித்த வர் நீங்கள்

தப்பான வழி சென்ற

இப்பாவி தனை நீங்கள்

மன்னித்து மறுபடியும்..

அண்: இது என்ன கதை தம்பி

என் காலில் ஏன் விழுற?

நீ என்றும் என் தம்பி
 அன்புக்கு முன்னால
 எல்லாரும் நல்லவரே
 எல்லாரும் நம்மவரே

தக:- ஆகாகா ஆனந்தம்

இனியேது ஆதங்கம்?
 இனியது நம் இல்லம்தான்
 எல்லோரும் பாருங்கள்
 வாருங்கள் எல்லோரும்
 வல்லோனை வணங்கிடுவோம்

எல்:- வேதத்து நாயகனே

எல்லாமும் நீர் தந்த
 தத்தனைக்கும் நன்றி பல
 எமதில்லம் உமதருளில்
 இனிதாக இலங்கட்டும்
 [நிறைவிசை] -திரை-

அறி:- ஊதாரிப் பிள்ளையவன்

உவமையினைக் கதையாக
 யேசுபிரான் கூறியதைத்
 தாளலய நாடகமாய்
 தாம் மாற்றித் தந்துள்ளார்
 எழுத்தாள ராம் ஜீப்பீ
 வேதநா யகம் இன்று
 இதில் பங்கு பற்றியவர்

பேர் சொல்வேன் இனி நானும்
 ஊதாரிப் பிள்ளையவன்
 பாத்திரத்தைத் தாங்கியவர்
 ஆமாமெஸ் கணேசு
 வரனேதான் அவரேதான்
 ஏற்றமுள்ள தந்தையுமாய்
 தாம் மாறித் தோற்றியவர்
 அறிவீர்கள் அது ஜீப்பீ
 வேதநா யகம் என்று
 முதலாளி யாகவுமே
 முத்தமுகு தாம் வந்தார்
 மூத்த மகன் வேடத்தை
 நாதனவர் அணிசெய்தார்
 ஏவலானும் யாரென்றால்
 கதை சொன்ன குரலுமது
 ஜெயந்திக்குத் தான் சொந்தம்
 தாளையம் மேளத்தில்
 தந்தவரின் பேரதுவும்
 எட்மன் ஜய திஸ்ஸாவாம்
 தொழில்துட்பம் உதவியவர்
 கல்யாணி என்கொடகே
 த யாரித்து வழங்கியவர்
 ஆமாமெஸ் கணேஷு
 வரன்தாமே வந்தனமே

வில்லிசை - ஓர் அறிமுகம்

பழந்தமிழரின் தொன்மையான கலைகளுள் ஒன்று வில்லுப்பாட்டு வில்லைப் பிரதான இசைக் கருவியாகவும், உடுக்கை குடம் தாளம் கட்டை போன்றவற்றைத் துணைக் கருவிகளாகவும் கொண்டு இசைக்கப்படுவது.

பொதுவாகப் புராண இதிகாசக் கதைகளும் கட்டபொம்மன் கதை, காந்தி மகான் கதை, செக்கிழுத்த செம்மல் வ.உ.சி.கதை, பாரதி கதை, கலைவாணர் கதை போன்ற சமகால வரலாற்று மாந்தர் பற்றிய கதைகளும் வில்லுப் பாட்டாகப் பாடப் படுவதுண்டு. ஈழத்தில் 'மஹாகவி'யின் 'கண்மணியாள் காதை' யை நடிகவேள் லடிஸ் வீரமணி பாடிப் பிரபல்யப் படுத்தினார்.

தமிழ்த் தினப் போட்டிகளில் வில்லிசையும் ஒரு போட்டி நிகழ்ச்சியாக இடம்பெறுவதால் பாடசாலை மட்டங்களில் அக்கலை பற்றிய அறிவும் நயப்பும் இருந்தது வருவது வரவேற்கப்பட வேண்டியது.

தமிழகத்தில் நவீன வில்லிசையின் பிதாமகர்களாக பிச்சைகுட்டிப் புவலரும் தோவாளை சுந்தரம்பிள்ளையும் அறியப்படுகிறார்கள். கலைவாணர் N.S. கிருஷ்ணனையும் அவரது சீடர்களான குலதெய்வம் ராஜகோபால், கலைமாமணி சுப்பு ஆறுமுகம் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து மற்றும் சிலரும் ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம் சின்னமணி, லடிஸ் வீரமணி, உடப்பு பெரி சோமஸ்கந்தர், நாச்சிமார் கோயிலடி ராஜன், உடுப்பிட்டியூர் யோகன், சோக்கல்லோ சண்முகம் உட்பட வேறு சிலரும் வில்லிசைக் கலை விற்பன்னர்களாக விளங்குகிறனர்.

தேம்மாங்கு முதலான நாட்டுப்புறப் பாடல் மெட்டுக்களும் கூத்துப் பாடல் மெட்டுக்களும் வில்லிசையிற் கையாளப்படுவது வழக்கம். கதையின் சுவாரச்யத்துக்காக உரையாடல்களிலும் பாடல்களிலும் ஊடுபாவாக நகைச்சுவை விரவி வரும். பல்வேறுபட்ட பாத்திரங்களின் இயல்புகளை முகபாவனை மாற்றங்களுடன் நாடகப் பாங்கில் நகைச்சுவை இழையோட வெளிப்படுத்தத் தெரிந்தவராக கதை சொல்பவர் இருந்தால்தான் அந்நிகழ்ச்சி பரிமளிக்கும்.

திருக்குறளை முதன் முதலாக இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்தவரும் தேம்பாவணியையும் தொன்னூலையும் தந்து தமிழிலக்கியத்தை வளப் படுத்தியவருமான பெஸ்கி எனும் இயற்பெயர் கொண்ட இத்தாலிய பாதிரியார் வீரமாமுனிவர் 'பரமார்த்தகுரு' எனும் ஒரு நகைச்சுவைக் கதையைத் தமிழில் எழுதி, Satire எனப்படும் நையாண்டி எழுத்துக்கு கால்கோளிட்டார். ஆனாலும் அவர் எழுதி சுமார் இரு நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின்னரே கல்கி, தேவன் போன்றோர் அத்தகைய கதைகளைத் தமிழில் எழுதத் துணிந்தனர்.

வீரமாமுனிவரின் கதையில் - குருவும் சீடர்களும் ஆற்றைக் கடந்த- ஓர் அங்கத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு நகைச்சுவை (?) வில்லுப்பாட்டையாம் ஆக்கியுள்ளோம். சமய, சீர்திருத்த நோக்கங்கள் எதுவுமின்றி, வெறும் பொழுது போக்குக்காக, மட்டுமே இது எழுதப் பட்டுள்ளது. குறிப்பாகச் சிறுவர்களை ஈர்க்கக் கூடிய கூறுகளைக் கொண்டுள்ளதால் இக்கதையைத் தெரிவு செய்தேன்

வில்லுப்பாட்டுக்கான முறையான பிரதிகள் நூலுருவில் கிடைக்கப் பெறாத காரணத்தால் சுருளிராஜனின் 'ஹிட்லர் உமாநாத்' பட வில்லுப் பாட்டைத்தான் புலம்பெயர் நாட்டுத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் பலரும் தஞ்சமடைவதாகத் தெரிகிறது. (நாடகம் என்றால் 'திருவிளையாடல்'.) அதனால் 'யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற உயரிய நோக்குடன் நானெழுதிய பிரதியை இங்கு தந்துள்ளேன்.

எமது மெடையேற்றங்களில் பொதுவாக எழுத்தாணைப் புறக்கணித்து விடுவர் அல்லது இருட்டடிப்புச் செய்து விடுவர். சிலர், யாரோ பெற்றதைத் தமதென்று கூறிப் போலிப் பெருமிதங் கொள்வர். உண்மை

தெரியவரும் போது சிறுமைப்பட நேருமேயெனச் சிறிதும் எண்ணார். சரி அவர்களை விடுங்கள்.

UK- Northampton தமிழ்ப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் +மாணவர் கள் ஒத்துழைப்பால் இது 05.03.2016இல் வெற்றிகரமாக முதன்முதலாக மேடையேற்றப்பட்டது .சுமார் 45நிமிட நேரம் அவையினர் பெருந் தன்மையுடன் தமது செவிகளை ஈந்தனர். அவர்களுக்கு நன்றி. உங்களில் யாருக்காவது இது பிடித்துப்போய்,வேறு வழியின்றி மேடையேற்ற விரும்பினால் No objection . மற்றப்படி ஒருவரி எமக்கும் அறியத்தந்தால் நல்லது. நாங்களும் கொஞ்சம் சந்தோசப்பட்டுக் கொள்வோம். இல்லாட்டாலும் குறையொன்றும் இல்லை.

வில்லுப்பாட்டு

பரமார்த்தகுரு கதை
பிரதியாக்கம் -மறைமுதல்வன்

க.சொ:	தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே வில்லினில் பாட	
எல்:	ஆமா	
க.சொ :	வில்லினில் பாட	
எல்;	ஆமா;	
க.சொ:	வரம் தந்தருள்வாய் .சரஸ்வதியே கலைமகளே	
எல்;	கலைமகளே	
க.சொ.-	வந்துள்ள சபையோரே	எல். - வணக்கம் வணக்கம்
க.சொ.-	அன்னையரே தந்தையரே	எல். - வணக்கம் வணக்கம்
க.சொ.-	அண்ணமாரே அக்காமாரே	எல். - வணக்கம் வணக்கம்
க.சொ.-	தம்பியரே தங்கையரே	எல். - வணக்கம் வணக்கம்
க.சொ.-	தாத்தாவோட பாட்டிமார்க்கும்	எல். - வணக்கம் வணக்கம்
க.சொ.-	அன்பர்களே நண்பர்களே	எல்' - வணக்கம் வணக்கம்

க.சொ.- எல்லாருக்கும் வணக்கம். இண்டைக்கு நாங்கள் - எங்கிட கன்னிப் படைப்பா - ஒரு வில்லுப்பாட்டை உங்களுக்கு முன்னால - அரங்கேற்றப் போறம். இதில நாங்கள் விடிற் - சொற் பிழை பொருட் பிழை சுரப் பிழை சுருதிப் பிழை - போன்ற எல்லாப் பிழைகளையும் மன்னிச்சு மறந்து - எங்கிட வில்லுப்பாட்டைக் - கேட்டு மனசார வாழ்த்தி - நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து - நல்லாசி கூறி நிறைவோட போக வேணுமெண்டு - வினயமா கேட்டுக் கொள்ளிறம் .

- எல்.- ஆமா கேட்டுக்கொள்ளும்..
- க.சொ. சரி தொடங்குவமா ..?
- ஆ01. அக்கா, ஒரு சந்தேகம்...
- க.சொ. - கதையே இன்னும் துவங்கேல்லை..அதுக்குள்ள சந்தேகமா..?
- ஆ01, நாங்கள் பாடப்போறது வில்லுப்பாட்டா இல்லை லொள்ளுப்
. பாட்டா ?
- க.சொ. கேக்கிறவன் கேனையனா இருந்தா அது லொள்ளுப்பாட்டு
இல்லையெண்டா அது வில்லுப்பாட்டு..
- ஆ02. - ஒகே..ஒகே..thank you proceed ..
- க.சொ. முன்னொரு காலத்தில..
- எல். - ஆமா..
- க.சொ. - பரமார்த்த குரு...பரமார்த்த குரு எண்டு ஒரு குருவானவர் .
இருந்தேர்...
- ஆ01.- குருவானவர் எண்டால் father ரா ..
- க.சொ. - father இல்லை bro ..குரு எண்டால் ஆசான்..
- ஆ03.- ஆசான் எண்டால் ?
- க.சொ.- ஆசிரியர்...
- ஆ04.- ஆசிரியர் means ..?
- க.சொ.- வாத்தியார்...
- ஆ01.- ஆ..எங்கிட MGR ..அப்பிடி விளக்கமாச் சொல்லுங்கோவன்..
- க.சொ.- சரி..அப்பிடியே வச்சுக் கொள்ளுவம்..எங்கிட வாத்தியாருக்கு

அஞ்சு சீடப் பிள்ளைகள் ..

ஆ02.- you mean disciples ...

க.சொ.- ஓமடா..என்ற அறிவுக் கொழுந்துஅதுகள் அஞ்சும் மண்டையில்
கொஞ்சமும் மசாலா இல்லாத மக்குச் சாம்பிராணியள் ..

ஆ05.- their good names please ...

(மானே மரிக்கொழுந்தே மெட்டு)

க.சொ.- மட்டி மடையனுடன்
மி லேச்சன் மூடன் பேதையெண்டு
அஞ்சு முட்டாப் சங்களுக்கு
வந்து வாச்சார் குருவா பரமார்த்தரு
இப்பிடியான குருவும் சீடப்பிள்ளையுமா
ஒருநாள் பிரயாணம ஒண்டு வெளிக்கிட்டிச்சினம்..

ஆ03.- எதில...train லையா..

க.சொ.- ம்ஹூம்

ஆ.-01; அப்ப bus லையா ..

க.சொ.- NO ..NO ..

ஆ02.- I know I know ...car றில தானே...

க.சொ.- நஹி ..அந்தக் காலத்தில ..

எல்.- ஆமா

க.சொ.- காரில்லை..

எல்.- ஆமா

க.சொ.- பஸ்சில்லை..

எல்.- ஆமா

க.சொ.- ட்ரெயினும் இல்லை..

எல்.- ஆமா

ஆ 01.- பிளேனும் இல்லை ..என்னக்கா

க.சொ.- என்ர அறிவுக்கொழுந்து ..காரில்லை பஸ்சில்லை
ரெயினில்லைப் பிளேனும் இல்லை...கடைசியில் கால்நடை
தான் தம்பிமாருக்கு..

எல்.- அய்யோ பாவம்..

க.சொ.- பாவமில்லை..புண்ணியம்...

ஆ01.- புண்ணியமோ...?

க.சொ.- பின்ன...நடந்து பழகணும் ..காலையில் பல் தேய்த்தவுடன்
கண்டிப்பாக நாலு மயில் நடந்து பழகணும்

எல்.- ஆமா நடந்து பழகணும்..

ஆ02.- ஆரை அக்கா சொல்றீங்கள் ?

(நாட்டுக்கு சேவை செய்ய -மெட்டு)

க.சொ *கார் ஓட்டி வேலை பாக்கும் - நாகரீக நங்கையராம்
அம்மாமாரும் மாடிவீட்டு மச்சானோட - நம்ம
முதலாளிமாருகளாம் அய்யாமாரும் சிரிக்கவைத்து
வீட்டைச் சிறக்கவைக்கும்
சின்னத்தம்பிதங்கையோட குட்டி நாயும்..*

ஆ04.- நடக்காட்டில்..?

க.சொ.- கொழுப்பு முட்டிப் போகும்- கொலஸ் ற்றோல் நோயும் வந்துசேரும் வாதமெட்டிப் பாக்கும் - கால்கை பாதம் வீங்கி நோகும்

எல்.- அய்யோ கொழுப்பு முட்டிப் போகும் கொலஸ் ற்றோல் நோயும் வந்துசேரும்

ஆ01.- சரியக்கா நடக்கிறது அதுபாட்டுக்கு நடக்கட்டும், எங்கிட நடைபயணக் காற்றின்ர கதை என்னாச்சது..

க.சொ.- கதை எண்டால் கூத்தும் பாட்டும் சொல்லவா வேணும்..
(அக்காளுக்கு வளைகாப்பு -மெட்டு)

எல்: **ஆறுமலை தாண்டிப் போறோம்- ஆறுமுகனைப் பாக்கப் போறோம் பொங்கல் வடை சாப்பாடு- துள்ளிக் கூத்தாடித் தாளம் போடு போடு தன்னானே தன்னானே-தான தன்னானே தையத்தானே**

ஆ04.-- அக்கா...பசிக்குமாப் போல ..

க.சொ.- இருக்குதோ...தின்னிப் பண்டாரம்...பொறு கதை முடியட்டும் இப்பிடியாகத்தானே..

எல்.- ஆமா..

க.சொ. ஆடிப்பாடி ஆனந்தமா பயணம் போனவயி ட வழியில ஆறு ஒண்டு குறுக்க வந்திட்டுது..

ஆ01 சனியன்...

ஆ02.- river நில தண்ணி இருந்துதோ ..?

க.சொ.- இல்லாமல்..(பாடுதல்) **ஆத்தில தண்ணி வர-அதிலொருவன்**

**மீன்பிடிக்க-காத்திருந்த கொக்கு அதை- கவ்விக் கொண்டு
போவதுமேன் பொன்னம்மா அதைப் பார்த்து அவன்
தனிப்பதுமேன் சொல்லம்மா**

ஆ01.- இப்ப ஏனக்கா இந்தப் பாட்டை..?

க.சொ.- ஆறெண்ட உடன ஞாபகம் வந்துது..எடுத்து விட்டிட்டன்
பழையபாட்டு ..நல்லாயில்லையே ,

ஆ01.- நல்லாத்தான் அக்கா இருக்குது ஆனால் கதை பாதி ..
வழியில எல்லே நிக்குது

க.சொ.- சரி, கதைக்கு வருவம்..அதாகப்பட்டது

எல்.- ஆமா..

க.சொ.- ஆறெண்டால் எங்கிட சாமிக்குச் சரியான பயம்..

ஆ05.- எனக்கும்தான்..

க.சொ.- பயந்த சாமி, வழியால வந்த ஒரு ஆசாமியிட்ட, ஆறு
என்னமாதிரி ஆழமோ அகலமோ நீளமோ நரகலோ
எண்டமாதிரி விபரத்தைக் கேட்டேர்..வந்தவன் ஒரு
அண்டப்புளுகன்..விட்டான் வண்டிலை..
['தூக்குத் தாக்கி' படப் பாடல் மெட்டு]

க.சொ.- **அபாய அறிவிப்பு அய்யா அபாய அறிவிப்பு- வாத்தியார்
அய்யா**

நான் மெய்யாகச் சொல்லுவதைப் பொய்யாக எண்ணாதே

அபாய அறிவிப்பு-அய்யா அபாய அறிவிப்பு

ஆழம் தெரியாமக் காலை விட்டா அது ஆளை முழுங்கி

விடும் புரிஞ்சுக்குங்க

சாமம் கழிஞ்சுதெண்டா கண்முடித் தூங்கிவிடும்

சொல்லாமக் கொள்ளாம பறிஞ்சிடிங்க

அபாய அறிவிப்பு அய்யா அபாய அறிவிப்பு

ஆ01.- இது நல்ல கதைதான் ..எங்கயாவது ஆறு நித்திரை
கொள்ளுமே ..?

க.சொ.- அதுசரி..அந்த மனிசனுக்கு அந்த அறிவு இருந்தால்தானே ..
மனிசன் சொல்லிச்சுது "இப்ப ஆறு முழிச்சிருக்குதாம்
வடிவாக் கவனிச்சுக் கொள்ளுங்கோ அது நித்திரை
கொண்டாப் பிறகு சாமத்தில வெளிக்கிட்டுப் போகலாம்.. அது
வரைக்கும் எல்லாரும் கப்பிப் எண்டு வாயை மூடிக்
கொண்டு இருக்க வேணும் விளங்குதோ"
ஆ03நாங்கள்பள்ளிக்கூடத்திலஇருக்குமாப்போல..என்னக்கா..

க.சொ.- கொஞ்ச நேரம் உங்களைச் சும்மா இருக்கச் சொன்னால்
இருப்பியளே...கஷ்டம்..என்ன?

ஆ02.- நஷ்டம்....சும்மா இருந்தால் சோத்துக்கு நஷ்டம் அக்கா

க.சொ.- ஒ..மடையனுக்குச் சும்மா இருக்க ஏலேல்லை .. "ஆறு sleepover
க்குப் போய்ட்டுதா எண்டு நான் பாத்திட்ட வரப் போறன்"
எண்டுல்லிக் கொண்டு எழும்பினான் . அவன்ட கூட்டாளி
மட்டி சொன்னான் (பாடுதல்) ['வேணாம் மச்சான் வேணாம்
நம்ம பொண்ணுங்க காதலு' பாடல் மெட்டு]

வேணாம் மச்சான் வேணாம் இது பொல்லாத ஆறு
கண்ணு மூடித் திறக்கு முன்னே
நம்ம விழுங்கும் டேஞ்சரு-முந்தி
ஆச்சி சொன்ன கதையும் இப்ப ஞாபகம் வருது
மெய்யா அதை நினைக்கக் கண்ணைக் கட்டுது
வயிறும் கலங்குது

ஆ03-- இந்தப் பாட்டு எனக்குத் தெரியும் அக்கா

க.சொ.- இப்ப உம்மிட்ட நான் அதைக் கேட்டனானோ ?

ஆ01- மட்டி சொன்னதை மடையன் கேட்டவனோ அக்கா..

க.சொ.- கேக்கிற சென்மமே அது?..கெடிறன் பந்தயம் புடி எண்ட
மாதிரி துள்ளிப் பாய்ஞ்சு எழும்பினார், கையில் ஒரு
கொள்ளிக் கட்டையோட

ஆ04.- கொள்ளிக் கட்டையா ...அது எதுக்கு?

க.சொ.- ஆறு முழிப்போ நித்திரையோ எண்டு 'செக்'பண்ணத்தான்

ஆ01.- அட மடச் சாம்பிராணி..

.க.சொ.- பெரிய சண்டியன் போல விறுக்கு விறுக்கெண்டு
போனவனுக்கு கிறுக்கு கிறுக்கெண்டு மனசுக்குள்ள ஒரே
பயம்..கிட்டப் போகாமல தூரமா எட்டி நிண்டுகொண்டு
.மெல்லமா..மெல்லமா..மெல்லமா கொள்ளிக் கட்டையத்
.தண்ணீருக்க விட்டேரோ....புஸ் எண்டு

பாம்பு சீறினாப்போல ஒரு சத்தம்.....அவ்வளவுதான்
குலைப்பன் காய்ச்சல் வந்தவன் மாதிரி நடு நடுண்டு

நடுங்கி, '..தலை தப்ப னது தம்பிரான் புண்ணியமடா' எண்டு
தம்பி எடுத்தேராம் ஓட்டம்.

ஆ01-- ஆத்தில புஸ் எண்டு சத்தம் எப்பிடியக்கா வந்தது..?

க.சொ.-- இது தெரியேல்லியா ...

ஆ03-- I know I knowஆறு fart பண்ணின சத்தம் தான்
அது...என்னக்கா..

க.சொ.-- என்ற அறிவுக் கொழுந்து ...

ஆ02-- அதந்த கொள்ளிக் கட்டையில இருந்து தானே வந்தது
சரிதானேயக்கா ..

க.சொ.-- அதாகப்பட்டது ..

எல்-- ஆமா..

க.சொ.-- ஆத்தங்கரையில்..ஆரோ அலுகோசுகள்..றால மீனைப்
பிடிச்ச..சுட்டுக்கிட்டு திண்டு போட்டு ..விட்டுப்போட்டுப்
போன ..எச்ச சொச்ச , கொள்ளிக் கட்டை அது..இன்னும் நூந்து
முடியாத குறைக் கொள்ளியத் தண்ணீக்கை தாட்டால் என்ன
வரும்..?

எல்-- சத்தம் வரும்..புஸ் எண்டு..

க.சொ.- ('நந்த வனத்தில் ஓர் ஆண்டி' மெட்டு)

புஸ் எண்டு ஆறுமே சீற-தம்பி தலை காலும் தெரியாமல்

தடுமாறி ஓட-/ கண்டதில்லை இது போல

அய்யோ பொல்லாத ஆறிது- போனால் கை மோசம்

போகாதீர் போகாதீர் நம்பி

இந்தக் குணங் கெட்ட ஆற்றில் கால் வச்சால் நீர் காலி..

சொன்னவன் உண்மையில் ஞானி-ஐயோ

ஆத்தாடி அம்மாடி-அருந்தப்பு நானே

போகாதீர் போகாதீர் நம்பி..

(உரை) மடயன்ர statement ரக் கேட்டு- மலாரடிச்சப் போச்சினம்
எல்லாரும்..

ஆ05-- எல்லாரும் எண்டால்...including பரமார்த்தர் ?

க.சொ.-- அவர்தானே No 1 பயந்தாங் கொள்ளி..

ஆ04-- சரி எல்லாரும் பயந்து போச்சினம்...பிறகென்ன ஆச்சு..?

க.சொ.-- அதாகப்பட்டது...

எல்.- ஆமா

க.சொ.-- தலை தப்பினது..

எல்.-- தம்பிரான் புண்ணியம்

க.சொ.-- எண்டு மனம் ஆறித் தேறி.. 'கொஞ்ச நேரம் நாங்கள்
ஆறியிருப்பம் . அதுக்குள்ள ஆறும் கண்ணயர்ந்திடும் ..பிறகு
நசுக்கிடாமல் நடையக்கட்டலாம்..' எண்டு திட்டத்தை மாத்தி
விட்டத்தைப் பாத்துக் கொண்டு..உருண்டு பிரண்டு சுறுண்டு
நெளிஞ்சு படுத்துப் பாத்தினம்..ம்ஹும் ..பயந்துபோன
சீவன்களுக்கு நித்திரை வருமோ..?

எல்.-- வராது.. வராது..

ஆ05.- செத்தாலும் வராது..

க.சொ.-- செத்தாப் பிறகு வந்தால் என்ன வராமல் விட்டால் தான் என்ன?

ஆ04.- எனக்கு வருகுதக்கா..(ஒண்டுக்கு)

க.சொ.-- வந்தால் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் போகத்தெரியவேணும்..

சபை சந்தீல நடந்து கொள்ள நடைமுறை -இடக்கரடக்கல்
தெரியாதே..

ஆ.03.-- அவவுக்கு இடக்கல் மடக்கல் தெரியும்.. அடக்கத்
தெரியாதக்கா..

க.சொ.-- அதாகப்பட்டது..

எல்.-- ஆமா

க.சொ.- -பயந்தவனுக்குப் பாயுமில்லை படுக்கயில்லை ..

ஆ.03.-- வீடுமில்லை நாடுமில்லை...என்னக்கா..?

க.சொ.-- என்ர அறிவுக் கொழுந்து...(பாடுதல்-'டாடி மம்மி வீட்டில்'
மெட்டு)

*பாயுமில்லை படுக்கை இல்லை பயந்தாலே நாடும் இல்லை
தடுமாறித் தளர வேண்டாம் இப்போது துணிந்தவன்
வாழ்வில் என்றும் -தோல்விக்கு இடமேயில்லை
தூங்காது காத்திருப்பீர் கலங்காதீர்..*

ஆ.01-- பரமார்த்தர் இப்பிடிப் பாடினவரோ...?

ஆ.02-- ஏன் உம்மிட விஜய்க்குத் தான் இப்பிடிப் பாடத்
தெரியுமாமோ?

ஆ.01-- இல்லை..அவர் ஒரு சரியான பயந்த மனிசன்..அதுதான்..

க.சொ.-- சந்தேகமாக் கிடக்கோ ..ஆளுக்கு உள்ளுக்க சரியான
பயம்தான் ஆனால்

வெளிலை அதைக் காட்டிக் கொள்ள மாட்டேர்..

ஆ.03.-- ஓமக்கா சில ஆக்கள் அப்பிடித்தான்..

க.சொ. என்ர அறிவுக் கொழுந்து..அப்பிடியாகத்தானே..

எல்.-- ஆமா

க.சொ.-- கொஞ்சம் கொஞ்சமாப் பொழுதும் விடிஞ்சது....காலமை
விடிஞ்ச கையோட நீங்களிப்ப என்ன செய்யிறனியள்..?

எல்.: (பாடுதல்) **காலை எழுந்தவுடன் face book ..பின்பு**

கலந்து கதை பேச ஒரு skype ப்பு

மாலை முழுதும் net ரில் chatting என்று

வழக்கப் படுத்திக் கொண்டு விட்டோம்

ஆ03.- விடிஞ்ச கையோட கதை முடிஞ்சதே அக்கா..

க.சொ.- முடியிறதுக்கு இதென்ன உம்மிட கொம்மாட சீலைத்
தலைப்பே..

ஆ01.- நீங்கள் பிடியுங்கோ அக்கா கதைய -விட்ட இடத்தில..

க.சொ.- எங்க விட்டனான் ?

ஆ04.-- கொம்மட சீலைத் தலைப்பில..

ஆ02.-- விடிஞ்ச கையோட அக்கா..

க.சொ.- -ஆ..அதாகப்பட்டது....ஒருமாதிரி விடிஞ்சிட்டுதா ..சாமி இந்த
முறை மிலேச்சனை select பண்ணினேர்..

ஆ05.- எதுக்கு?

க.சொ.- செக் பண்ணத்தான்..

ஆ01.- செக் பண்ணவோ..விடிஞ்ச மாதிரித்தான்..

க.சொ.- மிலேச்சன் கொள்ளிகட்டயத் தூக்கினான்...எந்தக் கொள்ளிக்
கட்டைய ?

ஆ02.- நூர்ந்த கொள்ளிக் கட்டைய..

க. சொ.- கொண்டோடிப்போய் ஒட்டினான் தண்ணீருக்க....ரிசல்ட்
என்னவா இருக்கும்..?

ஆ04.-- புஸ்ஸாப் போயிருக்கும்..

ஆ01.-- புஸ் எண்டிராது..கட்டைதான் நூந்து போச்சுதே...

க.சொ.- -சக்சஸ் ..(பாடுதல்) **வெற்றி வெற்றி என்று சொல்லி
விரைந்து கூவினான்-வேகமாக வாங்க-நாங்கள்
போகலாம் என்றான்**

(உரை)' ஒருத்தரும் மூச்சுக் காட்டப்படாது..ஒரு சத்தமும் வரப்
படாது வாயை மூடிக்கொண்டு 'கம்'மெண்டு வரவேணும்'
பெரியவர் order போட்டால் ஆரும்மறுத்தான் குடுப்பினமே.
.ஒருத்தருக்குப் பின்னால் ஒருத்தரா அம்மாட சீலைத்
தலைப்பைப் பிடிச்சுக் கொண்டு போற சின்னப் பிள்ளையளப்
போல, வாலைச் சுருட்டிக் கொண்டு -மெல்ல மெல்லமாக்
காலை எடுத்து வச்சு, பக்குவமா-பதவிசாப் பதுங்கிப் பதுங்கி-
ஒருமாதிரியா அண்டலிப்பாங்கள் ஆறு பேரும் மறு கரையில்
போய் land பண்ணிச்சினம்..

ஆ02.-- பாவம் ..நல்லா நனைஞ்சு தோஞ்சு போயிருப்பினம்...

க.சொ.- தோயிறதோ..முழங்கால் வரை தண்ணும் எட்டாத தண்ணி
வத்திப்போன ஆத்தை மூச்சைப் பிடிச்சுக் கொண்டு கடந்த
வீரவான்கள் எல்லே அவயளிட புளுகுக்குக் கேக்க வேணுமே..

எல்.-- (மாறுகோ மாறுகோ மெட்டு)

ஆடுவோம் பாடுவோம் கொண்டாடுவோம்

ஆனந்தம் காணுவோம் இந்நாளிலே

வெற்றியே ---பெற்று நாம் ----வீரர்கள் ஆனமே

மாலைகள் சூடுவோம்---மங்கலம் பாடுவோம்

க.சொ.-- ஆத்தை ஏமாத்திப் போட்டமெண்டு ஆனந்தப் பட்டாலும்

சாமியாருக்கு மனசுக்குள்ள ஒரு சந்தேகம்..

ஆ03.-- எனக்கும் ஒரு சந்தேகம் அக்கா

க.சொ.- 'சந்தேகம் தீராத வியாதி- அது வந்தாலே தடுமாறும்
அறிவென்னும் ஜோதி', எண்டு பாடியிருக்கிறேர்- கவிஞர்
மருதகாசி - நீர் கனக்க யோசியாதையும் ..கேளும்..என்ன
சந்தேகம்?

ஆ03.-- அது வந்தக்கா, அந்தச் சாமியார் உங்களுக்குச் சொந்தமோ..?

க.சொ.-- அதாகப்பட்டது..

எல்.- ஆமா..

க.சொ.- சாமியாருக்கு கணக்குச் சரியா வராது..கணக்கில ஆள் வீக்..

ஆ01.-- நான் month அக்கா...அவர் வீக் நான் month ..

க.சொ.- இப்ப உம்மை ஆரும் கேட்டதே..

ஆ01.-- sorry அக்கா..

க.சொ.-- சொறியாமல் கதையைக் கேளும்..அதாகப் பட்டது..

எல்.-- ஆமா...

க.சொ.- -சாமியாருக்கு சந்தேகம் தொட்டிட்டுது..பயணம்
வெளிக்கிட்டது ஆறு பேர்..ஆத்தைக் கடந்தது ஆறு பேர்..இப்ப

அந்த ஆறுபேரும் ஒழுங்கா இருக்கிறமோ ..எண்டு
அய்மிச்சமாப் போட்டுது..

ஆ04.--- எண்ணிப் பாக்க வேண்டியது தானே ..?

க.சொ.-- எண்ணினேர் எண்ணினேர்....எத்தினை முறை எண்ணினாலும்
அஞ்சுதான் வந்துது ..ஆறு வரேல்லை..

ஆ02.-- சாமிக்கு மாறுகண்ணோ ..

க.சொ.- தன்னை விட்டிட்டு எண்ணினால் எப்பிடிவரும்..ஆறைக்
காணம் ஆறைக் காணம் ..ஆறைக் காணம் ..எண்டு மனிசன்
அழுது புலம்புது..பக்கத்தில் ஆறு அதுபாட்டுக்கு ஓடிக்
கொண்டிருக்குது.. 'பாவம் மனிசனுக்கு மறை கழண்டிட்டு
தாக்கும் எண்டு வழியால வந்தவை போனவை எல்லாம்
பாத்துப் பரிதாபப் பட்டினம்..
பாடுதல்- - (வித்தாரக் கள்ளியெல்லாம் -மெட்டு)

*அறியாமல் காலை விட்டோம்-அந்தரித்து நிக்கிறமே -
அய்யோ சொன்னானே சோதிடனும்- காவு கொள்ளும்
கவனமெண்டு கேளாமல் போனோமே-கேடு கெட்ட ஆறு
இவள்-போடி ஆறில் ஒன்றைக் கூறு போட்டு- கொன்றுமே நீ
தின்று விட்டாய்- அடி நம்பியுன்னை வந்தவனை-நாசம் நீயும்
செய்யலாமோ-அய்யோ நல்ல கதி இல்லையடி- நாசமாத்
தான் போவாயே நீ.*

க.சொ.-- இப்படியாகத்தானே எல்.-- ஆமா ..

க.சொ.- -விழுந்து பிரண்டு..அழுது புலம்பி ..இவயள் ஆரவாரப்
படுறதை,

அந்த வழியா வந்த விறுமத் தடியன் ஒருத்தன் கண்டிட்டான் ...

அவன் ஆள் ஒரு எம்டன்....ஆறும் அரை லாசுகள் எண்டு
டக்கெண்டு கண்டுபிடிச்சிட்டான்..

ஆ03.-- அதெப்பிடியக்கா டக்கெண்டு கண்டுபிடிச்சவர்..?

க.சொ.-- மூளையிருந்தால் கண்டுபிடிக்கலாம் தானே..

ஆ03.-- நான் கண்டு பிடிச்சிட்டன்..நான் கண்டு பிடிச்சிட்டன் ..

க.சொ.- -என்னத்தை...

ஆ03.-- வந்தவர் இறைச்சி கடைக்காரர்...அவரிடத்தானேயக்கா
மூளை இருக்கும்..

க.சொ.-- சங்கதி விளங்காததுகளைச் சேத்துப் புடிச்சது..என்ற
பிழைதான்

aa03-- அப்பிடி ஆரக்கா சொன்னது ..இறைச்சக் கடைக்காரரோ
பரமார்த்தரோ?

க.சொ.-- அதாகப்பட்டது

எல்.-- ஆமா

க.சொ.-- சங்கதி விளங்காத அரை வேக்காடுகளோட ..கொஞ்சம்
விளையாடிப் பாக்கலாமெண்டு..

ஆ01.-- வந்தவர் நினைச்சேர்..

க.சொ.-- நீர் வந்து இதில குந்துமன்...

ஆ01.-- sorry அக்கா

க.சொ.-- கதை கேக்கிறதெண்டால் சும்மா சொறியாமல்.கேளும்..

ஆ01.-- சரியக்கா..

க.சொ-- அதாகப்பட்டது..

எல்.-- ஆமா..

க.சொ.= வந்தவன்ர மனசில படம் ஒண்டு . ஓடிச்சுது..

ஆ04.-- என்ன படமாக்கா ..அஜித்திடையோ விஜயிடையோ..

கா05.-- புலியோ வேதாளமோ..

க.சொ.= (பாடல்-நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி -மெட்டு)

நரிமுக தரிசனம் இன்றே

நான் கண்டது போல் நன்னாளிது தானே

ஆளுக்குப் பத்து பத்தாக

ஆஹா அறுபது பவுண் தேறும் - அது போதும் நன்றே..

(உரை) ஆளுக்குப் பத்துப் பவுண் கணக்கில சுளையா 60 பவுண் கறந்திடலாம்...எண்டு மனசில கணக்குப் போட்டிடான்..

ஆ02.-- பாழ்படுவான் ..

க.சொ.= கணக்கில அவன் புலி..

ஆ03.-- புலிக்குக் கணக்குத் தெரியுமோ அக்கா

க.சொ.= எனக்குத் தெரியாது..

ஆ03.-- உங்களுக்குக் கணக்குத் தெரியாதே...அக்கா ..oh it's a pity

க.சொ--

நீர் இங்கிலிசில பரிதாபப் பட்டது காணும் ..கதையைக் கவனியும் வந்த விறுக்கன் கையில ஒரு பிரம்பு வச்சிருந்தான் பென்னாம் பெரிய மொத்தப் பிரம்பு

(பாடுதல்)மந்திரக்கோலிது அய்யா

இது தந்திடும் போனவன் உசிரையும் மெய்யா

நன்கிது தேர்ந்திட வேண்டும்

நான் சொல்வது போல நீர் செய்திடல் நன்றாம்

போடுவேன் ஓரடி பின்னால்

அதைப் பொறுத்தாலே-போனவன் சேருவான் முன்னால்

ஒன்றுக்குப் பின்னாடி ரெண்டு

அந்த எண்களைப் பேரோடு பறையணும் கண்டு

ஆ02.-- ஆளென்ன மலையாளமோ..?

க.சொ.= நான் ஒரு மந்திரவாதி....இந்த மந்திரக்கோலால நான் ஒரு அடி
அடிச்சன் எண்டால் ..

ஆ03.-- ஓராயிரம் அடி அடிச்ச மாதிரி...எண்டு சொன்னவனோ..

க.சொ.= இப்ப ஏன் நீர் குறுக்க பாயிறீர்..

ஆ03.-- ஒரு flow வில வந்திட்டுதக்கா

க.சொ.= ஒரு flow வும் தேவையில்லை ..கதையைக் குழப்பாமல் follow
பண்ணுங்கோ பாப்பம்..

ஆ03.-- ஓகே.....சரியக்கா

க.சொ.= அதாகப்பட்டது. அந்த விறுமத் தடியன் சொன்னான்
நில்லுங்கோ எல்லாரும் வரிசையில்..நான் அடி ஒண்டு
போடுவன் பின்னால்..அடிவிழுந்த கையோட, நம்பரையும்
பேரையும் கடகடெண்டுசொல்ல வேணும்..

- ஆ01.- PE மாஸ்டரா இருந்த ஆளோ ..கையில் பிரம்பும் வேற
வச்சிருக்கிறான்..
- க.சொ.= எல்லாருக்கும் ஒண்டு ரெண்டு தெரியுமோ....எங்க எண்ணுங்க
பாப்பம்

(பாடுதல்)ஒண்டு ரெண்டு மூணு நாலு அஞ்ச ஆறு ஆறு
ஆறு கொண்டு போனவனும் அடுத்து வாறான் பாரு
One two three four five six - six ஸு upon six ஸு
wonder ஒண்ணு நடக்கும் பார் மாண்டவனும் மீண்டு
ஏக் தோ தீன் ச்சார் பாஞ்ச் சே-ச்சார்ரு பாஞ்ச் சே.
காஞ்ச மாடு போல பய பாஞ்ச வர்றான் பாரு...

- ஆ02.-- UNO DOS TRES QUATRE CINCO SEIS

- க.சொ.= உமக்கென்ன நடந்ததிப்ப ...?

- ஆ02.-- Spanish சில சொன்னனான் ஒண்டு ரெண்டு மூண்டை..

- க.சொ.= இங்க நான் என்ன class ஸே நடத்திறன்.. அதாகப்பட்டது

- எல்.-- ஆமா..

- க.சொ.= அந்த வீணாப் போனவன், தான் ஒரு மந்திரவாதி எண்டு
அவங்களை பேக்காட்டி நம்பவச்சப் போட்டான்..

(நந்தவனத்தில் ஓர் -மெட்டு)

மந்திரம் சொல்வது போலே -

மாயன் வாயினுள் ஏதேதோ முணுமுணு என்றான்

முதலடி மூடனுக்காச்சு

அவன் முக்கியே பேரோடு ஓராம் ஆள் என்றான்

மட்டி பின் மடையனும் வந்தான்

வந்து வாய் கொன்ன கால் பின்ன அடி தின்று சென்றார்.

பேதைக்குப் பின்னால் மி -லேச்சன்

பாவம் அடிதாங்க மாட்டாமல் அழுது புரண்டான்

ஆறாவதாய் வந்தார் சாமி

அவர் அய்யோ நான் பரமார்த்தர்

ஆறாமாள் என்றே..அலறியடித்துப்பின் தேறி

ஆஹா ஆறாமாள் வந்திட்டான் என்று மகிழ்ந்தார்

உரை) மனிசனுக்குத் தலைகால் புரியாத சந்தோசம்

ஆ01.-- இருக்காதா பின்ன ...ஆறாமாள் வந்திட்டானெல்லே..

க.சொ . வந்திட்டானோ...போனால் எல்லே வாறதுக்கு..

ஆ01-- அப்ப ஆறு விழுங்கீட்டுதெண்டு அழுதிச்சினமே ..?

க.சொ.= என்ற அறிவுக்கொழுந்து...

ஆ04.-- அக்கா கதை..

க.சொ. அது ஒருமாதிரி ஆத்துக்கு இங்கால .வந்திட்டுது..மனிசனுக்கு

புளுகம் எண்டால் புழுகம் அப்பிடி ஒரு புளுகம் கட்டையில
போறவனைக்

கட்டிப் புடிச்சுக் கொஞ்சாத குறை ..('Googlegoolle பண்ணி
பார்த்தேன்' மெட்டு -).

சூதும் வாதும் சேர்ந்த இந்த உலகத்தில்

உம்மைப் போல ஒரு மனிசனும் பொறந்ததில்லை

வேஷம் போட்டு மோசம் செய்யும் உலகத்தில்

உம்மைப் போல ஒரு உத்தமனும் பொறந்ததில்லை

நாம் கத்தியழக் கண்டுமனம் நொந்து போனீரே

எம் புத்தி தடுமாறு முன்னே மாயம் செய்தீரே

முன் செத்துப்போன சீவனைத்தான் மீட்டுத் தந்தீரே

இப்பாரிலே இப்படி யாருளர் கூறுவீர்

நித்தம் நித்தம் எண்ணி -நாளும் சொல்வோம் நன்றி

(உரை) கதை கதையா இருந்தாலும் காரியத்தில

கண்ணாயிருக்கிறவன்

தான் விண்ணன். வந்தவன் பேய்க்காய்....பெரியவரின்ர

பருப்பு

அவனிட்ட வேகேல்லை ...அவரின்ர ஐஸுக்கு அவன் உரு

கேல்லை.. அறுவதுக்கு எழுவதாக் காசைக் கறந்திட்டுத்தான்

இடத்தை விட்டுக் கழண்டான்..

ஆ01.-- நடைபயணம் வெளிக்கிட்டது நடக்கணக்கில

கொண்டுபோய்

விட்டிட்டுது ..என்னக்கா..

க.சொ.= எல்லாத்திலயும் லாப நட்டம் பாக்கக்கூடாது..அவயள் ஆக்களும்
 அந்த மன நிலமையில் அப்ப இல்லை.. சந்தோசமா இருக்கிறவைய
 ஏன் குழப்புவான் ..(he is a jolly good fellow - மெட்டு)
 மந்திரத்தினாலே மாண்டவனும் மீண்டான்
 மாண்டவனும் மீண்டான்- மறுபடியுமே
 மாண்டவன்தானே ..பின் மீண்டு வந்தானே
 கண்டுகொண்டோம் நாமே-கற்றறியாப் பாடம்
 காணும் ஆறுகுளமதில் காலை விடாதீர்.
 காலை விடாதீர்-பின் கவலைப்படாதீர்
 புத்தி இருந்தாலே-சித்தி பெறலாமே
 சித்தி பெற வேண்டில்-புத்தியைத் தீட்டு.
 புத்தியைத் தீட்டி-இப்புவன மீதிலே
 வாழ்க என்றும் வாழ்க-வளமுடனே வாழ்க.
 வீடு ஏகவேநாம் விடைபெறுவோமே. வாழியவே
 பல்லாண்டுகாலம்-வளர்தமிழ் செம்மொழி வாழியவே

நோதம்ப்ரனாம் பதியிலுறை -நல்ல தமிழ்க் கல்விக்கூடம் வாழியவே
 அதிபரோடு ஆசிரிய -மாணவச் செல்வங்களும் வாழியவே வந்திருந்து
 வில்லிசை கேட்ட - அன்பர்களும் நண்பர்களும் வாழியவ
 வாழிய வாழிய வாழிய வாழிய-வாழிய வாழியவே (2)

நிறைவுற்றது

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி

‘மறைமுதல்வன்’ என்னும் புனை பெயரில் பரவலாக அறியப்பட்ட G.P.வேதநாயகம் நாடகம் சிறுகதை, கவிதை, திறனாய்வு என நவீன தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு துறைகளிலும் கால் பதித்துப் பல பரிசுகளை சுவீகரித்துக் கொண்டவர்.

வானொலி, மேடை, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை என சகல ஊடகங்களிலும் இவரது நாடகங்களும், படைப்புக்களும் நடைபயின்றுள்ளன.

1969இல் இலங்கை வானொலியினரால் நடாத்தப்பட்ட முதலாவது நாடகப்போட்டியில் இவரது நீதியின் நிழலில் என்ற நாடகம் முதல் பரிசு ஈட்டியது.

2001 அமுது சஞ்சிகையால் நடாத்தப்பட்ட படைப்பாற்றல் போட்டியிலும் ‘இது ஒரு வழிப்பாதை’ எனும் சமகால நாடகம் முதற் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டது.

ஒரு எழுத்தாளனாக, நாடக நடிகனாக, வானொலி அறிவிப்பாளனாக பல்வேறு முகங்களைக்கொண்ட இவர் ஓர் ஒய்வுபெற்ற ஆசிரியர். இது இவரது நான்காவது நூல் ஆகும்.

நாளைய நாயகன் (2000) எனும் சிறுவர் நாடகங்களின் தொகுப்பும் கழுதைக்கும் காலம் வரும் (2005), காதல் போயின் கல்யாணம் (2020) எனும் நகைச்சுவை நாடகங்களின் தொகுப்புகளும் இவரது கைவண்ணத்தில் ஏற்கெனவே வெளியாகி வரவேற்புபெற்ற மூன்று நாடக நூல்களாகும்.